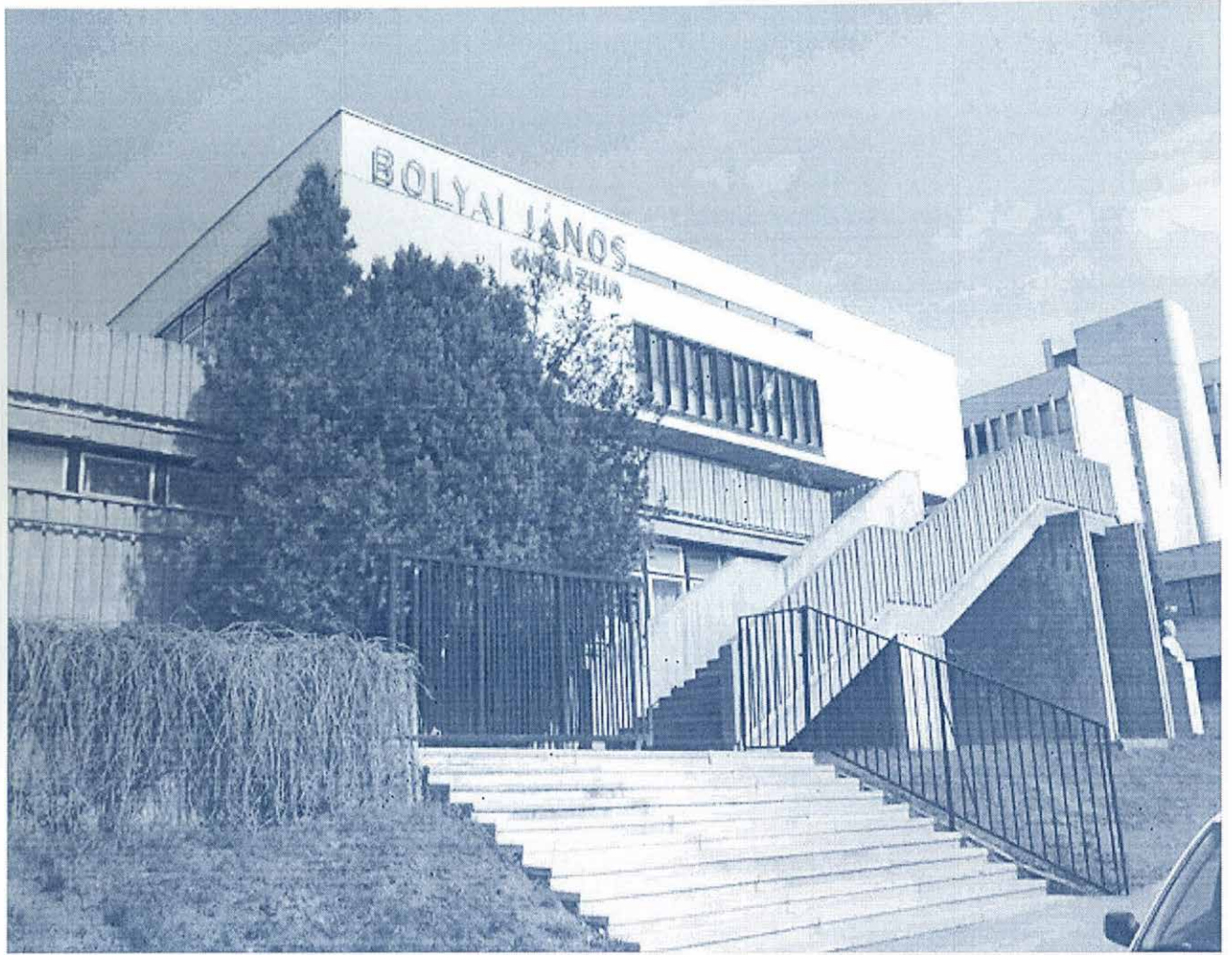

ÉVKÖNYV

1999-2000

BOLYAI JÁNOS GIMNÁZIUM SALGÓTARJÁN

" ... De jelenthet a Bolyai név a salgótarjáni diák számára többet, programot is.

Ha például igazán meg akarja érteni, mi is az, amit névadójuk csinált, mi az a nemeuklideszi geometria, amellyel mint apjához írt levelében mondta, a semmiből egy új világot húzott elő, akkor már középiskolában oda kell küzdenie magát az új matematika s azon át a modern fizika küszöbére, hisz az a semmiből előhúzott világ, nemcsak vakmerő kirándulás volt a gondolhatóba, hanem hamarosan új ostromlétra is lett, amit a gondolható a természetből jelt adó valóságnak támaszt."

(részlet Németh Lászlónak a Névadó ünnepre írt üdvözléséből)

ÉVKÖNYV

1999-2000

BOLYAI JÁNOS GIMNÁZIUM SALGÓTARJÁN

A Bolyai János Gimnázium

évkönyve

1999-2000

Felelős kiadó: **Székyné Sztrémi Melinda**

Szerkesztette: **Kiss Ernőné**

A szerkesztő bizottság tagja: **Lékóné Lantos Zsuzsanna**

A borítólapot **Berencsikné Gedeon Hajnalka** tervezte

A fotókat **Tolnai Gábor** készítette

Az évkönyv az Acélgár Rt., Kelet-Nógrád COM, Salgóbox Bt., BHB BAU ép. ip. Szövetkezet,

IK-CON Kft., Tarjánhő Kft., és a Lexikon Kft. támogatásával készült.

Nyomdai előkészítés, nyomás: Lexikon Kft., Salgótárján, Szerpentin út 3.

TARTALOMJEGYZÉK

I.	Bevezető	
	A 17. évkönyv elé - Rendhagyó bevezető: a 2000. évi Bolyai Napok nyitóünnepségén elhangzott igazgatói beszéd (Székyné Sztrémi Melinda)	5
II.	Névadónkra emlékezve	
	Gondolatok a hiperbolikus geometriáról (Marosszéky Gábor)	7
III.	A tanév adatai	
	1. A tanulók adatai	9
	2. Az iskola vezetői, tanárai	10
	3. Eseménynaptár (összeállította: Kiss Ernőné)	12
IV.	A Bolyaiban tanítottunk - visszaemlékezések	
	(dr. Antal Elemérné, dr. Dobány Irén, dr. Jármay Pálné, Herold László, Kapás Józsefné, Kertai Józsefné, dr. Peák Istvánné, dr. Szabó Istvánné, Szász Jánosné, dr. Tuba Gáborné)	14
V.	Műhelymunka (1999/2000.)	
	<i>Tehetséggondozás-eredményesség</i>	
	1. Az Élsport és a Bolyai (Bakos Gergő)	21
	2. Mentességgel az orvosi egyetemre (Bagyinszki Boglárka)	22
	3. Három OKTV döntős francia nyelvből (Horváth Eszter)	22
	4. Versmondás felsőfokon - riport Deák Istvánnal (Nagy Lejla)	24
	5. Honismereti pályázataim (Bocsi Enikő)	25
	<i>Hagyományaink</i>	
	1. Egy kiállítás - egy Bolyai Est (Gressainé Lóránt Lujza)	27
	2. "A történelem valamennyi emberi élet szövevénye"	
	Történelmi évfordulók - iskolai megemlékezések (Árpád Sándor)	28
	<i>Kapcsolataink az általános iskolákkal</i>	
	1. Beiskolázás intézményünkbe, a felvételi rendszer változása (Kiss Ernőné)	29
	2. Irodalmi vetélkedő (Lékóné Lantos Zsuzsanna)	30
	3. Fiatal környezetvédők vetélkedője a Bolyaiban (Bagyinszki Boglárka)	31
	4. Fantasztikus képzeletbeli utazások (Lászlók Lilla)	31
	<i>Kezdeményezéseink</i>	
	1. Tájékoztató a Szülői Választmány támogatási rendszeréről (Tácsné Csegöldi Natália)	32
	2. Együtt a 25. jubileumi Nemzetközi Ifjúsági Nyári Egyetemért (Szászné Molnár Zsuzsanna)	32
	3. Szubjektív gondolatok együttműködésünk kapcsán - avagy a zárójelek is fontosak (Telek Ervin)	34
	4. Rákmegeelőző előadások a Bolyai János Gimnáziumban (dr. Dán Gellértné)	34
	5. Kortársoktató tábor (Prokai Réka)	35
	6. Színházlátogatás (Bajnóczi Éva)	36

Diákélet

1. A Gyermekek Jogainak Napja (Batki Arnold)	37
2. A diákönkormányzat tevékenysége iskolánkban (Gebhardt Zsuzsanna)	37
3. Együttműködés vagy ellentét az osztályban - Rajtunk múlik!
(Langa Boglárka, Prokai Réka, Bolla Karola)	38
4. Egységben az erő! (Juhász Zsófia, Miklós Rea)	39

Pályázunk

1. Minőségfejlesztés a Bolyai János Gimnáziumban (Bulyovszkyné Borók Edit)	40
2. A "Segédanyag a magyar történelem tanításához" c. forrásanyag ismertetése
(Árpád Sándor)	40
3. Pályázatok éve a számítástechnikában (Reszoly Gusztávné)	42

Nyelvtanulás-nyelvoktatás

1. Európai Nyelvi Portfólió
Rolf Schärer látogatása iskolánkban (Dembrovsky Zsuzsanna)
PAD-ösztöndíjjal Németországban
- PAD-ösztöndíj (Racs Marianna)	43
- Három hét Frankenbergben (László Szilvia)	46
- Három ország határán (Horváth Eszter)	47
How To Be Successful?	48
Have Fun and Learn! (Vernyik Zénó)	
Hogyan legyünk sikeresek?	
Szórakozz és tanulj! (Vernyik Zénó)	

Utazások, cserekapcsolatok

1. Német cserekapcsolat (Bajnóczi Éva)	49
2. Skóciai barangolások (Barrak Szauszán)	50
3. ODK-túra 2000 (Kocsis Anita, Reszel Kata Veronika)	50

VI. A tanév az adatok tükrében (1999/2000.)

1. A tanév kitüntettjei
- A Beke Manó Emlékdíjasunk - dr. Peák Istvánné (Marosszéky Gábor)
- Iskolai kitüntetések	53
	54
2. Az iskola osztályai 1999/2000. (fotók, névsor)	56
3. Versenyeredményeink	63
4. Nyelvvizsga eredmények	68
5. Érettségi eredmények	70
6. Felvételi eredmények	70
7. Végzős osztályaink 1999/2000. (fotók, névsor)	71

Rendhagyó bevezető - a 2000. évi Bolyai Napok nyitóünnepségén elhangzott igazgatói beszéd

1966 - 2000: 34 év

1969 - 2000: 31 év

Számok, számokban mérhető és ki nem fejezhető értékek; s a számok mögött húzódó világ, egyén, iskola.

1966 - Az Új Gimnázium megnyitja kapuit Salgótarjánban, 34 év.

1969 - Bolyai János nevét veszi fel az intézmény, az első Bolyai Napok rendezvénysorozata, 31 év.

Számok, évek múlását jelző számok, nem kerek évfordulót jelölő számok ugyan, mégis egy fél emberlítő világot tükröző, múltat és jelent egybefogó, eredményeket és problémákat, örömeket és gondokat, magas szellemiséget és kicsinyes bántásokat takaró számok. Emberi érzések, kínok és büszkeség, küzdés és megtorpanás, újrakezdés és hit a számok mögött.

Közel 4000 itt érettségizett diák, több száz pedagógus és egyéb alkalmazott; több ezer verseny és versenyző tanuló, több száz országos eredmény.

Számok, számokban mérhető eredmények és számokban kifejezhetetlen értékek, emberi tartások, sorok, formálódó szellemiség.

2000. Bolyai János Gimnázium 515 diák, 42 tanár, 12 egyéb alkalmazott, a 34. év, a 31. Bolyai Napok;

177 oklevél, 23 kimagasló országos versenyeredményt elért tanuló, további 30 országos döntőben, közel 100 területi és megyei versenyeredmény;

100 ballagó, érettségi előtt álló fiatal, 65 középfokú C típusú nyelvvizsgálóval.

Számok, számmal mérhető értékek, s emberek, planéták, egy iskola a számok mögött.

Egy iskola, egy gimnázium Salgótarjánban, amely Bolyai János nevét vette fel, ezzel vállalva a lángelme példázta utat; "a tökély előtt megelégedni" nem tudó génuszét, aki "vakmerő kirándulást tett a gondolhatóba", aki adott "egy létező (nem létező) teret..., hol fűhöz, gerinchez, gondolathoz végtelen sok párhuzamos" vonható, aki bízott abban, hogy ő is adott "egy planétát a világnak".

Bolyai János "planétája" kitágította a teret, a gondolható, merészen szárnyaló gondolata új távlatokat nyitott.

A Bolyai János Gimnázium sok planétát adott a 34 év alatt: sok apró csodát, mely "mag a jövőnek", formálója, alakítója a világnak.

Vitathatatlan értékek forrtak itt ki az együttgondolkodás megannyi alkotóműhelyében; születtek "új, más világok", "aprók, tenyérynők", "de amit nemcsak magának szánt" teremtőjük.

S ismerjük "az elsőségért vívott harc érzését", "a legyőzetés"-től való félelem küzdést parancsoló, összekovácsoló erejét.

Hisszük, hinnünk kell, hogy helyes értékrendet követünk, amikor vállaljuk Bolyai János szellemiségét, emberi nagyságát. S ha elbizonytalanodunk, s ma, 2000-ben, a 34. évben, az érett korba érés időszakában feltesszük a kérdést, hogy

Mit adott ez az iskola diákjainak?

Csábító-e ez az értékrend a ma fiatalja számára?

Adott-e, ad-e valóban planétát a Bolyai János Gimnázium?,

akkor válaszaink hitét megadják a számok, a számokban mérhető és nem mérhető eredmények, akár egyetlen tanév felvillantott eseményei, értékei.

S ezek tények, tőlünk elvitathatatlan értékek, ezek adják az erőt a továbblépéshez, ezek sarkallják a mindenkori tanárt és diákot "a tökély előtt meg nem elégedésre".

S ha fellapozzuk az idej tanév eseménynaptárát, igazolva látjuk hitünket, szavainkat a tényekben, a számokban, hiszen

- az OKTV döntőkben 5 tanulónk ért el kiváló eredményt,
- 23 tanulónk kiemelkedő teljesítményt nyújtott az országos tanulmányi és sportversenyeken,
- további 30 tanulónk országos döntős,
- köztünk van egy a Magyar Köztársaság jó tanulója, jó sportolója közül,
- a megyei matematika verseny szinte valamennyi dobogós helyét mi hoztuk el,
- ígéretesek az alsóbb évesek szárnypróbálgatásai,
- felvételi eredményeink egyre emelkedtek az elmúlt 3 évben: a korábbi 50-60%-ról 70-80%-ra.

S ezt bizonyítja:

- a nyelvvizsgák egyre emelkedő száma,
- hangszeres zenészeink kiváló eredményei, díjai, minősítései,
- sportolóink teljesítménye a Diákolimpián,
- a statisztikákban rögzített szép tanulmányi eredmények,
- az egyenletesen, jól teljesítő osztályok és tanulók.

S a számokon, a száraz tényeken túl, a mindennapok kemény küzdelmein túl ott vannak a hétköznapokat beragyogó, az ünnepek fényét emelő kis planéták, melyek tovább erősítik hitünket a "szép szó" erejében, a művészet, a "költészet hatalmá"-ban:

-a kórushangverseny csodálatos muzsikája, egy kis-

városi gimnáziumtól elvárható színvonalat messze meghaladó összeállítása,

- néptáncosaink felejthetetlen élményt nyújtó bemutatói,
- a Bolyai-est sokszínűsége,
- több, mint 100 tanítványunk kiállított anyaga,
- s a rajz fakultációsok ma nyíló kiállítása,
- a mára megjelent Bolyai Helikon.

Kis világunk, életünk sokféleségét, gazdagságát jelzik:

- a Bolyai Köri előadások,
- az iskolaismertető anyagok,
- a web-oldalak,
- a portfóliós órák,
- a pályázatok a környezet szebbé tételére, a technikai felszereltség fejlesztésére, az Internet továbbépítésére, a minőségbiztosításra,
- az itt szervezett vetélkedők az általános iskolásoknak,
- a 21. századról kiírt pályázat,
- az ötletek a diákközgyűlésen a szebb, jobb, kellemesebb környezet, a tartalmasabb diákélet kialakítása érdekében,
- a Bolyai János nevét viselő iskolák szervezete versmondó versenyek és történelmi, irodalmi pályázatok,
- s a Bolyai születésnapjára megjelent, gazdag anyagot összegyűjtő, a tényeket, számokat dokumentáló 16. évkönyv.

Számok tehát, számokban mérhető és számokkal kifejezhetetlen értékek, megannyi kis planéta, mely egyben mutatja a továbblépés irányait is, felvillantja a fejlesztés, az új formák és utak vonalát is.

A számok mögött, a kemény munka mellett ott van egy tartalmas, derűs diákélet lehetősége is:

- a kirándulások, a túrák,
- a kondi, a délutáni sportolási lehetőségek,
- az iskolarádió,
- a diáknap,
- a disco.

De nem mindig felhőtlen a kikapcsolódás, mert az élet becsempeszi a külső világ ártalmait, szennytét:

a drogot, az alkoholt, a durvaságot, a lopást, az önzést, mely elrontja a játék örömet; bemocskolja, beárnyékolja az együttlétek vidámságát, önfeledt felszabaddaltságát.

S további kérdéseket, kételyeket ébreszt bennünk:

- Mi, felnőttek megteszünk-e mindent?
- Van-e elég erőnk és energiánk ellenszélben küzdeni a társadalom romboló hatásai ellen?
- Képesek vagyunk-e megfékezni a beáramló veszélyt?
- Meg tudjuk-e menteni minden tanítványunkat?
- Engeditek-e, hogy segítő kezet nyújtsunk?
- S ti, megtesztek-e mindent?

Bolyai János kínzó kérdései lám tovább bővültek a 21. század hajnalán, s nekünk ezekre a kérdésekre is választ kell keresni együtt formálva a jövőt, átmentve a múlt értékeit a "túlsó partra", őrizve Bolyai János végtelen terét, tovább tágítva a gondolhatót.

S a hitet, hogy mi is adtunk, adunk egy planétát a világnak.

Székyné Sztrémi Melinda
igazgató

Gondolatok a hiperbolikus geometriáról

"Mit gondoljunk erről a kérdésről: Igaz-e az euklidészi geometria? ...Egyik geometria sem igazabb, mint a másik; csupán célszerűbb lehet."

(H. Poincaré)

A geometria az ókori Mezopotámiában és Egyiptomban földmérést jelentett. Igazi tudománnyá csak az ókori görög matematikusok tették. A geometria tudománnyá válását a bizonyítási igény fellépése hozta.

Az alexandriai Euklidész időszámításunk előtt 300 körül összefoglalta és rendszerezte a görög matematika addig elért eredményeit, és utat mutatott a geometria későbbi axiomatikus felépítésére. Az *Elemek (Sztoikheia)* című munkájában összefoglalta a geometria és az aritmetika elemeit. Művében kiválasztott axiómákra és definíciókra építette fel a geometriát. Minden tétel egy vagy több axiómán és tételen alapszik, amelyekre szükség van ezen tétel bizonyításához. E deduktív módszer lényege, hogy visszafelé a tételek egymásra épülésében valahol meg kell állnunk. Azokat a tételeket, ahol megálltunk, nevezzük axiómáknak. Az axiómákban olyan alapfogalmak (pont, egyenes, sík, tér) és alapkapcsolatok (pl. illeszkedés, egybevágóság, elválasztás) szerepelnek, amelyeket szemlélet alapján fogadunk el. Euklidész művének elején 35 definíció, 9 axióma és 5 posztulátum található. (Az axióma és a posztulátum szavak között ma már nem teszünk különbséget, a modern matematika ezeket a szavakat rokon értelműnek tekinti.)

Posztulátumok:

- I. Minden pontból minden ponthoz egyenes húzható.
- II. Minden egyenesdarab folytonosan meghosszabbítható.
- III. Minden pont körül tetszőleges sugárral kör rajzolható.
- IV. A derékszögek egymással mind egyenlők.
- V. Ha két egyenest egy harmadik metsz, akkor azok - végtelenül meghosszabbítva őket - a metszőnek azon az oldalán találkoznak, amelyen a belső szögek összege kisebb két derékszögnél.

Az V. posztulátum Euklidész 17. tételének ("A háromszög bármelyik két szögének az összege kisebb két derékszögnél") a megfordítása. Ezt a tételt Euklidész a többi axióma alapján le tudta vezetni, azonban a tétel megfordítását nem. Vagyis Euklidész az előző tételekből és az axiómákból le tudta vezetni, hogy a síkon egy egyeneshez egy rá nem illeszkedő ponton át legalább egy párhuzamos egyenes húzható, de azt, hogy csak egy ilyen egyenes létezik, már nem tudta bizonyítani. A tétel megfordítására szükség volt, ezért kénytelen volt posztulátumként elfogadni. Az első négy posztulátum ránézésre is egyszerű és rövid, az állítások nyilvánvalóak. Az V. posztulátum azonban más, két szempontban különbözik a többitől:

- a többihez képest hosszú és túlságosan bonyolult;

- közvetlen tapasztalattal - mint az előző négy - nem ellenőrizhető, nem magától értetődő. Úgy tűnik, hogy ezt bizonyítani kell.

Az V. posztulátummal kapcsolatos vizsgálódások ezt a két problémát próbálták megoldani és ez több mint kettőezer évig okozott fejtörést a matematikusoknak. Először egyszerűbb, vele egyenértékű állítással cserélték fel. Több ilyen helyettesítés is született, de ezek csak a bonyolultság problémáját oldották meg.

Az V. posztulátummal ekvivalens kifejezések például:

- Egy egyeneshez egy rá nem illeszkedő ponton át csak egyetlen párhuzamos húzható (*Ptolemaiosz Klaudiosz*, II. század).

- Van legalábbis egy olyan háromszög, amelyben a szögek összege két derékszöggel egyenlő (*Saccheri*, 1773.).

- Nincs maximális területű háromszög (*Gauss*, 1799.).

- Három pont körön vagy egyenesen van (*Bolyai Farkas*).

Az V. posztulátumot *Ptolemaiosz Klaudiosz* megfogalmazása alapján **párhuzamossági axiómának** is nevezzük. Az ezek által módosított axiómarendszerből az V. posztulátum már levezethető.

Nehezebb volt a másik probléma megoldása, az, hogy közvetlen tapasztalattal nem igazolható a párhuzamossági axióma. Úgy gondolták, hogy tulajdonképpen ez is egy tétel, amely a többiből levezethető. Vagyis, ha elhagyjuk az V. posztulátumot, akkor az euklidészi geometria a **maradék axiómarendszerből** is felépíthető. Ez a kísérlet nem sikerült. Később a matematikusok a maradék axiómarendszerhez az V. posztulátum helyett annak tagadását csatolták. Úgy gondolták, hogy ekkor a felépítés során lehetetlen összefüggés fog bekövetkezni. A XVII-XVIII. században több matematikus is érdekes eredményre jutott, de nem ismerték fel ezek valódi értelmét, azt, hogy a párhuzamossági axióma nem bizonyítható a maradék axiómarendszer segítségével.

Bolyai János (1802-1860) és az orosz *Nyikolaj Ivanovics Lobacsevszkij* (1792-1856) nagyjából azonos időben, egymástól függetlenül észrevették, hogy az V. posztulátum tagadására épített geometriában nincs ellentmondás. Nemcsak meglátták, hogy a párhuzamossági axióma tagadására egy új ellentmondásmentes geometria építhető fel, hanem fel is építették. (Egy geometriai rendszer akkor ellentmondásmentes, ha az axióma-

rendszerből nem vezethető le egyszerre egy tétel és ennek a tételnek a tagadása.) Megértették a nemeuklideszi geometria valóság tartalmát, azt, hogy tisztán matematikai eszközökkel nem dönthető el, hogy a fizikai teret melyik geometria írja le. Azt a térben végzendő mérések döntik el, hogy melyik feltevésre épített geometria a helyes. Ezt az új geometriát **Bolyai-Lobacsevszkij-féle geometriának**, vagy (egy differenciálgeometriai rendszerezés alapján) **hiperbolikus geometriának** nevezték el. Az euklideszi geometria a hiperbolikus geometria háttérsete.

Bolyai János a párhuzamosságot úgy definiálta, hogy az érvényes az euklideszi geometriában is és a nemeuklideszi geometriában is. Világosan látta, hogy a maradék axiómarendszer kétfelé ágazik. **Abszolút geometriájában** olyan tételeket fogalmazott meg, amelyek mind a két geometriai rendszerben igazak, függetlenül az V. posztulátumtól, és levezethetők a maradék axiómarendszerből. Ha a maradék axiómarendszerhez hozzácsatolják az V. posztulátum tagadását, akkor nemeuklideszi geometriát kapunk, melyet az euklideszi geometriától csak a párhuzamosság definíciója különít el. Ebben a geometriában a párhuzamosság axiómája: "Adott ponthoz és arra nem illeszkedő egyeneshez az általuk meghatározott síkban legalább két olyan egyenes található, amely illeszkedik az adott pontra és az egyenest nem metszi."

Az így felépített geometriában igazak a következő tételek, illetve következményeik:

- A háromszög belső szögeinek összege kisebb, mint két derékszög.

- Egy síkban adott P ponthoz és rá nem illeszkedő e egyeneshez végtelen sok P-re illeszkedő, e-t nem metsző egyenes található.

- Létezik olyan háromszög, amelynek belső szögeinek az összege 0. Az ilyen háromszöget határháromszögnek nevezzük, és ez a maximális területű háromszög.

- Ha két háromszög szögei páronként megegyeznek, akkor a két háromszög egybevágó.

- Nincsenek hasonló, csak egybevágó háromszögek.

- Ha adottak egy háromszög szögei, akkor a háromszög is adott.

A P pont és e egyenes síkjában a P-re illeszkedő, e-t nem metsző egyenesek közül az első nem metszőket evel **párhuzamosoknak** nevezzük. A többi nem metszőket pedig **ultrapárhuzamosoknak** mondjuk. Így egy egyeneshez egy rá nem illeszkedő pontból két párhuzamos egyenes húzható. A P-ből e-re húzott merőlegesnek és a párhuzamos egyenesnek a szögét **párhuzamossági szögnek**, a merőleges szakasz hosszát **párhuzamossági távolságnak** nevezzük. Bebizonyítható, és a hiperbolikus geometria alapösszefüggése, hogy a párhuzamossági szög függ a párhuzamossági távolságtól.

A hiperbolikus síkban egy A kezdőpontú félegyeneshez azonos irányban párhuzamos félegyeneseken azonos pontok összességét, amelyekből az A-hoz húzott szakaszok egyenlő szöveget zárnak be a két párhuzamossal, **paraciklusnak** nevezzük. A párhuzamos egyenesek a paraciklus tengelyei. Ha a paraciklust egy tengelye körül megforgatjuk, akkor a leírt felületet **paraszférának** nevezzük.

A hiperbolikus geometria megértését és elfogadását kezdetben akadályozta, hogy sem Bolyai, sem Lobacsevszkij nem tudta bebizonyítani rendszerének ellentmondásmentességét. Hogy melyik geometriai rendszer igaz, azt nem tudjuk eldönteni. Csak azt tudjuk megállapítani, hogy egy geometriai rendszer logikailag ellentmondás nélküli rendszert alkot-e?

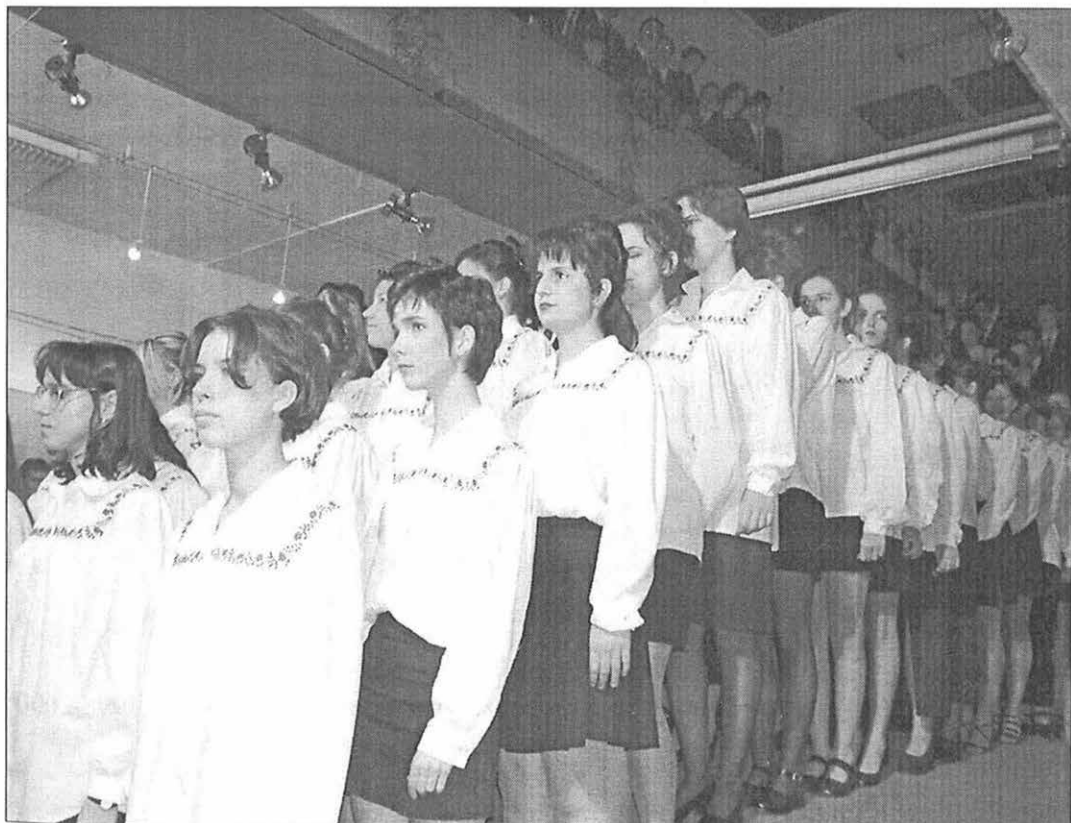
Az ellentmondás nélküliség bizonyításában egy olyan matematikai modellre van szükségünk, amelyen az adott axiómarendszer igaz. Ha a hiperbolikus geometria rendszerét meg tudjuk valósítani egy euklideszi modellen, akkor a hiperbolikus geometria ellentmondásmentes rendszer, ha az euklideszi geometria axiómarendszerét ellentmondás nélkülinek fogadjuk el. A modellen a hiperbolikus geometria axiómarendszerének minden alapfogalmához hozzárendeljük az euklideszi geometria valamelyik fogalmát. Így a hiperbolikus geometria minden axiómájához az euklideszi geometria valamelyik axiómáját vagy tételét rendeljük. Ha a hiperbolikus geometriában lenne két egymásnak ellentmondó tétel, akkor az euklideszi modellen az ezeknek megfelelő tételek is egymásnak ellentmondóak lennének. Akkor az euklideszi geometriában lenne két, egymásnak ellentmondó tétel. Ezzel a módszerrel az euklideszi geometria ellentmondásmentessége bizonyítja a hiperbolikus geometria ellentmondástalanságát - vagyis, ha az euklideszi geometria axiómarendszere ellentmondástalan, akkor a hiperbolikus geometria is ellentmondástalan.

A Bolyai-Lobacsevszkij-féle geometria megváltoztatta a térszemléletet. Tudományos szempontból új megvilágításban jelent meg a tér. Ez minden olyan tudományágra hatással volt, amelyben a térnek fontos szerepe van: további fejlődésnek indult a modern fizika és a filozófia. Új, többdimenziós geometriák jöttek létre. A nemeuklideszi geometria az általános relativitáselméletnek egyik igen fontos matematikai eszközeként talált alkalmazásra. Bolyai és Lobacsevszkij felfedezése új távlatokat nyitott meg a tudomány számára.

***A tanulók adatai
1999/2000.***

A tanulók adatai rész, az évkönyv végén található osztálynévsorok és Az iskola vezetői, tanárai, dolgozói című fejezetek az 1999/2000. tanév szeptember 15-i állapot alapján készültek.

1. Az osztályok száma	18
2. Tanulók létszáma	515
3. A tanulók megoszlása	
a) lakóhely szerint	
salgótarjáni	337
vidéki	178
b) korosztály szerint	
általános iskolás	90
gimnazista	402
szakképzésben résztvevő	23
c) évfolyamonként	
7. évfolyam	34
8. évfolyam	56
9. évfolyam	110
10. évfolyam	99
11. évfolyam	93
12. évfolyam	100
13. évfolyam	23

AZ ISKOLA VEZETŐI, TANÁRAI, DOLGOZÓI 1999/2000.

Igazgató:		Holesné Csige Ilona	
		<i>történelem-orosz-angol</i>	1987-
Székyné Sztrémi Melinda	1996-	Juhász Zsuzsanna	
<i>magyar-orosz-német</i>	1981-	<i>matematika-fizika</i>	1985-
Igazgatóhelyettesek:		Kancsulik Attiláné	
		<i>magyar-népművelés-</i>	
		<i>drámapedagógia-könyvtár</i>	1992-
Kiss Ernőné (nevelési)	1996-	Kelemen Gábor	
<i>angol-orosz</i>	1976-	<i>matematika-fizika</i>	1996-2000.
		Konti Csilla	
		<i>matematika-fizika</i>	1986-
Pálfalvai Zoltán (általános)	1999-	Kuntz Orsolya	
<i>testnevelés</i>	1985-	<i>magyar-német</i>	1990-
		Lékóné Lantos Zsuzsanna	
Gazdasági igazgatóhelyettes:		<i>magyar-orosz-francia</i>	1985-
		Molnár Györgyné	
		<i>matematika-fizika</i>	1972-2000.
Zeke Józsefné	1984-2000.	Paróczai Csaba	
		<i>történelem-német</i>	1996-2000.
Tanáraink:		Paróczainé Varga Ildikó	
Árpád Sándor		<i>matematika-kémia</i>	1996-
<i>történelem-orosz</i>	1973-	Reszoly Gusztávné	
Árpádné Vincze Marietta		<i>számítástechnika-informatika</i>	1995-
<i>magyar-történelem-filozófia</i>	1986-	Rozgonyi István	
Bajnóczi Éva		<i>matematika-ének-zene</i>	1971-
<i>magyar-német</i>	1991-	Siklósi Zoltán	
Bagyinszki Boglárka		<i>történelem-ének-zene</i>	1996-
<i>biológia-kémia</i>	1996-	Sóvári László	
Batki Arnold		<i>magyar-történelem</i>	1996-
<i>angol-amerikanisztika</i>	1997-	Szabóné Básti Csilla	
Batkiné Tótok Katalin		<i>angol-orosz</i>	1995-
<i>magyar-angol</i>	1993-	Szászné Molnár Zsuzsanna	
Berencsikné Gedeon Hajnalka		<i>német-filozófia-magyar</i>	1994-
<i>földrajz-rajz</i>	1987-	Széky Miklós	
Bulyovszkyné Borók Edit		<i>földrajz-számítástechnika</i>	1987-
<i>német-orosz</i>	1984-	Tolnai Gábor	
Czene Éva		<i>matematika-fizika</i>	1974-1984. 1989-
<i>biológia-testnevelés</i>	1998-	Tóth Géza	
Cserkúti Edit		<i>matematika-fizika</i>	1998-
<i>testnevelés-matematika</i>	1981-	Tóth Zoltán Zénó	
Deák Norbert matematika-		<i>testnevelés-matematika</i>	1997-
<i>fizika-számítástechnika</i>	1995-2000.	Turcsányi Marianna	
Dembrovsky Zsuzsanna		<i>orosz-német</i>	1990-
<i>orosz-történelem-francia</i>	1985-	Viszoczky Gabriella	
Gedőcziné Berger Mária		<i>angol-orosz</i>	1993-
<i>történelem-angol</i>	1984-	Viszoczky Zsuzsanna	
Gressainé Lóránt Lujza		<i>matematika-fizika</i>	1996-
<i>matematika-rajz</i>	1997-	Zatykó Margit	
Gyarmati Attila		<i>magyar-német-szlovák</i>	1998-2000.
<i>biológia-kémia</i>	1990-2000.	Zsiveráné Fekete Borbála	
		<i>angol-orosz</i>	1981-

Óraadók:

Bakosné Sánta Mária	
<i>kémia</i>	1999-
Betleheimi Jánosné	
<i>kémia</i>	1999-2000.
Karácsonyné Sándor Gabriella	
<i>hostess elmélet és gyakorlat</i>	1995-2000.
Kökény Józsefné	
<i>idegenforgalmi ismeretek</i>	1995-
Máté Zsuzsanna	
<i>vendéglátás, gasztronómia, szálloda</i>	1995-
Nóvé Zoltán	
<i>marketing</i>	1995-
dr. Peák Istvánné	
<i>matematika</i>	1998-
Szabó Ferencné	
<i>idegenvezetés elmélete</i>	

<i>és gyakorlata</i>	1995-
Szarvas Józsefné	
<i>testnevelés</i>	1999-2000.

Technikai dolgozók:

Varga Zsigmondné	<i>pénzügyi előadó</i>
Bodorné Papp Tünde	<i>laboráns</i>
Takácsné Turai Gabriella	<i>iskolaittkár</i>
Sándor Anett	<i>pedagógiai és könyvtárasszisztens</i>
Szigetfalvi Hugóné	<i>portai dolgozó</i>
Papp Ilona	<i>portai dolgozó</i>
Rigó József	<i>karbantartó</i>
Csala Jánosné	<i>takarító</i>
Nagy Lajosné	<i>takarító</i>
Bozó Józsefné	<i>takarító</i>
Dlehány Istvánné	<i>takarító</i>
Nyeste Ferencné	<i>takarító</i>

**Eseménynaptár
1999/2000.**

Augusztus

Tábor a 7. és 9. osztályok számára
13. évfolyam bemutatása - városi rendezvény TIT
Alakuló értekezlet
Pótbeiratkozás
Munkaközösség-vezetők megbeszélése
Munkaközösségi megbeszélések - tervekészítés
Javítóvizsgák
13. évfolyam felvételi vizsgája
Városi tanévnnyitó - Bóna Kovács Károly
Általános Iskola
Munkaterv készítése
Órarend elkészítése
Nyitóértekezlet

Diáknap

Nevelési értekezlet - szakmai munkaközösségi nap
Iskolai hangverseny
Nyílt hét szülőknek
Gyermeki jogok napja
Nyílt napok a 6. és 8. osztályosok számára
Szülői értekezlet a 6. osztályos tanulók szülői számára
Szülői értekezlet a 8. osztályos tanulók szülői számára
Fogadó óra
OKTV versenyek
Pályaválasztási fórumok általános iskolákban
Diszkó

Szeptember

Tanévnnyitó
A 8. évfolyam tanmeneteinek elkészítése
Tűzriadó
Buda László fotókiállítása
7. és 9. osztályosok összevont szülői értekezlete
Szülői értekezletek
Lengyel csere: a lengyel csoport érkezése
SZMK ülése
DÖK alakuló ülése
A Bolyai Kör előkészítése
A Bolyai évkönyv tervezése
Diáknap diszkó

December

AIDS ellenes világnap - megemlékezés
Gelencsér János festőművész kiállítása
A Bolyai évkönyv megjelenése
Szalagavató
Idegen nyelvű karácsonyi ünnep
Karácsonyi ünnep
13. évfolyam első félévének vége
Téli szünet

Október

Október 6-i megemlékezés
Tantestületi kirándulás az Őrségbe
Ki tud többet Bolyairól?
- vetélkedő a kezdő évfolyamok számára
Jelvényavató ünnepség - gólyabál
Fizika szakkör indítása általános iskolások számára
Földünkért világnap - vetélkedő általános iskolások számára
Október 23-i megemlékezés
Szülői fogadó óra
Német csere: a német csoport érkezése
Iskolabemutató készítése

Január

Szülői fogadó óra
L. Presits Lujza festőművész kiállítása
Első félév vége - osztályozó konferenciák
Disco

Február

Félévzáró értekezlet
Értesítők kiosztása
Farsang
Fakultáció-választást előkészítő szülői értekezlet a 10. évfolyamosok szülői számára
Szülői értekezletek
Iskolai hangverseny
Jelentkezés érettségi vizsgára
Irodalmi vetélkedő általános iskolai tanulók számára
A 12. évfolyamosok továbbtanulási lapjainak elküldése

November

Találkozás egyetemistákkal - továbbtanulási tájékoztató - közös szervezés a Pedagógiai Intézettel
Pályaválasztási Fórum a József Attila Művelődési Központban - megyei rendezvény

Március

A 6. és 8. osztályosok jelentkezési lapjainak beérkezése
SZMK ülése

Nőnap megemlékezés
Március 15. - emléktúra
A Szép Magyar Beszéd verseny megyei fordulójának rendezése
Irinyi János Kémia verseny megyei forduló
Az I. Nógrád megyei Középiskolai Diákfotó pályázat kiállítása
Hangverseny
Szülői fogadó óra
Iskolamozi: Szabó István: A napfény íze c. filmjének megtekintése
Diszkó

Április

Tanítványaink hangversenye - zeneiskola
Bolyai Est - Kiállítás tanítványaink munkáiból
Felvettek értesítése
Pedagógiai Napok rendezvényei
Tavaszi szünet
Nevelési értekezlet
- Bratinkáné Magyar Éva: Minősbiztosítás
Palócország kiállítás
A portugál nagykövet látogatása az iskolában
Hangverseny

Május

Diákközgyűlés
Próba érettségi vizsga fizika tárgyból
Anyák napi műsor
Tavaszi osztálykirándulások
Bolyai Napok

Rajz fakultációs tanulóink kiállítása
Ballagás
13. évfolyam 2. félévének vége
Írásbeli érettségi vizsga
Madarak és fák napja
A Comenius program értékelése
- A brüsszeli iroda képviselőjének látogatása
Közös írásbeli érettségi-felvételi vizsgák
Szülői értekezlet az újonnan felvett tanulók szülői számára

Június

13. évfolyam szakmai vizsgája
Érettségi dolgozatokat elbíráló értekezlet
Érettségi dolgozatok megtekintése
Diszkó
Osztályozó konferenciák
SZMK ülése
Iskolán kívüli program az alsóbb éveseknek
Szóbeli érettségi vizsgák
Tanévzáró ünnepély
Tanévzáró értekezlet
Beíratkozás

Július

Német csere: a magyar diákok kiutazása
Skóciai utazás

Augusztus

ODK út Spanyolországba, Portugáliába

Aktívan majd nyugdíjasként 25 évet töltöttem a Bolyaiban, s erre a negyedszázadra nagy szeretettel gondolok vissza. Nehéz csokorba szedni mindazt, amit értéknek tartok a gimnázium életében, mert sok van, de megpróbálom.

Elsőnek talán a jó értelemben vett közösségi szellemet említeném, ami az iskola egészét áthatotta. Tanár és diák egyaránt odatartozónak érezte magát, és büszke volt arra, hogy ott lehetett. Ez a büszkeség nem nagyképűségben nyilvánult meg, hanem abban az akaratban, hogy jól s egyre jobban teljesítsünk, hogy jó eredményeket érjünk el. Mindez realizálódott a tanulmányi és kulturális versenyekben, a felvételi arányokban, a felsőfokú intézetek visszajelzéseiben. Az iskolához kötődést jelzi a volt diákok ragaszkodása is, akik szívesen látogatják meg évtizedek múlva is az alma matert. Az sem véletlen, hogy a jelenlegi testület nagy része volt bolyaista diákokból áll.

Jellemezte az iskolát a műhelymunka. A tantestületben fontos szerepe volt a szakértői munkaközösségeknek, melyek kidolgozták és végrehajtották a feladatokat. A magyar munkaközösség pl. a versenyezettől az érettségi dolgozatok javításának szempontjáiig mindent közösen beszélt és oldott meg - természetesen a részfeladatokat az egyének vállalták. Ha valaki értesült egy-egy új eljárásról, újfajta irodalmi értékelésről, olvasott egy új tanulmányt, azonnal megbeszélte a kollégákkal.

A testület fogékony volt minden új kezdeményezésre, szívesen vett részt azokban a kísérletekben, amelyekben fantáziát látott, ez is a műhelymunka része volt. Nyitottság jellemezte az iskolát a kapcsolatteremtésben is bel- és külföldön egyaránt, már 1973-ban csereüdülést szerveztünk egy német iskolával, teljesen maszek alapon, amikor ez még nem volt ilyen elterjedt, mint ma, s a külföldi utak lehetősége is korlátozott volt.

Nagy gondot fordított az iskola a tehetséges diákok fejlesztésére - ezt számos ott végzett diák pályája is igazolja. Délutánonként nem üreült ki az épület, szakörök, előkészítők, versenyfelkészítések, kóruspróba, sportkör zajlott mindenütt. Közös munkával alakítottuk ki a Bolyai Napok programjait, ahol a tehetséges tanulók szereplési lehetőséget kaptak, s munkájukat az egész iskola megismerhette.

Nem elhanyagolható szempont az iskola munkájában a nevelés fontossága, ami ma véleményem szerint

egyre kevesebb szerepet kap a közoktatásban, pedig igen nagy szükség lenne rá. Ezen a téren nem mindig értünk el látványos sikereket, de tanulóink értékszemléletét, viselkedéskultúráját, esztétikai fogékonyságát, egymás iránti toleranciáját igyekeztünk minden módon fejleszteni. Ezt a célt szolgálták többek között a közös hangversenyek, a budapesti színház- és múzeumlátogatások, országjáró kirándulások, stb. Mindig jó érzés volt, amikor egy-egy múzeumban pl. elismeréssel nyilatkoztak diákjainkról.

A nevelésben véleményem szerint mérhetetlen szerepe van a személyes példamutatásnak, a tanári magatartásnak. Szinte megdöbbentő a sokéves osztálytalálkozón értesülni arról, hogy egy-egy gesztus, egy-egy elejtett és azóta elfelejtett mondat milyen mély nyomokat hagyott a volt diákokban. Nagyon nagy a pedagógus felelőssége, mert minden szavával és mozdulatával, cselekedetével pozitív vagy negatív hatásokat válthat ki akaratlanul is.

Egy negyven fős testület minden tagja nem lehet egyformán szoros baráti kapcsolatban egymással, de a jó munkatársi viszony jellemezte a tanári kart. Felelősséget éreztünk egymásért és tudtunk örülni egymás eredményeinek, bármelyik szakterületen is értek el sikereket a diákjaink. S délutánonként a munka végétével még levezetésként sokszor összeültünk egy kis baráti beszélgetésre a tanáriban, néha a takarítónő dobott ki minket.

Mindez hozzájárult a Bolyai szellemének kialakulásához, mert ennek az iskolának volt - és hitem szerint - most is van sajátos arculata. Az idők és a követelmények változnak, de az új befogadása mellett meg kell őrizni a régi értékeket, mindazt, ami valóban érték volt az iskola múltjában.

S a ma diákjainak szóló üzenet? Legyenek méltók az iskola múltjához, szelleméhez, használják fel okosan és jól az itt eltöltött éveket, hiszen jövő életüket alapozzák meg ezzel. Ha most nem is értenek mindennel egyet, ha terhesnek érzik a kööttségeket és a követelmények teljesítését, higgyék el, hogy mindez az ő érdekükben történik.

Váljanak nemcsak képzett, hanem művelt és kulturált emberré is, mert ilyenekre van és lesz szükségünk.

dr. Antal Elemérné
magyar-német szakos tanár

Bölcs ítélet illik az ősz fejhez és az öregekhez jó tanács osztása

Ha én most aktív tanár és osztályfőnök lennék, búcsúzó osztályom utolsó osztályfőnöki óráján - régi tanítványaim, barátaim vallomásai alapján - a következőkről beszélgetnék velük:

Ha Madách újra írná vagy folytatná a színes képzelgést az ember sorsáról, a jelen korszak milyen cím alatt futna ...?

Vagy a dantei Isteni színjáték félelmetesen szép szövegrészeit miként jellemeznék az életünk mozzanatait...?

A diákok kérdeznék

...és a felnőttek...?

Az emberek fejében sok minden gomolyog, jó és rossz. De tudjátok, a megélhetés, a vagyonszerzés, a rövid tündöklés akkora hatalom, amiért mindent oda lehet adni, dobni - elsősorban ami láthatatlan: az önbecsülést, a lelki tartást, az érzelmvilágot. Érdemes?...?

...és a mára majdnem jellemző agresszivitás ...?

A világ durvasága között tartsd ébren a benned élő líraiságot:

„Állj mint a torony, mely meg sem remeg s lásd, ormával így vesz diadalt a szélén!”

...milyenné legyek?

- légy alapos tudással rendelkező;
- legyen kisugárzása mindannak, amit csinál;
- élj úgy, hogy sokaknak legyen nagyon fontos, hogy Te figyelsz rájuk;
- legyen kipróbált és gondozott baráti köröd;
- törekedj gazdag emléktárat összegyűjteni, hogy későbbi korodban legyen mihez nyúlni;
- légy szorgalmas, kitartó, alázatos de lelkesedő

...miben higgyek...?

...hited legyen töretlen, higgy a jóban, a becsületben, a tiszta erkölcsben és minden olyan értékben, melyek a Te, mindnyájunk, de az egyes ember életét is széppé, teljessé teszik.

...ha egyszer elhagyom szülőföldemet, hazámat?

A válasz nem könnyű! Viktor Béla szerint „Mindörökké az a kert a legszebb, mely először tekintett reánk, s az az utca, ahol mint kisgyermek, kéz a kézben vezetett anyánk.”

Ha hazavárnak - gyere! De vigyázz!
És gondolj e sorokra is, a hazatérés gondolatával küszködő ember szavaira:

„Én régi magam úton, útfélen élémbe bukkansz, szomjasan futnék feléd, de íme döbbenve megállék. S ki vagyok, idegen mostani énem, múltam képében búsan csodálva látok: a visszatérés áldott útját elállom magamtól.”
...és ha az életem nem úgy alakul, ahogyan elképzeltem...?

Egy tanítványom egyszer Karácsonyi üdvözlő lapján ezt a gondolatot idézte:

„Életünk az egyetlen lehetőség, de ösvényünk nem az egyetlen út.”

Járd be hát az élet adta ösvényeket - ha sorsod úgy kívánja -, és cipeld a "batyut", ha nehéz is, ha nyögni kell alatta! Még akkor is, ha sokszor nem találod azt, amit keresel, ha nem azt adják, amit kérsz, ha nem érted el még, amit elérni szeretnél!

De hittel és reményt soha nem veszítve!

Meggyőződéselem, hogy ez az iskola és tanári kara felkészített Benneteket a göröngyös ösvényekre, az az iskola, melyekről régi, öregdiákok mostanság és hosszú évek múlva Te is, Ti is így vallotok:

„...kemény terhelést éltünk meg, de egyetemi éveim alatt sokszor éreztem, nem tudtam volna azzá lenni, ami lettem a „nyúzó” bolyais előtanulmányok nélkül....”

„...nem könnyű arról az iskoláról beszélni, mellyel kapcsolatban nekem, mindig a „fészek melege” jut eszembe...”

„...meggyőződéselem, hogy azzal a tanári karral a Bolyai az akkori Magyarországon az egyik legtöbbet nyújtó iskola volt szinte minden vonatkozásban....”

Szeretettel a ma diákjainak egy régi tanár:

dr. Dobány Irén
biológia-kémia szakos tanár

Emlékezés egy Iskolára

Marcus Aurelius az Elmékedésekben írja:

"Társas életre született lénynek - mint mondani szokták - megkülönböztető vonása, hogy tudja: Közhasznú tevékenységet fejt ki, sőt - Zeuszra! - azt is akarnia kell, hogy embertársai is tudomást szerezzenek erről."

(Kossuth Kiadó, 1996/46.o.)

Életem legszebb, legtermékenyebb, legaktívabb harminckét évét töltöttem Salgótarjánban. A Madách (1957-től), majd 1966-tól az Új - azóta Bolyai János - Gimnáziumban működtem közel negyedszázadig.

Kiváló kollégákkal, nagyszerű fiatalokkal sok szép eredményt értünk el. Aki "bolyaista" volt, bárhová is került az életben, ott szellemileg, erkölcsileg felkészülten tudott helytállni. A sok szép emlékből az egyik legkiemelkedőbbnek érzem azt, ahogyan névadónk személyét kiválasztottuk, és ahogyan készültünk és törekedtünk arra, hogy a csodálatosan szép épületet tartalommal töltsük meg. Kérésemre Németh László megírta Névadó ünnepre c. üzenetét (Megjelent a Megmentett gondolatok c. könyvben, Magvető és Szépirodalmi Kiadó, 1975/601.o.), amit reszkető kézzel, meghatottan olvashattam fel először az ünnepélyen. Ekkor alakult ki az a hagyomány is, hogy a szalagavatón a fiatalok a fölépcsőn vonulnak le az aulába. Akkor a "thébai vének" jelentek meg ott, és zengett ajkukon az Antigoné halhatatlan kardala: "sok van, mi csodálatos..."

A számomra oly becses levelet, amely az üzenetet tartalmazta a Mester javító bejegyzéseivel, szeretett iskolámnak adományoztam, s jó érzés tölt el, valahányszor arra gondolok, hogy ilyen kincs van a Bolyai János Gimnázium birtokában - általam.

Szegeden, 2001. január 8.

dr. Jármay Pálné

Péchy Blanka-díjas gimnáziumi tanár

Harmincötből tizenkilenc...

Harmincötből tizenkilenc éven át ebben az érdekes, színes, nagyon sok örömet hozó bolyais világban dolgozhattam.

A Bolyai akkor, 1969-ben, életének első éveit élte tele feladattal, tervvel. Így nyilvánvalóan mindannyiunknak, tanároknak és az iskola ifjúságának, volt sajátos közös célunk. És talán nem is akármilyen. Jó hírű, igényes gimnáziumot kellett kialakítanunk, ahol a kor egyre magasabb követelményeinek eleget tevő oktatással megjellemző emberformálással és formálódással tudunk együttműködni jó közérzetben, egymást segítően, összetartva.

A folyamatos, egyre mélyebb tartalmi munka, a sikerélmények egyre gazdagodó sorában olyan hagyományokat tudunk építeni, tanár-diák kapcsolatokat tudunk megélni, amelyek valójában stílust adtak iskolánknak.

Mi volt a titka a belső építkezés lehetőségének, és mi ennek a stílusnak?

Nem több és nem kevesebb, mint az, hogy más-más fokon, de valójában tanártársak és növendékek közösen éltük át az autonóm, értelmes ember alapvető ÉNTUDATÁT.

Mindannyiunkban vannak értékes adottságok, amelyekre ráfigyelve sok irányban és gazdagon képességek fejleszthetők, amelyek ha nemes emberi tulajdonságokkal, jellemmel, szép emberi kapcsolatok megvalósulásával ölelkeznek össze, igazi, értékteremtő erővé nőnek (vagy nőhetnek).

A tizenkilenc bolyais esztendő legfontosabb tartalma számomra az volt - s jelen, vagy jövő időben ez talán még üzenet is lehet -, hogy a munka néha szürke hétköznapijaiban is állandóan jelen tudott lenni tanárban, diákban egyaránt az újat akarás, az "ad maiorem natus sum" (többre születtem) érzése. Aki akart valami értelmeset kezdeni az életével, itt megtehetette, s ezt tanár- és diákközösség tisztelettel, szeretettel elismerte.

Ilyen, mindig csak örömet hozó, felhőtlen volt az élet itt a Bolyaiban? Vagy a nosztalgia mindent megszépít? Bizonyára van ebben valami elgondolkodtató. Mégis ha ma, egy tucat esztendővel a mindennapi találkozásoktól elválásztva s látva a világ nagyon gyors jó és rossz alakulását, egyre határozottabban rajzolódik ki a kép:

A megidézett évek sorában számos értékes tanár adta oda szellemi- lelki önmagát tanítványainak. Nagyon sok nyitott szívű, lelkes, holnapjára odaadással készülő bolyaista munkálkodott itt tanáraival együtt.

Noha már érezhetőek voltak mindezek közepette a

fogasztói életvitel első jelei, legtöbbünknek, tanárnak és diáknak magasabb igényei voltak a hétköznapi kínálathoz képest. "Ad maiorem natus sumus" (Többre születünk).

S így az üzenet is valami ilyesféle a 35 éves Bolyaiaknak:

Mi magunk építjük közösségeink s önmagunk holnapját meg holnaputánját, s ezt az építést csak értékes, időtálló, nemes anyagból érdemes - közös akarattal és munkával - elvégezni s így életünket a Teljesség felé vinni.

Herold László
nyugalmazott igazgató

"...én üvegharangnak tekintetem az órát, mely harminc vagy negyven fiatal egy külön boldog világba zárt; s ez alatt a harang alatt, amíg együtt voltunk, igenis az illatával, füstjével szétomló, pórusainkba ivódó anyag volt az úr..."

(Németh László)

Ebből a varázslatból nekem 30 év jutott a Bolyaiban. Sok olyan kollégával dolgozhattam együtt, akiknek szívügye volt a gyerek, az iskola.

Őszinte elismerés és tisztelet azoknak a mostani kollégáknak, akik magasra teszik a mércét a maguk számára, és el tudják érni, hogy a tanítványaik is ugyanezt tegyék. Csak úgy képesek majd a saját lábukon megállni, ha a fejüket használva nem szédülnek az őket körülvevő sebességtől.

Kapás Józsefné
nyugalmazott
igazgatóhelyettes

Gyermekkori álmom volt, hogy pedagógus legyek. Biológia-kémia szakos tanár lettem. Amikor visszagondolok a munkahelyemen eltöltött évekre, sokféle érzés, gondolat keveredik bennem. Erről szólnak viszszaemlékezéseim. (Csak a szépre emlékezem!)

A Bolyai János Gimnázium volt az első munkahelyem. Pályakezdő tanárként léptem be az akkor átadott Új Gimnáziumba (ez volt a hivatalos neve az iskolának), s 30 év elteltével innen mentem nyugdíjba. Erre büszke vagyok.

Szerencsés voltam, mert akkor még minket kerestek meg az egyetemen mint végzős diákokat, s ajánlották fel a munkahelyeket. Jól választottam.

Szerencsés voltam, mert olyan igazgatóim voltak, akik igazi pedagógushittel, tele ambícióval vezették az iskolát.

Szerencsés voltam, mert sok nálam idősebb, tapasztaltabb kollégám volt, aki munkámhoz erőt, hitet adott példamutató munkájával, segítőkészségével, figyelemmel, biztató szavaival.

Szerencsés voltam, mert olyan munkaközösségben dolgoztam, ahol igazi közösségi munka folyt. Tanultunk egymástól.

Szerencsés voltam, mert a bolyais diáknak határozott célja volt, tanulni akart, sikeres érettségit, felvételit akart elérni. Jó volt velük dolgozni.

Mindig jó érzés töltött el, amikor tanítványaim versenyhelyezéseket, eredményeket értek el, diplomát szereztek, vagy épp megerősítettem a gyengét, az esetlent, a lelki problémával küszködőt. (Az utóbbtól kaptam, hozzám írt versét ma is őrzöm.)

30 év felidézése sok emléket jelent, rengeteg vidám órát, borongós perceket, melybe munka, fáradtság, öröm, siker, de bosszúság, kudarc is beletartozott. Szívesen emlékszem vissza az osztálykirándulásokra, a vidám tantestületi kirándulásokra, diáknapokra, az iskolai bálókra. Elém villannak kollégáim nevetős és komorabb arcai, valamint tanítványaim sokasága.

E sorok az iskola 35. születésnapjára íródnak, az évkönyvbe kerülnek. Így ezekkel a sorokkal kívánok boldog születésnapot, minden kollégának eredményes munkát és megbecsülést.

Az iskola mostani diákjainak pedig szeretettel ajánlom az egykori görög monda ma is aktuális gondolatait:

"... dolgozz, küzdj, fáradj, csak így éred el célod, ez az egy út vezet el a boldogsághoz."

Kertai Józsefné
biológia-kémia szakos tanár

1972 őszén kezdtem a gimnáziumban a munkámat, s emlékszem, hogy szorongva, félve, de nagyon kíváncsian mentem be először, hiszen ott tanítottak még olyan kollégák is, akik engem még a Madách Gimnáziumban is tanítottak gimnazista koromban. De talán ez volt a szerencsém, mert rengeteget segítettek. Így a beilleszkedés könnyen ment, s pár hét után már úgy éreztem magam, mintha mindig is ott tanítottam volna.

Nagyon sok mindenre emlékszem vissza szívesen, pedig a gimnáziumban mindig is komoly erőt próbáló munka folyt, rendszerességet, kitartást, a cél kitűzését, elérését (érettségi, felvételi) követelte diáktól, tanártól egyaránt. A komoly munkát viszont rengeteg színes élmény gazdagította. Sokat kirándultunk, többször voltunk Budapesten színházban (akkoriban még elérhetőbb volt). Emlékszem, hogy volt olyan tanév, mikor egy osztállyal 6-7-szer voltunk színházban, s kedves élményem volt az, hogy egy tanulóm szülei azért kezdtek színházba járni, mert lányuk otthon beszámolt élményéről.

Többször voltam osztályaimmal moziban. Emlékszem, hogy egyszer Matúz Gábor nevű tanítványom (kinek kedvenc tanára Dr. Dobány Irén volt) 2 jegyet kért, s legnagyobb elképedésünkre az egyik jegyet Irénkének vette.

Diákok, tanárok egyaránt lázasan készültünk a KISZ-napokra. Nagyon komolyan vettük, s lelkesen vettünk részt a diákok játékában.

Jók és derűsek voltak a régi Nőnapok, s az óráközi beszélgetések hátul a tanárban a fotelekben.

Érdekes, hogy a régebbi időkről főleg ezek jutnak eszembe, pedig a tanítási munkát vezetőink nagyon komolyan vették. Rendszeresek voltak az óralátogatások, óravázlatokat kellett készíteni (kötelező volt - lehet, hogy nem is volt olyan nagy baj), szakfelügyelői látogatások, számonkérések tették rendszeressé a munkát.

Később, Dr. Szabó Istvánné kezdeményezésére, minden évben szerveztünk külföldre (Szlovákiába, Csehországba, Erdélybe) kirándulásokat. Sok olyan helyre eljutottam, ahová ezek nélkül a kirándulások nélkül nem jutottam volna el. Mindegyiken rendkívül jól éreztem magam, s akkori élményeinket még most is emlegetjük a tanári dohányzóban.

Talán dióhéjban most hirtelen ennyi jut eszembe. Mindig is rangot jelentett, s jelent most is a Bolyai János Gimnáziumban tanulni, tanítani. A társadalmi elvárások most talán egy kicsit mások, mint régebben, de ugyanolyan nagyok, s ezeket teljesíteni kell.

Úgy érzem, hogy az egyik legfontosabbról még nem írtam. Embert és jellemformáló erőt jelentettek az iskolai hagyományok, melyek között vannak vidámabbak, komolyabbak, ünnepélyesebbek. Mindig színt hoztak életünkbe a klubdelutánok, az elsősök napja (mely most már kiegészül a tanév kezdetét megelőző táborral). Ezeken olyan oldalról is megismerhettük diákjainkat, melyet tanítási órán nem lehet. A Bolyai Napokon tanár és diák egyaránt megmérettetett, s sok kiváló ember (tudós, mérnök, orvos) lett azokból a tanítványainkból, akik szárnypróbálgatásai-

kat pont ezen a rendezvényen kezdték.

Mindig szép és felemelő ünnepély a szalagavató, a ballagás, a Bolyai Napok nyitóünnepélyén pedig tanítványainkkal együtt izgultunk a díjak kiosztásánál.

Az iskola rengeteg lehetőséget kínál a tehetséges tanulóknak (és az érdeklődő tanulóknak) számára. Ezeket talán mind számba venni nem is lehet: Derkovits Galéria (mely a kulturált művelődést is biztosítja), ODK, énekkar, különböző sportszakosztályok, téli sítúrák, Bolyai kör, diáknapiak, stb.

Hogy mit tudnék üzeni a ma fiatalsága, diákja számára? Ez is nehéz. Ebben a változó világban próbálnak meg becsületesen, tisztességesen élni. Ehhez az iskola (úgy érzem) minden segítséget megad. Tűzzene ki értelmes célokat, nézzenek nyitott szemmel szét szűkebb és tágabb környezetükben! Próbálják úgy alakítani elképzeléseiket, hogy ha azok megvalósulnak, egész életükben azt csinálhassák, amit szeretnek. Mindig is tanítani szerettem volna, s szívesen tanítottam.

Utoljára még két gondolatot írnék le. Azt üzenem a jelenlegi diákoknak, hogy tanuljanak erejükhez és lehetőségeikhez mértén, mert sok mindent el lehet veszíteni az életben, de a megszerzett tudást soha. Másrészt szeretném, ha később saját gyerekeikkel sétálna a városban, büszkén mutassanak a gimnáziumra: Nézzétek, ebben az iskolában tanultam!

dr. Peák Istvánné
matematikatanár

Ahogy a történelmi koroknak a történelmi személyiségek, úgy az iskolának az ott tanító tanáregyeniségek a jelhagyói.

Hagytunk-e magunk után jeleket a nemcsak egyidőben, hanem az egymás után élők együttes munkálkodása révén? Az iskola 35 éves múltja, de méginkább a jelene és jövője majd eldönti. Ezért is nehéz a megtisztelő felkérésnek eleget tenni - üzeni a mai bolyais diákoknak - hiszen többségük számára már idegenként, s így személytelenül megfogalmazott szavaknál hitelesebb és használhatóbb kell legyen a több évtizedes bolyais múlt után hátrahagyott örökség - a ma is elfogadható értékek mentén megfogalmazott iskolai pedagógiai program, a minőségre való törekvés, a teljesítmény és tudás erejébe vetett hit.

A magyar közoktatásnak máig megmaradt jó hagyománya a széles általános műveltséget adó gimnázium, melyek nagyobb részében megőrződött a komoly fegyelmet követelő pedagógiai gyakorlat. Öröm szá-

momra, hogy a Bolyait elkerülte a modernkedő fellazulás, a "jó közérzetű iskola" és "gyermekközpontúság" szlogenje.

Az iskolából, akárcsak az életből nem hiányozhat a kényszer, a kötelesség, az erőfeszítés, a szívesebben megélt és átélt öröm, siker és eredményesség mellett.

Nem hiányozhat a szeretetteljes, de határozott min-taadás, az egyértelmű értékközvetítés sem. Meggyő-ződésem, hogy az iskola a maga kényszereivel együtt a diákok érdekeit szolgálja - tehát gyermekközpontú. Az igazi pedagógus személyiségek pedig képesek oldani és okos szeretettel, emberséggel elviselhetővé tenni a diákokra nehezedő teljesítménykényszert.

Ilyen tanárokat kívánok a bolyais diákoknak és olyan diákokat tanáraiknak, akik közül senki sem teljesít képességei alatt, akik hajlandóak a gondolati kreativitásra, képesek az ismeretek rendszerbe foglalásá-ra, a kitartó érdeklődés és becsvágy ébrentartására - mely nélkülözhetetlen "hajtóeleme" a fejlődő szemé-lyiségnek.

Mert a tehetség igen nagy áldás, de a genetikai kód öröklődése nem rajtunk múlik. Ellenben, hogy mire használjuk, az már környezet adta lehetőség és az egyén felelőssége.

A tehetséget igenis el lehet fojtani és el is lehet té-kozolni - nincs rá megmaradási törvény. Ám akik élni tudnak vele, valóra tudják váltani kreatív gondolatai-kat, azoké lesz a jövő!

dr. Szabó Istvánné
nyugalmazott igazgató

Igyekszem röviden érinteni az itt eltöltött 15 év em-lékeit. 20 éve már, hogy "letettem a lantot". A korral távolodnak az emlékek.

Igyekeztem - több-kevesebb sikerrel - lankadatlan lelkesedéssel, szeretettel leányaink harmonikus, egészséges testi-lelki fejlődését elősegíteni. A teljes-ség igénye nélkül kalejdosztkópszerűen villannak fel a 15 év mozzanatai.

Az előző, Madách Gimnázium 20 éves tornaterem-nélkülisége után szinte paradicsomi állapotnak tetszett a szabványos tornaterem, az udvari kis atlétikai pálya és a szabályos kézilabdapálya léte.

A jó tanítási körülmények mellett sikerült a délutá-ni sportfoglalkozásokon bevonni a tanulókat a szóra-koztató vetélkedésekbe. A párhuzamos osztályok csa-patai közötti kosárlabda, röplabda, kézilabda és atléti-kai házibajnokságok alkalmával alkalma nyílt min-denkinék megízlelni a sikeres vetélkedés örömeit.

Az átlag feletti képességűek nagy lelkesedéssel küzdöttek az iskola színeieért a városi, megyei labdajá-tékok és atlétikai ötpróba versenyeken.

Hangulatosak voltak a Dolinka-Pécskő erdejében a honvédelmi napok vetélkedései. Az év végi iskolai és városi sportbemutatókon élvezhették a közösen vég-zett szép gyakorlatok nyújtotta büszkeséget a nézők tapsai után.

Az iskola életében nemcsak a sport jelentette a si-kerélmény okozta örömszerzést. A Bolyai Napok ma-gasabb szellemi munkálkodást igénylő bemutatói fel-ébresztették sok tanuló ambícióját tudományos munka iránt. A zenei életet az énekkar magas színvonalú hangversenyei fémjelezték. A képzőművészeti érdeklődést az iskolagaléria folyamatos működtetése tartot-ta életben.

Az iskolaélet sokszínűsége példázza az itt folyó munka harmonikus egységét és folyamatosan láthat-juk vissza-visszatérő tanítványaink beszámolóiból a közös műhelymunka gyümölcseit. Köszönet érte.

Így dolgoztunk együtt jó hangulatban mindannyian hosszú éveken át.

Szász Jánosné
testnevelő tanár

Egyszer a kórus "anyukája" voltam

Bevallom, nem egyedül rakosgattam egybe az em-lékeimet. Rozgonyi István kollégám, mint örökös Kar-nagy, Márti és Emese lányaim, mint a kórus egykori tagjai is besegítettek.

1982-ben a lánykórusba sok új elsős lépett be. A sa-ját osztályombélieket és a párhuzamos osztályt, a C és D-seket jól ismertem, a felsősöket csak a közös sze-replésekről, illetve a szaktárgyi órákon keresztül. Az év sikeres fellépéseit kitüntető elismerések csúcsa az lett, hogy 10 nap jutalomüdvölést kaptunk Balatonszemesre az ifjúsági táborba, a KÓTÁ-tól. Karnagy Úr, mint egyedüli férfi fogta a fejét, mi lesz velem 50 lánnyal ott a nagy víz mellett?

Az első felkérésre beugrottam: megyek veletek kó-rusanyukának.

Katonai sátrakból felállított, több száz személyes tá-borba érkezünk, ahol valóságos utcák, terek választot-ták el egymástól a kórusokat. A szervezők az ország legjobbait gyűjtötték akkor egybe. Életem legszebb emlékei közé sorolom, hogy ott hallottam először hat

szólamban a Szózatot, hogy 10 napig a "dallamok szárnyán" szállhattam. Napközben, délelőtt - amíg még pihennek a hangsálak - játék, napozás, fürdés volt, eszténként próbák, hangversenyek, közös éneklés vízen és szárazon. Kánikula volt, úgy jöttünk haza, mint akiket csokiba mártottak. A szomszéd kórus, miskolciak, abban az évben indult a debreceni Nemzetközi Bartók Versenyen, ők szigorú napirend szerint éltek, folyton gyakoroltak. Mi "csak" nyaraltunk. Két év múlva minket is meghívtak erre a versenyre, addigra a kórus szakmailag is beérett, a megérdemelt siker sem maradt el.

Ugye emlékeztek? Egy esti sétán átmentünk Őszödre egy gólyafészek alatt énekelni, Vágó István vetélkedőjén hanglemezeket lehetett nyerni, átgyalogoltunk a Szárszóról induló sétahajóra, hogy diszkózhaszatok.

Nem volt senkinek semmi komolyabb baja - egy-két torokfájást leszámítva -, de az is könnyen gyógy-

ult, mert a tábori orvosnál tetőtől talpig le kellett vetkőzni a vizsgálatához. (Istenem, ő is fiatal volt!) Az első vizitről szóló beszámoló visszariasztotta a többieket.

Cs. Jutka szűnyogriasztóval füstölgött, Cs. Anita és B. Orsi kisütött frizurával, homlokpánttal, csillogó testnadrágban, túsarkúban tipegtek el a sátrak között a helyi diszkóba - csak aznap zuhogott az eső. S. Mara rablórömiszni tanította a kicsiket, Sz. Éva a szálán vágott hús ürügyén borított magára egy tál borsófőzeléket az ottani menzán...

Az akkori barátságok nem szakadtak szét, az idén mind a négy osztály megtartotta a 15. éves érettségi találkozóját, kettőn én is ott lehettem.

Dr. Tuba Gáborné
fizika-kémia szakos tanár

Az Élsport és a Bolyai

"Tanulás és sport", első hallásra úgy hangzik, mint két egymástól teljesen különálló dolog, amelyet nem igazán lehet összeegyeztetni. Pedig ha jobban belegondolunk, meg lehet oldani a problémát. Hogy mi kell hozzá? Mindenképpen kell egy eltökélt ember, aki akkor is elmegy az edzésre, ha másnap érettségizik, és még semmit sem tanult, s a fáradságos tréning után még van ereje leülni a könyv fölé. Mindenképpen kell, hogy legyenek megfelelő inspiráló tényezők, ilyen a siker, mindenképpen kell egy jó edző, megértő szülő, s nem utolsó sorban egy olyan iskola, amely lehetővé teszi, hogy az ember "kettős életet éljen".

12 éves korom óta kerékpározok, 16 éves koromban lettem igazolt versenyző, 4 éve vagyok válogatott. Elég rögzös út vezetett idáig, pláne hogy mindig megpróbáltam a sport mellett tanulni is. Hála istennek próbálkozásaimat siker koronázta, de ez a siker nem teljesülhetett volna, ha nincs egy olyan sulis, mint a Bolyai, és nincs olyan jó csapatom, mint a SHKE (Salgótarjáni Hegyikerékpáros Egyesület) OF3-Schwinn (USA). Hogy mit jelentett a Bolyai számomra? Biztos hátteret, amely lehetővé teszi, hogy az életben megálljam a helyemet, barátokat, akik egész életemben elkísérnek, mellettem lesznek, s gyönyörű emlékeket. Ez eddig mind szép és jó, de tényleg nem volt ennyire könnyű. Eleinte még nem okozott nehézséget, hogy összeegyeztessem a sportot és a tanulást, mert amikor még kezdtem, csak hobbi szinten űztem a dolgot. A gimnázium második évében lettem válogatott, s ekkor írtam alá az első szponzori szerződésemet is. Ekkor aztán tényleg gyökeres fordulatot vett az életem. A szponzor elvárásainak meg kell felelni, jöttek a különböző promóciós tevékenységek, az edzőtáborok, stb. De sose akartam csak kerékpározni, vagy csak tanulni, inkább megpróbáltam a sport és a sulis elvárásainak egyaránt megfelelni, s ebben nagy segítséget jelentett az, hogy a gimnázium tolerálta a hiányzásaimat, s elnézték a tanárok, ha néha jelentettem, hogy nem tudtam készülni, s nemcsak elnézték, hanem még büszké is voltak, hogy vannak az iskolában jó tanulók - jó sportolók. Negyedikben az egyik szemem sírt, a másik nevetett: nevetett, mert óriási megtiszteltetésben volt részem, elnyertem a Magyar Köztársaság Jó tanulója, jó sportolója díjat, amely a Bolyai történetében rajtam kívül még egy embernek sikerült, s a ballagáson megkaptam a Bolyai Emlékplakettet; sírt, mert sajnos eljött a búcsú ideje, véget értek a gimnáziumi évek.

Most a Semmelweis Egyetem Sporttudományi karán tanulok kineziológiát, s mellette még mindig űzöm a sportot. Sokan megkérdezték már tőlem, hogy mikor

fogok választani az iskola és a kerékpározás között? Nos, ezt még nem döntöttem el, remélem soha. Nálam ezek a dolgok nem ütik egymást, mindkettőnek szerepe van abban, hogy 4 éve viselhetem a válogatott mezt, hogy sikerült a továbbtanulás, hogy ott tartok, ahol...

Egyszóval mindent el lehet érni, mindent meg lehet csinálni, csak akarni kell, és szeretni azt, amit az ember csinál. Nem azt akarom mondani, hogy szeretek tanulni, olyan ember nincs, aki szeret tanulni, de ez az élet velejárója. A sport pedig ad valami pluszt, amivel például könnyebben lehet venni az akadályokat, megtanít arra, hogy ha nem becsüld meg az ellenfeleidet, akkor sosem tudod legyőzni őket. No meg persze ott az a felemelő érzés, amit akkor érez a sportoló, ha a pódium csúcsán áll. Szerencsésnek érzem magam, mert volt már lehetőségem megtapasztalni ezt az érzést az Országos Bajnokságon, a Magyar Kupákon, a Világkupákon, akkor, amikor megválasztottak Nógrád megye legeredményesebb ifjúsági sportolójának. Azt hiszem, ezek azok a dolgok, amik egy sportembert igazán inspirálnak.

Eredményeim:

- 1995 Országos Bajnokság 4. hely
- 1996 Országos Bajnokság 3. hely,
Világkupa 21. hely
- 1997 Országos Bajnokság 2. hely,
Alpok-Adria Nemzetközi Verseny: 9. hely
- 1998 Országos Bajnokság 2. hely,
Európa Bajnokság: 45. hely
- 1999 OB. 1. hely, Magyar Kupa 1. hely,
Világkupa 4. hely, vb 56. hely
- 2000 OB. 3. hely,
Magyar Kupa 2. hely, Világkupa 4. hely

Bakos Gergő
volt bolyais diák

Mentességgel az orvosi egyetemre

Iskolánk tanulói közül az 1999/2000-es tanévben öten jutottak be sikeres felvételi vizsgával orvosi egyetemekre. Közülük talán Balázs Éva izgult a legkevésbé a felvételik előtt, hiszen már előre tudta, hogy mind a szóbelin, mind az írásbelin a maximális 15 pontot meg fogja kapni biológia tantárgyból.

Ez ugyanis a megérdemelt jutalma azoknak a diákoknak, akik az adott felvételi tantárgy OKTV versenytén az országos döntő első 10 helyezettje közé kerülnek. Éva 8. helyezését nagyon tudatos és kitartó munka előzte meg. Eredményét, kiemelkedő tanulmányi munkáját, valamint segítőkész, szerény egyéniségét ismerve: méltán kapta meg a tavalyi évben a Bolyai János Alapítvány legrangosabb kitüntetését a Bolyai Napok nyitóünnepségén.

- Még felsorolni is nehéz lenne az összes tanulmányi versenyt, amelyben bolyais diákként részt vettél. Melyik volt ezek közül a legemlékezetesebb számodra?

- Legszívesebben a Kitaibel Pál biológia versenyre gondolok vissza. Mindkét évben, amikor indulhattam, részt vettem az országos döntőn, mely barátságos hangulatával, diákközpontúságával és jó szervezethez való felemelő élményt jelentett számomra. Több diákkal, akiket ott ismertem meg, most is tartom a kapcsolatot.

- Versenyeredményeid közül a legrangosabbnak az OKTV 8. helyezés tekinthető. Hogy zajlott le az OKTV-döntő, milyen feladatokat kellett megoldanotok?

- Először egy diáképes feladatot kaptunk: a kivetített terméseket kellett felismerni és a típusukat meghatározni. Utána három gyakorlati feladat következett. Elsőként az egyetem kertjéből bevitt két növény nevét és a határozás menetét kellett leírni a Kis növényhatározó alapján. Ez után mikroszkópos vizsgálat következett: növényi zárványokat kellett azonosítani és jellemezni. Végül sütőélesztő segítségével kellett kimutatni egy patak vizének nehézfém-só-tartalmát.

- Mit éreztél, amikor megtudtad, hogy 8. lettél?

- Először nagyon meglepődtem és fel sem fogtam. Miután átvettem a díjat és visszaültem a helyemre, már éreztem, hogy ez valóság, és nagyon örültem.

- Mit tanácsolnál a mostani bolyais diákoknak: érdemes versenyekbe bekapcsolódnia?

- Igen. Amellett, hogy a versenyek sokat segítettek a tanulásban, csodálatos élményt jelentettek, és örömmel gondolok vissza rájuk.

A felvételik óta már eltelt egy félév. Balázs Éva azóta a Szegedi Tudományegyetem Általános Orvosi

Karának diákja, sikeresen túl van az első vizsgaidőszakán is. Indexébe nézve nem csodálkoztam a szép eredményeken, s azon sem, hogy hozzátette: nem is volt nehéz. (Neki nem.)

Bagyinszki Boglárka
biológia - kémia
szakos tanár

Három OKTV döntős francia nyelvből

Az 1999/2000-es tanévben iskolánkban először fordult elő, hogy egy tantárgyból - jelen esetben francia nyelvből - három tanuló is az OKTV döntőjébe jutott. Közülük ketten, Miklós Eszter 12.d (11. helyezett) és Schottner Ágnes 12.d (21. helyezett) a hatosztályos képzés első franciás csoportjában végeztek. Nagy Orsolya 12.a (13. helyezett) a négyosztályos képzésben végzett. Mindannyian Dembrovsky Zsuzsanna tanárnő tanítványai voltak.

Mi a titka a sikeres szereplésnek? Hogyan készültek a versenyre? - erről faggattam volt iskolatársaimat.

Amikor a Bolyai János Gimnáziumot választottátok, és elhatároztátok, hogy francia nyelvet fogtok tanulni, megfordult-e a fejetekben, hogy majd ilyen szép eredményt fogtok elérni?

Schottner Ágnes: Nem, nem is gondoltam ilyesmire. Már magához a francia nyelvhez is egy furcsa véletlen "segített hozzá".

Éspedig?

Schottner Ágnes: Igazából nem is ezt szerettem volna tanulni, aztán mégiscsak a franciás csoportba kerültem. Ahogyan elkezdtem tanulni a nyelvet, egyre jobban megkedveltem, és nem bántam meg e választásomat.

Miklós Eszter: Én azért kezdtem el tanulni a francia nyelvet, mert a németet nem találtam annyira szimpatikusnak. De úgy, mint Ági, a tanulással együtt fokozatosan megszerettem ezt a nyelvet.

Nagy Orsolya: Az én helyzetem kicsit más. 11. osztályban jöttem ebbe a gimnáziumba, de előtte már tanultam franciául. Mindig is nagyon szerettem, érdekelt, a francia kultúráról is sokat olvastam. Titkon reméltem, hogy az OKTV-n jó helyezést érek el, hiszen nagyon régóta az volt a tervem, hogy az egyetemen francia szakon tanulok tovább.

Rátérve az OKTV-re, hogyan készültetek fel e rangos versenyre?

Nagy Orsolya: Szerencsére szívesen tanulok nyelvet, így nem kellett nagy energiát fektetnem a felkészülésbe. Persze azt sem állítom, hogy nagyon könnyű volt.

Miklós Eszter: Számomra az OKTV-re készülés talán azért tűnt néha fárasztónak, vagy kicsit nehéznek, mert nem láthattuk előre, hogy a befektetett energia megtérül-e. Bizonytalan volt az is, hogy továbbjutunk-e az országos fordulóra. Úgy gondolom, nem a feladatokkal volt nehéz megbirkózni, hanem kevés szabadidőnket ésszerűen beosztani.

Tehát úgy gondoltátok, hogy nem volt nagyon nehéz a felkészülés?

Schottner Ágnes: Nem, nem volt az. Bár igaz, a plusz házi feladatok és az előkészítő foglalkozások során gondoltam rá: mi lenne, ha kicsivel több szabadidőm lenne...

Gondolom, sokan nem tudják, mennyi mindent kell tudni ahhoz, hogy egy ilyen versenyen helytállhassunk. Elmondanátok, hogyan zajlott le az országos forduló?

Miklós Eszter: Különböző típusú feladatokkal kellett megbirkózni. A második fordulóban e feladatok a következők voltak: fogalmazás, nyelvi feladatlap, valamint hallás utáni értés, a döntőn pedig társalgás, olvasás és hallás utáni szövegértés volt. A versenyen nemcsak nyelvi és nyelvtani tudásunkat mérték, a versenybizottság legjobban ötletességünket, találékonyágunkat értékelte.

Schottner Ágnes: Ha már Eszter említette a hallásértést, elmondanám, hogy ez az én "mumusom". Úgy gondolom, ez egy kicsit nehéz volt a versenyen, de mindemellett nem találtam nehezebbnek, mint például a nyelvvizsgát - amihez sokan hasonlítják.

Tehát ezt könnyebbnek találtad?

Schottner Ágnes: Mást kell tudni a nyelvvizsgálóhoz, és mást az OKTV-hez. A nyelvvizsgálóhoz elsősorban nyelvtani ismeretek szükségesek, az OKTV pedig globális nyelvi felkészülést, olvasottságot, nyelvi jártasságot kíván.

Nagy Orsolya: Én is egyetérték a lányokkal. A versenyen elsősorban a beszédképességet, a kreativitást értékelték - ezért is más, mint egy nyelvvizsga -, ennyiben szerencsém volt.

Mit gondoltok, tanárnő mennyiben segített a cél elérésében, az országos helyezéseitekben mennyi szerepe volt?

Schottner Ágnes: Természetesen nagy szerepe van tanárnőnek az eredményekben. Ő volt az, aki rábeszélte a versenyre, nélküle biztos nem értem volna el

ezt a helyezést.

Nagy Orsolya: Dembrovszky tanárnő nekem is rengeteget segített. A sok segédanyag, a tanácsok, az ösztönzése... Mindig fordulhattam hozzá segítségért. Ezek mind nagyon fontosak voltak az eredményem szempontjából.

Miklós Eszter: Én is úgy gondolom, tanárnőnek oroszlánrésze volt az eredményemben. Ha ő nem említette volna a versenyzés lehetőségét, önmagamtól biztosan nem gondoltam volna rá.

Amikor megtudtátok helyezéseteket, milyen érzés töltött el benneteket?

Nagy Orsolya: Legelőször nagyon örültem, azután már egy kicsit csalódott voltam - talán lehetett volna jobb is. Ám így visszagondolva azt hiszem, hogy jobban örültem neki, mint amennyire csalódott voltam.

Miklós Eszter: Én egy kicsit pechesnek éreztem magam, mert pontosan egy hellyel maradtam ki az első 10 helyezett közül. Persze azért boldog voltam.

Schottner Ágnes: Az igazat megvallva én is hasonlóan éreztem. Talán egy kicsit többet vártam magamtól, de végül is ez is jó eredmény.

Megkérdezhetném, hogy azóta hol folytatjátok tanulmányaitokat, van-e még valamilyen kapcsolatotok a francia nyelvvel?

Miklós Eszter: Természetesen van, Debrecenben tanulok magyar-francia szakon.

Schottner Ágnes: Csakúgy mint Eszter, én is Debrecenbe járok egyetemre, csak én angol-francia szakra.

Nagy Orsolya: Én pedig - amit mindig is szerettem volna - az ELTE-re járok német-francia szakra.

Köszönöm az interjút.

Most pedig Dembrovszky Zsuzsanna tanárnőhöz szeretnék néhány kérdést intézni. Gondolom, nagyon büszke volt tanítványaira. De számított-e ilyen eredményes szereplésre?

Dembrovszky Zsuzsanna: Természetesen bíztam bennük. Az, hogy mind a hárman ilyen szép eredményt értek el, meglepetésként ért. De én úgy gondolom, hogy maximálisan megérdemelték helyezéseiket.

Mit gondol tanárnő, van a sikeres felkészülésnek valamilyen "csodaszere", avagy minden csak a szorgalom múlik?

Dembrovszky Zsuzsanna: Véleményem szerint a jó versenyző tehetséges, nyelvi intelligenciával rendelkezik és emellett még szorgalmas is. Ez a három együtt fontos, s mindezek mellett még pluszt is kell nyújtania. A versenyzőnek ki kell hoznia magából a maximumot, igényesnek kell lennie, a pillanat töredéke alatt a legkreatívabb megoldást kell adnia és keményen kell dolgoznia, hogy jó eredményt érhesen el.

Végezetül szeretném kérdezni, hogy jelenlegi tanít-

ványai közt lát-e hasonlóan tehetségeket, akik majd mind saját maguk, mind az iskola számára szép eredményeket hozhatnak? Tehát bízik-e tanárnő az utánpótlásban?

Dembrovsky Zsuzsanna: Természetesen bízom benne. Szerencsére mindig vannak - így most is - a tanítványaim között különösen tehetségesek. És úgy gondolom, ha minden osztályban, ahol tanítok, látok legalább egy tanulót, aki majd versenyezni fog és továbbviszi a stafétabotot, már megérte a befektetett munka.

Köszönöm az interjút!

Horváth Eszter

9.c

Versmondás felsőfokon

Riport Deák Istvánnal

Iskolánk sok tehetséges fiatalot engedett már útjára - köztük ifjú zenészek, írók, költők, színészek és még sorolhatnánk a legkülönbözőbb művészeti területeket. Szerencsére soha nem fogyunk ki a nagy egyéniségekből, akik tehetségükkel szint hoznak mindennapjaink szürkeségébe. Ők azok, akik felmutattak valamit, maradandót alkottak, így megérdemlik, hogy emlegessük nevüket, megörökítsük alkotásaikat.

Idén is büszkélkedhetünk ilyen diákokkal, köztük Deák Istvánnal, aki szinte beverselte magát a bolyais diákság körébe. Kivételes tehetségét mi sem igazolhatná jobban, mint az a rengeteg elismerés, díj, amit eddig kapott.

Mikor kezdte el a verseléssel foglalkozni? Mi vonzott ehhez a művészeti ághoz?

Már óvodás koromban is vonzott a betűk világa, így - egy kis szülői segítséggel - nagyon hamar megtanultam olvasni. Az általános iskolában pedig csak úgy faltam a könyveket. Nagyszerű tanárainknak köszönhetem, hogy felfigyeltek érdeklődésemre és támogattak, tanítottak. Így már általános iskolában elindultam a pályán, és részt vettem jó néhány versenyen. Az igazi lökést viszont már gimnazista éveim elején kaptam meg, és ekkor kezdtem el komolyabban foglalkozni a versmondással. És hogy mi vonzott ehhez? Talán a kihívások, megmérettetések és nem utolsó szempontként: szeretem hallani a hangomat!

Milyen versenyeken vettél eddig részt és milyen eredményeket értél el ezeken?

Az első tényleges versenyem általános iskola 7-8. osztály környékén egy megyei verseny volt. A Gere-

lyes Endre Művelődési Központban tartották és ott lettem életemben először első. Ez nagy sikerélmény volt. Persze a mércét egyre magasabbra tettem és a következő állomás a Kodály Zoltán Általános Iskolában megrendezésre kerülő Kazinczy szépíróverseny volt, ahonnan tovább jutottam a megyei fordulóra és 3. helyezést értem el. Az igazi szereplések viszont ez után kezdődtek a Bolyaiban. Elsőben és másodikban második, majd harmadikban és negyedikben első helyezésig jutottam az iskolai versenyeken, majd innen jöttek a városi fordulók. Itt először csak 5. lettem, de az évek során belerázódtam és kétszer 2. helyezést, egyszer pedig első helyezést értem el. A Kazinczy versenyek is folytatódtak és 3.-ban az országoson sikerült a cél: az első helyezettnek járó díj. Ebben az évben sikerült eljutnom Szegedre is a Bata István versmondó versenyre, ahol 3. helyezést értem el. Nagyjából ennyi volt az eddigi pályafutásom.

Melyik díjnak örültél a legjobban, melyik verseny jelentette a legnagyobb kihívást?

Azt hiszem, hogy a legjobban a Kazinczy versenytől tartottam. Sokszor próbálkoztam, de végül azt mondom, megérte. Persze már így a díjjal a kezemben könnyebb beszélni, de az biztos, hogy sok munka volt benne. Szóval a Kazinczy-éremre vagyok a legbüszkébb.

Kiől számíthattál a legnagyobb segítségére? Milyen jellegű támogatást kaptál az iskolától hobbidhoz?

Mivel édesanyám is sokszor szerepelt mint versmondó, azt hiszem ő az, akinek a támogatása a legtöbbet jelentett. Persze emellett rengeteg segítséget kaptam az iskolától is: köszönhetem mindezt kiváló magyartanárainknak: Vinkóné Kovács Mária-nak és Lékóné Lantos Zsuzsanna tanárnőnek. Ezen kívül az iskola javaslatára kerültem be a Pódium stúdióba, ahol Sándor Zoltán segítségével sokat fejlődtem. Ez a csoport pedig állandó lehetőséget nyújt a szereplésre. A csoport tagja többek között Jakab Gabriella is, aki mint barát ugyancsak rengeteg segítséget nyújtott és biztatott. És végül meg ne feledkezzek az iskola anyagi támogatásáról, melyet a Bolyai Napokon kaptam.

A továbbiakban mik a terveid?

Sajnos versmondásból nem él meg az ember, így ez hobby szinten megmarad, míg tudom csinálni. Az igazi cél az Állatorvosi Egyetem, ami mégiscsak egy biztosabb és legalább olyan szép szakmát ad, mint a művészetek.

Érdekességképpen szeretném megkérdezni, hogy Te is, mint a versmondók többsége, foglalkozol-e versírással?

Dehogy! Ez két külön világ... Bár be kell valljam, próbálkoztam vele, de aztán rájöttem, hogy én inkább

elmondom a nagy költők gondolatait, és rájuk hagyom az írás örömét. Ami nem megy, azt minék erőltessük?

Végezetül: Mit üzensz a kezdő versmondóknak?

Úgy gondolom, ha valaki érez magában egy kis készletet és megvan benne a kellő tehetség, akkor bármilyen nehéz is a kezdet, nem szabad feladni. Tény,

hogy sokat kell dolgozni, tanulni, de egy jó tanár mellett mindez élvezetes is lehet.

Levonva a következtetést beszélgetésünkből, kiderült: bátorság, kitartás és beérik a gyümölcs! Sok sikert kívánok Neked és persze az utánpótlásnak is.

Nagy Lejla

12. b

Honismereti pályázataim

Megyénk jeles szülöttjéről, Nagy Iván történészről neveztek el azt a minden évben meghirdetésre kerülő honismereti pályázatot, amire gimnáziumi éveim alatt három ízben jelentkeztem, és mindhárom alkalommal sikerült helyezést elérnem. Két ízben első helyezést és egy alkalommal harmadikat.

Számomra a történelem nemcsak tantárgy, hanem a lakóhelyem, a környezetem megismerésének is eszköze. A lakóhely emlékei élő bizonyítékai annak, hogy a történelem velünk él és nap mint nap formál.

Első alkalommal Mikszáth Kálmán és a Palócföld kapcsolatáról irodalomtörténeti pályázatot állítottam össze. Mikszáth mesterien mutatta be a palóc ember életét. A pontos jellembrázolás, a lelkialkat utánozhatatlan leírása először az írói hírnevet meghozó két novelláskötetében, a Tót atyafiakban és A jó palócokban figyelhető meg. Az említett kötetekben azonban rátalált egyéni - később senkivel össze nem keverhető - sajátos hangjára.

Dolgozatomban elemeztem a táj és az írói munkásság, stílus egymásra hatását. Részletesen írtam a megyében élő tót és palóc népcsoport alkotásaiban megjelenő jellegzetességekről. Műveiben a megyében lévő valóságos települések (Ebeck, Szklabonya, Litke, Karancseszki, Alsótold, Szanda, Buják) mellett az írói fantázia szüleményeként keletkezett falvak (Bodok, Gózon, Majornak, Csoltó, Bágy) is előfordulnak. Nemcsak a művészi elképzelésekben, hanem a valóságban is megtalálhatók azonban azok az embertípusok, amelyekről a kötetekben olvashatunk.

Mikszáth előtt főleg úri nemesi történetekről, teljesebben hibátlan angyalokról, vagy velejéig romlott emberekről lehetett olvasni.

A palóc táj szülötte főhőssé emelte az egyszerű parasztot. Észreveszi hőseiben azt az erkölcsi tisztaságot, romlatlanságot, amely sok szempontból ezeket az

egyszerű, tanulatlan embereket a társadalmi ranglétrán fellettük álló uraik fölé emeli. Ezek a múlhatatlan emberi értékek teszik szerethetővé még azokat a figurákat is, akik esendőek, gyámoltalanok.

Még a névválasztással is azt kívánja érzékeltetni az író, hogy az egyszerű ember tisztaságát

már a neve is bizonyítja. Az embereken kívül azonban ezekben az elbeszélésekben szinte főszereplővé lép elő maga a természet is. A táj szinte megfoghatóvá válik, fényképszerűen jelenik meg a cselekmény háttére.

Palóccország és az itt élő palócok Mikszáth Kálmán írói munkássága révén kerültek a magyar és a világirodalom figyelmébe. Pályázatommal erre kívántam emlékeztetni a ma élő embereket.

A második pályázatomban a megyében lévő Árpád-kori emlékekkel foglalkoztam.

A dolgozathoz gyűjtött anyag megismerése közben döböntem rá, hogy milyen gazdag emlékanyaggal rendelkezik szűkebb hazánk. Az egyik legjelentősebb honfoglaló magyarsággal kapcsolatos lelet Piliny község területéről származik. 1871-ben a pilinyi Leshegyen öt magyar vezérsírt tártak fel. A sírokból díszesen felöltöztetett harcosok, nyilak, nyílhegyek, ezüst szemtakaró lemezek, gazdag női tetem, lóval kutyával eltemetett lovasok kerültek elő.

Városunk tőszomszédságából Karancsaljáról és

Karancslapujtőről is nevezetes tárgyi emlékek ismertek.

Különösen az utóbbi település Nyárvas-dülöből előkerült aranyozott öv érdemel figyelmet, mivel ez a Kárpát-medence egyik legnagyobb és jellegében is legszebb emléke.

A korai feudális állam idejéből már szép számmal maradtak ránk építészeti emlékek is. Ezek közül most a városunk területéről - a zagyvapálfalvai városrészből - 1921-ben napvilágra került templomromot említem meg. A "pusztatemplom"-nak elnevezett épület a korábbi Alsópálfalva település templomaként funkcionálhatott.

Salgótarjánt sokan gyökértelen településnek hiszik, holott településtörténete a legrégebbi időkig nyúlik vissza. Az a tény, hogy a jelenlegi város területén négy erődtámasz is állt (Baglyaskő, Salgó, Somoskő, Zagyvafő) azt bizonyítja, hogy lakóhelyemen a korai feudalizmusban számottevő gazdasági háttérrel rendelkező birtok és településszerkezet állhatott. A területen fellelt Árpád-kori leletek pedig tagadhatatlanul hatással voltak a magyar történelem megítélésére is.

A harmadik pályázatomban a vizslási népviseletet mutattam be, melyhez régi családi fotókat és nagymamám leírását használtam fel. A Palóctáj egyik legszínesebb népviselete szüleim szülőfalujában, Vizsláson található.

A jellegzetes többbrétegű fejviselet, az arany- és ezüstcsipkés főkötő, a vászon ruházat, a sok bő szoknya, a változatos kötényforma az egyik legdíszesebb magyar viselet.

Sajnos manapság már nem hordja senki ezeket a csodálatos ruhákat, így csak régi fényképeken lehet gyönyörködni bennük. Nagymamám is nagy tisztelője ezeknek a hagyományoknak, és bár Ő sosem hordta ezeket a ruhákat, közel két évtizede szorgalmasan gyűjti ezeket a darabokat, és készíti a különböző méretű menyecskebabákat, elsősorban saját örömére.

A család régi fotói között kutatva örömmel fedeztem fel dédszüleimet, illetve üknagymamámát. Nem kellett sokáig kérnem nagymamámát, hogy mondja el az öltözködési szokásokat, és az akkori élet jellegzetességeit. Ezeket foglaltam össze dolgozatomban. A népviselet - számomra mindig is - mint kuriózum jelent meg. Nagymamám házi múzeumában gyakran öltöttem magamra a színes szoknyákat, kendőket. Szívesen játszottam el a gondolattal, hogy milyen lehetett ezekben élni. Ezen a képen egy ilyen öltözetet viselek. Kezemben a fonáshoz használt orsót tartok.

A pályázatok megírásával sikerült lakóhelyem történetét és kultúráját alaposabban megismernem.

Bocsi Enikő
12.d

Egy kiállítás - egy Bolyai Est

A Bolyai János Gimnázium Derkovits Gyula Iskolagalériája immáron 32 éves. Czinke Ferenc Munkácsy-díjas, Érdemes és Kiváló művész, festőművész-grafikus alapította az iskola tanáraként először az országban. Nyugdíjasként is rajta tartotta "vigyázó szemét", figyelemmel kísérte, segítette a rajz és vizuális kultúra tantárgy tanítását és a galéria működését. Kiállításmegnyitóinkon sokszor hallhattuk őt, megnyitó beszédeivel egyéni, élvezetes stílusával hozta közelebb hozzánk a kiállított műalkotásokat. Sajnos már nem lehet közöttünk, hirtelen halála mindenkit megrendített. De egyben biztos lehet Tanár úr, hogy itt a Bolyai János Gimnáziumban méltón követjük a hagyományokat mind a rajz és vizuális kultúra tantárgy tanítása, mind a Derkovits Gyula Iskolagaléria működtetése terén.

Az iskolagalériánknak 3 fő célja van: a szűkebb hazánkban, Nógrád megyében élő alkotóművészek és művészpédagógusok megismertetése; országosan, illetve nemzetközileg is híres művészek bemutatása; és diákalkotásokból, iskolánk tanulóinak munkáiból rendezni kiállításokat. Ennek megfelelően egy tanév kiállításai között most már rendszeresen szerepel a Bolyai Napokon nyíló, végzős rajzfakultációs tanulók munkáiból álló kiállítás, és a Bolyai Esthez kapcsolódva az irodalmi-, zenei- és táncművészetek mellett képző- és iparművészeti ágakban is megmutathatják tanulóink tehetségüket.

Most pedig az 1999/2000-es tanév Bolyai Estjének kiállításmegnyitó beszédét közöljük. A kiállításmegnyitó is külön műfaj, segít a közösségnek, a diákságnak eligazodni a művészetek rengetegében.

"Kedves Szülők, Kedves Vendégeink!"

A Bolyai Estre készülve már hónapokkal ezelőtt elkezdttük kollégánommal, Berencsikné Gedeon Hajnalka tanárnővel (grafikusművész), a Galéria vezetőjével a diákmunkák gyűjtését, a feladatsorok válogatását. Nagy öröm ez tanulóinknak, hogy alkotásaikkal szerepelhetnek a Derkovits Gyula Iskolagalériában. És mi is nagyon örülünk neki, hogy itt a Bolyai János Gimnáziumban a rajz órák keretében is hozzájárulhatunk az Önök gyermekeinek széleskörű személyiségfejlesztéséhez, esztétikai neveléséhez, művészetek iránti érzékenységük kialakításához.

A kiállítást 3 helyszínen rendeztük meg: Az emeleten, a 14-es terem melletti üveges szekrényben szimbolikus tartalmú tárgyi üzeneteket, objektumokat helyeztünk el. Itt az aulában és lent a rajztermi folyosó paravánjain 121 paszpartukartonon 273 tanuló munkája látható. A többi jól sikerült művet sajnos hely hiányában nem tudtuk kiállítani.

A tanév során szép eredménnyel szerepeltünk országos és megyei rajzpályázatokon. Sajnos az elküldött pályamunkákat ritkán kapjuk vissza, így ezekből most nem láthatunk ízelítőt.

Igyekeztünk bemutatni a képzőművészeti technikák széles skáláját: ceruzarajz tanulmányok, szénrajz, színes ceruza, olajpasztell, viaszkaparás, montázs, temperafestés, papírragasztás, vonalstruktúra-gyakorlatok tussal, képervek.

Szeretném felhívni figyelmüket néhány különleges technikára: a nehéz, munka- és anyagigényes grafikai eljárásra, a linóleummetszésre; aminek szép példáit a "Vasút-utazás-turizmus" nemzetközi rajzpályázatra készítették diákjaink, jobbra itt láthatók a kis linóleummozdonyok.

A rajzsakkörösöknek és a rajzfakultációs tanulóknak még az is megadatott (szponzoraink segítségével), hogy igazi akvarell művészfestékekkel, igazi akvarell papírra festhettek.

A tárlókban a könyvtár mellett monogramokat, XXI. századi iniciálékat, maketteket, tűzzománcokat láthatnak. A tűzzománcokat itt az iskola kis kemencéjében égettük ki. A makettek: tárgyi üzenetek. Miközben a tanuló manipulál, teret alkot, elmerül a képzelet világában, megismerkedik különböző anyagok textúrájával, érzékel, gondolatokat közöl három dimenzióban, és másokat gondolkodásra készítet ezekkel az objektumokkal, vagy egyszerűen csak díszít, szépíti környezetét.

Érdekes színfoltjai a kiállításnak a közvetlenül a művészettörténet-tananyaghoz kapcsolódó alkotások: az ókeresztény mozaikok, a gótikus üvegablak-tervek, az ókori titkosírások.

Az idén újdonságként kipróbálták a rajzfakultációs és rajzsakkörös gyerekek az üvegfestést. A rajzterem ablakaira művészfestékekkel varázsoltak színes tájakat, embereket, növényi ornamentikákat. És 2 óra után, mikor besüt a nap a rajzterembe, átvilágítja ezeket az üvegfestményeket, különleges színhangulat vetődik a függönyökre, falakra, átítatódik a levegő szép színekkel, megjelenik a képzőművészet az éterben.

Ezzel a gondolatokkal zárom megnyitómát. Kérem, tekintsek meg a kiállítást!"

A 33. év újabb feladatokra ösztönöz bennünket: egy újabb Bolyai Est, egy újabb kiállítás!

Gressainé Lóránt Lujza
rajztanár

"A TÖRTÉNELEM: VALAMENNYI EMBERI ÉLET SZÖVEVÉNYE"

Történelmi évfordulók - iskolai megemlékezések

A 35. "életévébe" lépő iskola hagyományrendszere fokozatosan alakult ki, és formálódott az évtizedek során. Az iskolai élet neves eseményein túl intézményünkben hagyomány lett - az oktatás-nevelés szerves részeként - a nemzeti és a helyi történelmi jelentőségű évfordulók megünneplése.

Évtizedek óta - talán a kezdettől - ünnepeljük március 15-ét, az 1848-as forradalom és szabadságharc évfordulóját. A megemlékezés formája, jellege sokat változott; mindig törekvés volt, hogy ez a mindenkori tizenévesek számára tartalmas, ünnepi élményt nyújtó legyen.

Néhány éve az ünneplés "mozgalmasabbá" vált. A neves nap előtt emléktúrán vesz részt az egész iskola közössége; ennek útvonala a gimnáziumtól Somoskőig tart. Útközben "állomások" vannak, ahol a tanulók osztályonként bizonyos feladatokat, kérdéseket kapnak a forradalom és szabadságharc eseményeivel, résztvevőivel, helyszíneivel kapcsolatban. A túra végén a Petőfi kunyhónál rövid ünnepség keretében koszorúzással emlékezünk 1848-49 dicső napjaira.

Október 6-a talán a legsajátosabb nemzeti gyásznap. A leverett szabadságharc hős főtitisztjeire emlékezik e napon másfél évszázad óta az egész magyarság.

Gimnáziumunkban az iskolarádióban egy-egy osztály, néhány tanuló közreműködésével, az őket tanító történelemtanár vezetésével emlékezünk az aradi vértanúkra, azokra a katonákra és politikusokra is, akik vállalták a fegyveres harcot, életüket adták az ország függetlenségéért.

Alig egy évtizede lett nemzeti ünnep október 23-a,

az 1956-os forradalom és szabadságharc kitörésének évfordulója. E napról, 1956 eseményeiről, eszmei törekvéseiről ünnepi keretek között tartunk iskolai megemlékezést. E tanévben az országos jelentőségű fővárosi eseményeket felidézve olyan ünnepségen vettünk részt, ahol a városunkban élő, a forradalom időszakát átélt emberek visszaemlékezéseiből elhangzott részletek tették élményszerűbbé a kor megértését.

December 8-a gyásznapi Salgótarján történetében. 1956-ban ezen a napon dördült el városunkban a "sortűz", amely több mint száz ember életét oltotta ki. 2000. december 8-án a városi megemlékezéshez kapcsolódva nyitották meg iskolánkban Csete Örs '56-os portrék című fotókiállítását. A megnyitón a kiállítást méltató ünnepség keretében hangzott el Vas Albert Üzenet haza című verse Bitskey Tibor színművész előadásában.

E tanévtől az Oktatási Minisztérium, illetve társadalmi szervezetek kezdeményezésére tartunk megemlékezést országszerte, így iskolánkban is a holocaust és a kommunista diktatúrák áldozatairól. A 20. század olyan borzalmait ezek, melyekhez fogható alig van az emberiség sok ezer éves történetében. Fontos ezeket felidézni, minél teljesebben megismerni azért, hogy a mai és majdan élő nemzedékek mindent megtegyenek, hogy ilyen és ehhez hasonló tragédiák soha többé ne fordulhassanak elő.

Árpád Sándor
történelemtanár

a történelem munkaközösség vezetője

Beiskolázás intézményünkbe, a felvételi rendszer változása

Az utóbbi években a középiskolákban is tapasztalható az a jelenség, amely az általános iskolákban már régóta jelen van; csökkent a középiskolás korosztály létszáma. Ezért minden középiskola számára fontos, hogy vonzóvá tegye magát a pályaválasztás előtt álló nyolcadikosok számára, hogy olyan kínálatot biztosítson induló osztályaiban, amely a tanulók életpálya kiválasztásához nyújt nagy segítséget, mert ezáltal tudja feltölteni meghirdetett osztályaiban a létszámkeretet.

A nyolcadikosok jó része bizonytalan a pályaválasztás kérdésében. Döntésüket nagyban befolyásolja a barátok, osztálytársak véleménye, valamint az, hogy mit hallanak az egyes középiskolákról. Nagyon fontos tehát a korrekt tájékoztatás.

Mi hogyan segítjük az iskolaválasztást?

1. Minden évben még a tanév elején elkészítjük az új, az adott évre vonatkozó iskolaismertető anyagunkat. Nagy gonddal tervezzük ezt a kiadványt, mert a beiskolázásunk sikeressége múlhat rajta. Ebben - az iskoláról közölt legfontosabb adatokon és jellemzőkön kívül - jelentjük meg az arra az évre meghirdetett osztályokat, specialitásokat, a bekerülés módját, a pályaválasztási szülői értekezletek, nyílt napok időpontját, a tagozatok belső kódjait, a felvétellel kapcsolatos minden tudnivalót. A specialitások meghatározásában a fő szerepet az iskola egyik alaptevékenysége játssza, vagyis a továbbtanulásra való felkészítés. Figyelembe vesszük azt, hogy melyek azok a tantárgyak, amelyek zömében meghatározók a majdani felvételi vizsgákon, illetve a tanulók továbbtanulási szándékával leginkább kapcsolatosak.
2. November hónapban egy héten keresztül nyílt napokat tartunk, amikor is kinyitjuk iskolánk kapuit az érdeklődő általános iskolások számára. Az általános ismerkedésen túl, a tanulók bepillantást nyerhetnek az iskolában folyó munkába, tanórákat látogathatnak meg (2-3 tanórát 4-5 féle tantárgyból válogatva), beszélgethetnek volt iskolatársaikkal, akik már a gimnáziumunk tanulói, vagyis első kézből kapnak meg minden fontos, őket érdeklő és érintő információt.

Azt mondhatjuk, hogy évről-évre népszerűbbek ezek a hetek, egyre több tanuló látogat el hozzánk és egyre több az őket kísérő szülő is, aki él ezzel a lehetőséggel.

3. Több éve már, hogy a Nógrád Megyei Pedagógiai Intézet szervezésében 2-3 napon Pályaválasztási Kiállítás zajlik a József Attila Múvelődési Központban.

Ennek keretében a város/megye középiskolái mutatkoznak be az érdeklődőknek. Minden iskola bemutatja a rá legjobban jellemző tevékenységet, eredményességét, specialitásait képek, tablók, statisztikák, tárgyak, videofilmek, dokumentumok, évkönyvek segítségével. Az általános iskolások végignézhetik ezeket az anyagokat, megtalálhatják azt az iskolát, amely leginkább megfelel képességeiknek, adottságaiknak, elvárásaiknak és érdeklődésüknek. Bármilyen kérdéssel nyugodtan fordulhatnak az iskola "házigazdáihoz", tanárokhoz és tanulókhöz egyaránt, akik ott az ügyeletet ellátják és így minden szükséges és lényeges információt megkapnak. A rendezvénysorozat keretében különböző előadások zajlanak még, a középiskolák igazgatói, pályaválasztási felelősei tájékoztatást tartanak iskolájukról az általános iskolai pályaválasztási felelősök és nyolcadikos osztályfőnökök számára, a helyi televízió bemutatja a résztvevő iskolákat, riportok készülnek.

Miután ezek a kiállítások egész naposak, a tanulókon kívül nagyon sok szülő is odalátogat, hogy tájékozódjon a döntés előtt.

4. Mindezek mellett, ha bármely általános iskolából meghívást kapunk pályaválasztási fórumra, örömmel teszünk eleget a meghívásnak. Ezeken a fórumokon az iskolavezetés egy tagja (igazgató vagy valamelyik helyettes) tart tájékoztatót az iskolával kapcsolatos beiskolázási kérdésekről és válaszol a felmerülő kérdésekre. Az általános iskolák közül több is él ezzel a lehetőséggel.

5. Végül a tájékoztatás utolsó fóruma az iskolában tartott szülői értekezlet, amelyet az iskola igazgatónője tart. Két szülői értekezletet tartunk, egyet a nyolcadikos tanulók szülői számára, egyet pedig a hatodikos tanulók szülői számára. Az általános tájékoztatás mellett szó esik a tantárgyakról, az óraszámokról, a fakultációs lehetőségekről, az idegen nyelvi képzésről, a tanórán kívüli kínálatról, a sportolási lehetőségekről, a gólyatáborról. A szülők választ kapnak minden felmerülő kérdésükre.

A Bolyai János Gimnázium kiemelt feladatként kezeli a beiskolázás kérdését, a pályaválasztási tájékoztatást. Az általános iskolák pályaválasztás előtt álló korosztálya többféle csatornán keresztül sokszínű tájékoztatást kap a gimnáziumunkban folyó oktatásról. Ez megkönnyíti számukra a választást és segíti azon cél megvalósulását, hogy a tanulók további céljaiktól füg-

gően olyan középiskolába kerüljenek, amelyhez igazán kedvük van és amely leginkább megfelel a képességeiknek.

Végezetül néhány dolog az új felvételi rendszerről, amely az 1999/2000. tanévtől érvényes.

A legfontosabb változás az előző évekhez képest, hogy a felvételre jelentkezők három jelentkezési lapot is kitölthetnek három különböző középiskolába, és egy tanulói adatlapot is ki kell tölteniük. Minden jelentkezési lapon csak egy középiskola, azon belül azonban több tagozat, emelt szintű oktatás, szakképzés jelölhető meg. A középiskolák a tagozatokat belső kódokkal jelölik meg, ezek megtalálhatók a tájékoztató füzetekben. A jelentkezési lapokat az általános iskolák gyűjtik össze és továbbítják a középfokú iskoláknak.

A tanulói adatlapon szerepel a legfeljebb három különböző középfokú iskolába beadott jelentkezési lapon

feltüntetett tagozatok rangsora. A középiskola nem tudja, hogy rajta kívül még hány intézményt jelölt meg a jelentkező, és azt sem, hogy az adott középiskolát hányadikként jelölte meg a rangsorban. Ezeket a tanulói adatlapokat ebben az évben a KIFIR Felvételi Irodája gyűjtötte be és értékelte. Ha egy tanuló több intézménybe, illetve tagozatra is felvételt nyert, a tanulói adatlapon feltüntetett sorrend dönti el, hogy hol folytathatja tanulmányait. A kiértékelt iskolai adatlapot a Felvételi Iroda megküldi a megfelelő középiskolába.

Az új rendszer szerint kell jelentkezni valamennyi képzési formára, tehát a hatosztályos, a nyolcosztályos és a négyosztályos képzésekre egyaránt.

Kiss Ernőné
igazgatóhelyettes

Irodalmi vetélkedő

Iskolánk magyar munkaközössége az 1999/2000. tanévben egy újabb feladatot vállalt: irodalmi vetélkedőt hirdetett az általános iskolák 7-8. osztályos tanulói számára. Felhívásunkat megjelentettük a Pedagógiai Hírkörképben, valamint levélben kerestük meg körzetünk általános iskoláit.

A verseny előkészítése sok figyelmet, munkát, körültekintést igényelt. Meghatároztuk, hogy a négyfős csapatoknak négy irodalmi művet kell elolvasniuk (Tamási Áron: Ábel a rengetegben; Mikszáth Kálmán: Szent Péter esernyője; Szabó Magda: Abigél; Gárdonyi Géza: A láthatatlan ember), és a szerzők életútjával is meg kell ismerkedniük.

Tudjuk, hogy napjainkban már egyre kevesebb fiatal olvas szívesen, főként igényes, szépirodalmi műveket. Ezért fogadtuk nagy örömmel annak a tizennégy csapatnak a jelentkezését, amely az előzetes feladatok (az egyik regényhez kellett illusztrációt készíteni tetszőleges technikával A/3-as méretben; dramatizálás - egy regény kiválasztott jelenetének ötletes bemutatása max. 3 percen) ismeretében vállalkozott a megméretetésre.

Előkészítő munkánk során igyekeztünk változatos feladatokat összeállítani, s főleg arra voltunk kíváncsiak, milyen figyelmesen olvasták el a versenyzők a kijelölt műveket. A tanulók könnyedén birkóztak meg a hagyományosnak tekinthető feladatokkal: totó, vil-

lámkérdések, képösszerakás, irodalmi helynevek térképen való bejelölése; de lelkesen vállalkoztak a regényhősök jellemzésére és a filmrészletekhez kapcsolódó kérdések megválaszolására is.

Emlékezetes marad valamennyiünk - versenyzők és szervezők - számára ez a vetélkedő, hiszen irodalmat, olvasást kedvelő fiatalokkal népesült be iskolánk aulája ezen a februári délutánon. Az első helyezést a vanyarci Veres Pálné Általános Iskola csapata érte el, a második helyezett a salgótarjáni Kodály Zoltán Általános Iskola csoportja lett, a harmadik helyen pedig a szécsényi Kőrösi Csoma Sándor Gimnázium és Szakközépiskola diákjai végeztek. A helyezetteket értékes könyvjutalomban részesítette a Nemzeti Tankönyvkiadó.

Munkaközösségünk úgy döntött, hogy a későbbiekben hagyományt kíván teremteni, s minden tanévben hirdet irodalmi vetélkedőt az általános iskolás diákok számára. Bízunk abban, hogy mindig lesznek olvasni szerető diákok, s munkájukat, felkészülésüket támogató kollégák. Hisszük, hogy Renard gondolata napjainkban is igaz: "Minden olvasmány egy magot hagy hátra, amely kicsírázik."

Lékóné Lantos Zsuzsanna
a magyar munkaközösség vezetője

Fiatal környezetvédők vetélkedője a Bolyaiban

Október 19-én, a Földünkért Világnapon 16 Nógrád megyei általános iskola 80 diákja mérte össze tudását iskolánkban egy környezetvédelmi vetélkedőn. A több fordulós csapatverseny környezeti problémáinkra, a természetvédelem fontosságára és szűkebb környezetünk: Nógrád megye féltett természeti értékeire kívánta felhívni a figyelmet.

A jelentkezők a felkészülésükhöz szükséges ismereteket kijelölt irodalom áttanulmányozásával szerezhették meg, valamint előzetes feladatként készíteniük kellett egy plakátot: "Földünkért" címmel és egy írásbeli túratervet, lakóhelyük környékén található természeti érdekességek bemutatásával.

A vetélkedőn az 5 fős csapatok egy-egy tagja kiselőadást tartott iskolájuk környékének környezetvédelmi gondjairól, problémáiról.

Közben a csapatok további tagjai diakepes fajismereti és Nógrád megye természeti értékeivel kapcsolatos feladatot kaptak. Volt még ezen kívül totó, képki-rakós feladat és villámkérdések is.

A teljesítményeket egy független szakmai zsűri bírálta el Herczegné Varga Ilona, a pásztói Mikszáth Gimnázium igazgatónője, Simon Tibor megyei szakértő és Judik Béla Tájvédelmi Körzet vezető szemé-lyében.

A győzteseknek járó elismerést és a Nemzeti Tankönyvkiadó értékes jutalomkönyv-csomagját a Karancslapujtői csapat nyerte el. De bízunk benne, hogy aki a győzelemről lemaradt, az sem ment üres kézzel haza, hanem magával vitte a vetélkedő hangulatát, s ez úton is közelebb került szűkebb környezetünk megismeréséhez.

Bagyinszki Boglárka
biológia-kémia-földrajz
munkaközösség-vezető

Fantasztikus képzeletbeli utazások

Az elmúlt tanév során nagy hatást gyakoroltak rám a Bolyai János Gimnázium által szervezett fizika szakköri foglalkozások. De ne csak egy átlagos fizika szakkörre gondoljunk. Olyan foglalkozásokon vehettem részt, amely elszakadt a száraz, órai tananyagtól, és elrepített minket a fizika megdöbbentő, csodálatos világába.

Milyen távol van a Nap a Földtől és a Föld a Holdtól? Képzeletbeli világúri utazás, és kikökkentés a hétköznapi unalmas szürkeségéből. Így lehetne röviden leírni azt, amit egy-egy foglalkozáson átélhettünk. Bepillantást nyerhettünk a minket körülvevő világegyetem sokoldalúságába és rejtelmeibe. Megtudhattuk azt, hogy az űrben a tárgyak és az emberek nem azért lebegnek, mert nem hat a földi gravitáció, hanem éppen az a lényeg, hogy hat, de a vízszintes irányú kezdősebesség miatt "egyfolytában csak zuhannak, de soha nem tudnak leesni..." Ha a súlytalanság állapotában keringünk a Föld körül egy űrállomás belsejében azzal együtt, akkor ott bent semmilyen műszerrel nem mutatható ki a Föld gravitációs ereje. Lehet, hogy nincs is gravitáció? Mi az űr és milyen messze van tőlünk? Milyen vastag a légkör? Ilyen és ehhez hasonló izgalmas kérdésekre kaphattunk választ a szakkörökön. Mindig vártuk a tanár úr újabb és újabb előadásait, mert valóságos izgalom töltött el minket, vajon milyen információkkal gazdagodhatunk. Igen felkeltette érdeklődésünket, hiszen míg az általános iskola tanuló voltunk.

E szakkörök által nemcsak tudásunk gyarapodott, hanem a gimnázium hangulatával is megismerkedhettünk. Ízelítőt kaptunk a középiskolás tanári szokásokból.

Nagyon örülök, hogy részt vehettem ezeken a szakkörökön, hiszen sok szempontból hasznos volt számunkra. Nemcsak az érdekes és megdöbbentő előadások miatt jártunk szívesen, de a légkör és a hangulat is nagyon jó volt.

Lászlók Lilla
9. b

Tájékoztató a Szülői Választmány támogatási rendszeréről

Ezúton szeretnénk tájékoztatni minden érintettet, hogy a minden évben megrendezésre kerülő Bolyai Esten befolyt szülői támogatást miként kívánjuk felhasználni. A Szülői Választmány határozata alapján az iskola vezetőségének egyetértésével, olyan támogatást kíván nyújtani a szociálisan rászoruló tanulóknak, melyet a Bolyai Alapítvány nem tud finanszírozni. Ennek a nemes célnak a finanszírozására támogatást az egész év folyamán elfogadunk a szülőtársaktól.

A Szülői Választmány által az alábbi feltételekkel lehet a támogatást igénybe venni.

1. A támogatást a Szülői Választmány által szerkesztett űrlapon lehet kérni, melyet az osztályfőnököktől, vagy az ifjúságvédelmi felelőstől lehet beszerezni. Valamint az osztályfőnökön keresztül lehet eljuttatni a Szülői Választmányhoz.

2. Az igények beadási határideje minden évben I. november 30-a és II. április 30-a.

Rendkívüli esetben soron kívüli elbírálás történik. A benyújtott igények elbírálása kizárólag szociális rászorultságot figyelembe véve, a beadási határidőt követő két héten belül történik. Az igények elbírálásának eredményéről mindenkit írásban értesítünk.

3. Csak olyan igényeket fogadunk el, melyet az osztályfőnök vagy szaktanár a javaslatával ellátott.

4. Támogatás a következőkre igényelhető:

osztálykirándulás	1000 - 5000 Ft
tankönyvvásárlás	1000 - 5000 Ft
nyelvvizsga	5000 Ft
(egy tanuló egy nyelvre egyszer kap)	
szaktábor	2000 - 5000 Ft

A kifizetések minden esetben utólag történnek.

A kifizetésekhez az alábbiakat kérjük:

osztálykirándulás esetén, az osztályfőnök igazolását, az egy főre eső költségekről,

nyelvvizsga: a vizsgadíj befizetésének fénymásolata,

tankönyvvásárlás: az iskola vagy az osztályfőnök igazolása,

szaktábor esetében a részvétel igazolása.

Tácsné Csegöldi Natália
szülői választmányi tag

Együtt a 25. jubileumi Nemzetközi Ifjúsági Nyári Egyetemért A Bolyai Gimnázium és a TIT Nógrád Megyei Egyesülete együttműködése

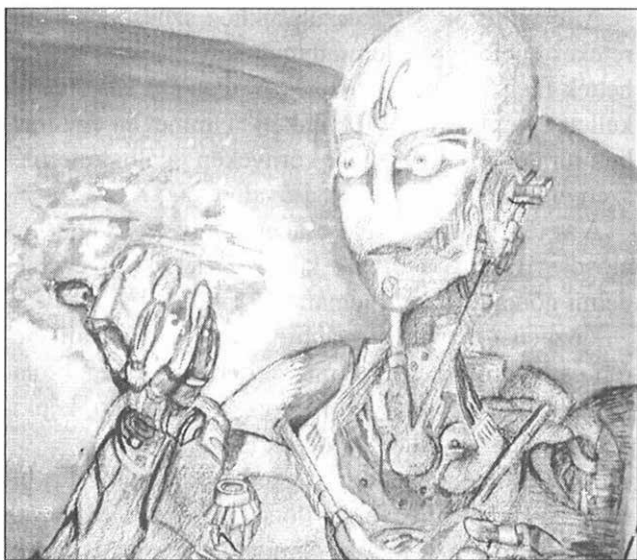
A 25. Nemzetközi Ifjúsági Nyári Egyetem 2000

A TIT Nógrád Megyei Egyesülete 2000-ben már 25. alkalommal rendezte meg Nemzetközi Ifjúsági Nyári Egyetemét, amelyre a hazai résztvevők mellett ez alkalommal is sok határon túli magyar fiatalot vártak és fogadtak Ukrajnából, Szerbiából, Romániából és Szlovákiából.

A problémakör a század- és ezredfordulón magától adódott.

Az ifjúság és a mágikus 21. század - álmok, víziók, tudományos megközelítések.

Ebben a témában már 2000 februárjában képzőművészeti és irodalmi pályázatot hirdetett meg közösen a TIT Nógrád Megyei Egyesülete és a Bolyai János Gimnázium Christiane Pape, dortmundi tanárnő javaslatára.

A szándék ezzel az volt, hogy a fiatalok egyeteme előtt magukat a fiatalokat (a 14-21 éves korosztályt) kérdezzük meg arról, ők mit éreznek, hogyan gondolkodnak a jövőjükéről. Tudni akarták a rendezők és szervezők (a TIT mellett a Harmadik Évezred Alapítvány Stratégiai Kutatóintézet), melyek azok a kérdések, problémák és gondolatok, amelyek a fiatalokat napjainkban foglalkoztatják, hogy aztán ezekkel a nyári egyetem előadásain és szemináriumain foglalkozhassanak, a gondokra, félelmekre reagálhassanak.

A pályázatra mintegy 70 alkotás érkezett Magyarországról, Lengyelországból és Németországból. Ezeket a képzőművészeti és irodalmi alkotásokat a 25. Nem-

zetközi Ifjúsági Nyári Egyetem hallgatói csodáltak meg először az egyetem helyszínén, a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézet Képzési Központjában. Azután szeptemberben, a vándorkiállítás megnyitója és a díjkiosztó ünnepség alkalmából a mi diákjaink is elmerenghettek a remek, jövőt megálmodó képek előtt. A horrorvíziók veszélye ellenére, mindannyiunk öröme ifjúságunk felelősségre figyelmeztető, de pozitív jövőképet rajzolt. A legjobb képzőművészeti alkotások 2001-ben, a gimnáziumunk által készített és kiadott katalógusban, a legkitűnőbb irodalmi művek pedig a Bolyai Helikon különszámában jelennek majd meg.

Iskolánkból sokan vettek részt és nyertek helyezést vagy elismerést a képzőművészeti pályázaton:

az első helyet Csonka Tamás 10.d osztályos tanuló kapta, a második a 9.c-s Pásztor Judit lett. A harmadik helyre Simon Réka került a Madách Imre Gimnáziumból.

Az irodalmi pályázaton a Madách Imre Gimnázium tanulói remekeltek: az első Stréli Zita Ágnes lett komoly, felelősségteljes és érett hangú írásaival, a második Bocsi Rajmund kitűnő beleérező képességgel megírt interjúival, a harmadik pedig a Gagarinos Kicsiny Rita megindító, gyermeki fantáziakölteményével.

Ezúton is gratulálunk a helyezetteknek, felkészítő tanáraiknak és további sikeres alkotómunkát kívánunk mindannyiuknak.

A képzőművészeti alkotások vándorkiállításra indulnak. Első állomásuk a lengyelországi partneriskolánkban, Czestochowaban, a második a németországi Dortmundban, Christiane Pape iskolájában lesz. Így tudhatják meg a lengyel és német fiatalok, hogy külföldi társaik hogyan gondolkodnak a következő évszázadról.

Egymás megismerése remélhetőleg segít majd a jövőbeni együttes cselekvésben is.

Az emberek a színek és formák nemzetközi nyelvén biztosan megértik egymást, és amint a képek által ábrázolt érzelmek és gondolatok mutatják, ez most sem lesz nehéz: ezek a fiatalok nagyjából egyformán vélekednek a jövőről.

vőről.

A nyári egyetem hetében sok tanulónk is részt vett a színes programokon. Emberileg sok mindenben gazdagodtak, gyarapodtak ez idő alatt, s nagyon jól érezték magukat a számtalan vonzó rendezvényen.

A TIT Nógrád Megyei Egyesülete izgalmas és érdekes eseményekkel várja a fiatalokat a 26. egyetemen, 2001 júliusában is. A téma ezúttal a kisebbségi-, ezen belül a cigánykérdés lesz...

Szászné Molnár Zsuzsanna
némettanár

Szubjektív gondolatok együttműködésünk kapcsán - avagy a zárójelek is fontosak

Ebben a gimnáziumban érettségiztem. Ezekon a lépcsőkön mondtam verset, játszottam Nagy László Ég és Föld című oratóriumában a főszerepet, ebben a gimnáziumban alapítottam az első iskolarádiót. Harminc éve.

Most itt állok ebben a gimnáziumban. Felnőtt fejfel, középiskolás és egyetemista fiaimmal a hátam mögött.

Nemcsak az emlékek tolnak elő, hanem a jelen kérdései. Rendhagyó, osztályfőnöki órákra, személyiségfejlesztő tréningekre szövetkeztem a pedagógus kollégákkal együtt.

Mit tudok adni? Mire van szüksége a ma gimnazistájának?

Mennyire mások a kérdések, mint harminc évvel ezelőtt? Mi az, ami nekem hiányzott akkor? Mi az, amit a harminc év tapasztalata, a diplomák alapján adni tudok?

Aztán ott ülünk körben az osztályokkal. A gimnazista most is olyan, mint akkor! Tornyot építünk: az osztály, a közösség tornyát. Hát bizony kissé furcsa, kissé szétszórta, de olyan, mint az osztály. A miénk is ilyen lehetett...

Arcokat, véleményeket jegyzek meg. Gergő olyan, mint én voltam, István határozott, Gábor szélsőségesen zseniális. Értelmes, éles eszű gyerekek! Hogy kikértem magamnak, ha gyerekeknek neveztek! A csoport szabályokat alkot, szabályokat tart be. Mennyire utáltak a szabályokat, de ezekkel a

srácokkal erről is lehet beszélni! A kommunikáció sajátosságait elemezzük, nyíltabbak, határozottabbak, felnőttebbek, mint mi - akkor - harminc évvel ezelőtt?

Sajátos pedagógiai módszereket alkalmazunk, szerepjátékokat, szituációs gyakorlatokat használunk - mintha ismét diák lennék, ugyanabban a tanteremben, ami a miénk volt, a 4.a osztályé.

Most jön a neheze, ez a feladat felnőtt csoportnál is 8 perc, és nincs siker. Építsünk hajót magunkból, s ez a hajó induljon el! Vajon lesz-e haladási iránya, belép-e minden diák? Miért is izgulok? A hajó elindul, van célja, kapitánya, mindenki feladatot kap az osztályból. Bevonják-e az osztályfőnököt is?!

A csapatból egy kéz kinyúl, az osztályfőnök része a hajónak, s ez a hajó elindul meghatározott célja felé. Egy kapcsolat mindennapos tartós együttműködés felé halad.

Telek Ervin

volt tanuló,

magyar nyelv és irodalom szakos tanár, népművelő,
könyvtáros, tréner
addiktológiai konzultáns
jelenleg az Egészségügyi- Szociális Központ módszertani munkatársa

Rákmegelőző előadások a Bolyai János Gimnáziumban

Magyarország előkelő helyet foglal el a daganatos megbetegedések okozta halálozási statisztikában. Sajnos ez az állapot ismeretlen okból rosszabbodik és egyre fiatalabbakat is érint.

A daganatok egy részének kiváltó oka ismeretlen, de számos rákkeltő tényezőt ismerünk. Ezek között is első helyen áll a dohányzás. Sok tévhit is van a köztudatban, sokan gondolják úgy, hogy a rákos beteget nem lehet meggyógyítani. A betegségek nagy része gyógyítható lenne, ha idejében fordulnának az emberek orvoshoz. Ennek elengedhetetlen feltétele a rendszeres szűrővizsgálatokon való részvétel. A gyógyíthatóság kulcsa abban van, hogy ki milyen stádiumban kerül kezelésre.

Még hatékonyabb lenne a megelőzés. Legalább azokat a rákkeltő tényezőket kerüljük el, amit ismerünk. Meg kell tanítani a fiatalokat arra, hogy milyen fontos az egészséges életmód, mire kell vigyázni, és milyen tüneteket kell minél hamarabb felismerni.

Az orvosi rendelőkben zajló szűrővizsgálatokon kívül otthon is kell rákszűrést végeznie mindenkinek. Ezt minél hamarabb meg kell tanulni, addig, amíg egészségesek vagyunk, hogy az esetleges elváltozásokat azonnal fel tudjuk ismerni.

Mindezt az Országos Tisztiorvosi Hivatal és a Magyar Rákellenes Liga is elsőrendű feladatának érzi, ezért Magyarország minden középiskolájába eljuttattak két darab videokazettát az emlő önvizsgálatról és a here önvizsgálatról, valamint megynként egy darab demonstrációs mell modellt, amin az önvizsgálatot lehet gyakorolni. Ebben található az úgynevezett "cso-mók".

A Bolyai János Gimnáziumban az 1999/2000-es tanévben a 11. és 12. évfolyamos tanulók 210-en, a 2000/2001-es tanévben a 11. évfolyamos tanulók 97-en hallgatták végig az előadásokat és nézték meg a kazettákat, valamint a modellt.

Kivételesen minden osztály nagyon érdeklődő volt, a diákok átértékelték a téma fontosságát.

Remélem, hogy egyiküknek sem kell majd "igaziból" éreznie a tüneteket, de ha mégis, akkor időben tudnak orvoshoz fordulni. Előbb utóbb mi is elérhetjük azt, amit Amerikában, hogy az emlőrákok 2/3-át otthoni emlő önvizsgálattal fedezik fel a nők, és így sikeres lehet a gyógyításuk.

Dr. Dán Gellértné
ifjúsági védőnő

*"Szeresd egészségedet, mert ez a jelen.
Védd a kisgyermekedet, mert ez a jövő.
Őrizd szüleid egészségét! - mert
A múlton épül fel a jelen és a jövő."*

Akár ez is lehetett volna az elmúlt nyáron megrendezett kortársoktató tábor mottója, amit annak reményében szerveztünk kortársoktató társammal, hogy minél többen megismerjék azokat a káros szenvedélyeket és hatásait, amik napjainkban körülvesznek minket.

Mit is értünk a szenvedélybetegségek alatt és kiket nevezhetünk tulajdonképpen szenvedélybetegeknek? Szendvényeinkhez tartoznak az alkohol- és drogfogyasztás, dohányzás, a szerencsejátékok, a különböző élvezeti szerek (koffein a kávé formájában, édességek, stb.) és még sorolhatnám. Amikor valaki túllépi a mértéket, akkor visszaél valamivel. Ebből általában nem származik baj, hiszen a másnaposságot még el lehet viselni. "Legközelebb vigyázunk!" - mondják ilyenkor. De ezek teremtik meg a hozzászokás alapjait. S ha már valaki hozzászokott a szenvedélyéhez, rövidesen függővé válik. Ekkor már szenvedélybetegségről beszélünk.

Sajnos napról napra gyarapszik a szenvedélybetegek száma. Nem elég csupán beszélni ezekről, hanem tenni is kell azért valamit, hogy megakadályozzuk a szenvedélybetegség terjedését. Ebben fontos szerepet tölthetnek be a kortársoktatók. Ezért minél többen vagyunk, annál hatékonyabban tudjuk ellátni a feladatokat. Így született meg az ötlet, hogy a nyáron szervezhetnénk egy kortársoktató tábort. "Kössük össze a kellemezt a hasznossal!" - gondoltuk. Különböben is, kinek volna kedve még nyáron is képzéseken részt venni, amikor éppen eleget tanulunk évközben is. A táborforma mellett több érv is szól:

- egy táborban mindig jobb a hangulat, mint egy szimpla képzésen,
- jobban meg tudjuk egymást ismerni és a csoport is könnyebben összerázódna,
- a képzésen kívül még egyéb közös programokat is szervezhetünk.

A nehezebb feladat csak ezután következett: a megvalósítás. Legelőször támogatókat kellett keresnünk. Elmentünk az ÁNTSZ Nógrád megyei szervezetébe, hogy elmondjuk az ötletünket a kortársoktatókat összefogó munkatársnak. Az ötletünk fogadtatása meglepett minket: "A terv nagyon jó! Szabadkezet kaptok

a tábor megszervezéséhez. Szereztetek támogatókat, terveztétek meg a részletes programot!" Kérésünkre vállalta az oktatók meghívását. Kicsit megijedtünk a ránk váró rengeteg feladattól. Sőt! Nem hittük, hogy összejön a tábor. De aztán mégis sikerült támogatókat szereznünk és ezután már sokkal nagyobb volt a lelkesedésünk. Elmentünk a kollégium igazgatójához, hogy lefoglaljuk a szállást. Aztán megszerveztük a programot, megírtuk a leveleket a középiskolákba. Ezután már csak várnunk kellett a jelentkezőket. Nagy örömünkre sokan jelentkeztek.

Elérkezett a tábor első napja. Nagyon izgultunk, hogy kik jönnek és persze azért, hogy minden jól sikerüljön.

A program nagyon sűrű volt, ennek ellenére nagyon jól éreztük magunkat. Az oktatásokat a SITI-ben (Salgótarjáni Információs Tanácsadó Iroda) tartottuk. A képzés témái: az alkohol és dohányzás. Ezek oktatására mi is itt szerettük volna megszerezni a bizonyítványt. Ezért az oktatásokon mi is éppúgy részt vettünk, mint a többiek, és a képzés végén nekünk is vizsgánunk kellett. A vizsgán mindenki átmert, ami még a két oktatót is meglepte. A képzés azért nem volt megerőltető, mert ezek a témák mindenkit érdekeltek. A komoly téma ellenére nagyon jó hangulatban teltek az előadások. Sokat nevtünk és beszélgettünk, hiszen mindenkinek volt valami véleménye a témáról. Az oktatók is nagyon "jó fejek" voltak, pillanatok alatt mindenki megkedvelte őket. Nagyon jól megértettük egymást, hiszen az oktatók is diákok voltak. Mindketten a SOTE hallgatói. Az oktatáson kívül rendeztünk vetélkedőt, a SITI-ben "házi moziztunk", cukrászdában fagyiztunk és étteremben vacsoráztunk. A sűrű program ellenére még egy kevés szabadprogramot is sikerült beiktatni. Esténként persze volt elég szabadidőnk, hogy jókat beszélgessünk, szórakozzunk még a kimenő után is.

Összegezve nyugodtan mondhatom: Ez a tábor jó buli volt! - amit a résztvevők is megerősítettek.

A tavalyi tábor tapasztalatait felhasználva az idén is szeretnénk hasonlót szervezni, ami reményeink szerint még sikerebb lesz, mint az első.

Ha valaki kedvet kapott volna, örömmel látjuk az ideit táborban! Hiszen minél többen vagyunk, annál hatékonyabban tudunk segíteni kortársainknak!

Prokai Réka

10. b

Színházlátogatás

A gimnáziumunkban hatosztályos képzésben tanuló diákok olyan tárgyakat is tanulnak, amelyeket a hagyományos, négyosztályos rendszerben tanulók nem. A 7-8. évfolyamon heti egy alkalommal drámapedagógia órájuk van. Itt játékos formában jobban megismerhetik magukat, egymást, fejlődik a kommunikációs és kifejezőkészségük. Ennek előnyei más órákon is érezhetők.

A 9-10. osztályban már drámatörténeti tanulmányokat folytatnak a gyerekek. Ennek során a kezdetektől napjainkig követjük végig a dráma és a színház fejlődését. Természetesen olyan anyagok is újra előkerülnek, amelyekkel már irodalom órán foglalkoztunk, de rengeteg újat is tanulnak a diákok. Megismerkednek a színháztörténet olyan mozzanataival, amelyekre idő hiányában egyébként nem kerülhetne sor (pl.: spanyol, olasz színház, a skandináv országok színháztörténete), és a hazai színházi élet fejlődését is részletesen tanulmányozzuk.

Eleinte nagy gondban voltam, hogyan is fogom megtartani ezeket az órákat, mivel foglalkozunk, hogyan tehetném érdekessé az anyagot. Próbáltam a gyerekek számára ismert vagy ismeretlen szerzők műveit bemutatni: vagy elmeséltem a darabok tartalmát, vagy ők ismertették osztálytársaikkal és elemezték is a műveket. Számomra azért is hasznosak ezek az órák, mert a drámákkal kapcsolatosan felmerülő erkölcsi, magatartási kérdésekről is beszélgethetünk kötetlen formában, s ez talán hozzájárul a diákok lelki fejlődéséhez.

Ahol a színház összefonódott az operával, ott híres operákkal is foglalkoztunk, meghallgattunk néhány ismert áriát, kórust vagy nyitányt. Ha színházról tanul az ember, akkor felmerül a gondolat, hogy ne csak elméletben foglalkozzon vele, hanem valós élménye is legyen. Az ötlet tetszett a diákoknak, a szülők is vállalták az anyagi terheket és a gyerekek hazaszállítását akár éjféltkor is. Így az előző tanévben két 9. osztállyal színházlátogatást szerveztünk Budapestre. Mivel irodalomból tananyag volt Shakespeare, és a gyerekek is kedvelték a műveit, így a Vígyszínház négy előadásra szóló bérletét vettük meg. A két osztály felváltva nézte meg a Vízkereeszt, vagy amit akartok, A vihar, a Sok húhó semmiért és az Ahogy tetszik című darabokat. Előtte mindig ismerttettem a mű témáját, majd az előadás után megbeszéltük a látottakat. Szó került a rendezésről, a színészek játékáról, díszletekről, jelmezekről.

Sokan korábban még nem voltak színházban, hiszen a családok anyagi helyzete, illetve az időhiány ezt nem tette lehetővé számukra, ezért előzetesen beszéltünk az öltözékről, a viselkedésről. Remélem, így talán sikerül rászoktatnom tanítványaimat arra, hogy felnőttként is színházba járó, színházat szertő emberek legyenek. Úgy tűnik, az osztályfőnökök igyekezete és az enyém nem volt hiábavaló, ebben a tanévben is vettünk színházbérletet, ezúttal a Pesti Magyar Színház három előadására.

Végül néhány vélemény a 10. c és 10. d osztály tanulóitól:

"Én nagyon szeretek színházba járni, mert érdekelnek a művek, mivel érdekesek, tanulságosak, néha szórakoztatóak is. Mindenféle darabot szeretek, de a drámát talán egy kicsit jobban, mint a többi. Szerintem a művek segítenek megérteni a szerző lelkiállapotát is."

"Szerintem ez jó lehetőség, mert egy kicsit kimozdulhatunk a szürke hétköznapiakból, más emberekkel, más környezetben lehetünk. Ezenkívül hasznos időtöltés, mert szórakoztat és műveltséget is ad. Én úgy vettem észre, hogy valamilyen módon a közösséget is formálja. Csak az a gond, hogy későn érünk haza, és a következő nap fáradtak vagyunk."

"Szerintem jó volt a színház, mert manapság a fiatalok keveset olvasnak, s ha megnéznünk egy színdarabot, akkor talán kedvet kapunk az elolvasásához is."

"Nekem különösen nagy élmény volt a tavalyi színházlátogatás. Teljesen más érzés volt, mint például megnézni egy filmet a moziban. Itt élőben láthattunk híres színészeket, akik "csak nekünk" játszottak. Bensőséges kapcsolat alakul ki néző és színész között. Eltekintve attól, hogy a színház utáni napon csak aludnánk a fáradtságtól, de megéri."

"Mikor meghallottam, hogy lehetőségünk van elmenni színházba, nagyon megörültem. Nem gondoltam, hogy színpadon is lehet ilyen életszerűen játszani. Jó volt látni, hogy Magyarországon is vannak jó színészek. Teljesen bele tudtam magam élni a történetbe. Ha lesz rá lehetőségem, majd önállóan is szeretnék minél több előadásra ellátogatni."

"Én nem vagyok az a színházba járó típus, de azért szerintem jó ötlet volt, hogy együtt elmentünk. Főleg azokat a darabokat jó megnézni, amiket el is kell olvasnunk, mert én eléggé vizuális típus vagyok, jobban megértem úgy a lényegét, ha látom is a történetet. Nekem A vihar annyira nem tetszett, elég vontatott és unalmas volt. A Sok húhó semmiért sokkal jobban sikerült, tele volt frappáns megoldásokkal (díszlet, jelmez, stb.). Szerintem az alapműveltségnek része az, hogy az ember néha elmenjen színházba."

Bajnóczi Éva
magyartanár

A Gyermek Jogainak Napja

Az utóbbi időben iskolánkban is egyre több szó esik a diákok jogairól. Nagymértékben nőtt a tanulók érdeklődése az őket megillető jogokkal és azok érvényesítésével kapcsolatos kérdések iránt.

- Elveheti-e és elolvashatja-e a tanár a tanuló órán írt levelét?
- Tartalmazhat-e a házirend öltözködésre, hajviselethez vonatkozó tiltást?
- Büntethet-e a tanár magatartási problémát rossz osztályzattal?
- Milyen jogosítványai vannak az iskolai diákönkormányzatnak?

Szerencsére mind több városi és iskolai program nyújt lehetőséget a diákoknak arra, hogy problémáikra megoldást találjanak és eligazodjanak a diákjogok rendszerében. Az 1999/2000. tanévben ilyen rendezvénysorozat volt például a Gyermek Jogainak Napja, melyre 1999. november 19-én került sor.

Ezen a napon gimnáziumunkban iskolagyűlést tartottunk, amelyen a diákönkormányzat egyik tagja rövid tájékoztatást adott a diákjogokról. Megemlítette a diákok jogainak főbb forrásait és hangsúlyozta a tanulói jogok és kötelességek szétválasztásának szükségességét. Majd egy diákjogi totó kitöltésére kérte az osztályokat, ami szintén a jogokkal kapcsolatos tájékozódást szolgálta. Az osztályok képviselői a könyvtárban találtak a kérdések megválaszolásához szükséges anyagokat, s szinte minden osztály komolyan vette és sikeresen oldotta meg a feladatot.

Az iskolai szintű programokon kívül városi rendezvényeken is részt vehettek a tanulók. A megyei könyvtárban érdekes előadásokat hallgathattak: pl. Humanizmus és demokrácia az iskolában címmel. Az Ifjúsági Irodában rendhagyó osztályfőnöki órák keretében "Életünk és a diákjogok" témában beszélgethettek az érdeklődők. A Városházán a fiatalok bepillantást nyervehettek a város és a hivatal vezetőinek mindennapjaiba. Képet kaptak a különböző irodák munkájáról, az ügyintézés formáiról, módjáról. A Petőfi Sándor Általános Iskola és Gimnáziumban játékos vetélkedőt rendeztek változatos feladatokkal. A város több középiskolája képviseltette magát és a csapatok arra törekedtek, hogy tudásuk legjavát nyújtsák a nehezebb diákjogi kérdésekben is.

Iskolánk csapata - nagy örömünkre - a második helyen végzett. A szorosan a témához kapcsolódó programokon kívül egyéb helyszíneket is látogathattak a tanulók, ahol a szervezők szívesen válaszoltak kérdéseikre: Pályaválasztási Információs Központ, TIT székház, Városi Rendőrkapitányság, mentőállomás,

tűzoltóság, hogy csak néhányat említsek. Diákjaink minden helyszínen hasznos információkhoz jutottak, s úgy érzem, összességében nagyon eredményes rendezvénysorozatot zártunk.

Remélem, a jövőben is lesznek hasonló fórumok, melyeken a diákok tovább bővíthetik diákjogi ismereteiket.

Batki Arnold
a diákönkormányzatot
segítő tanár

A diákönkormányzat tevékenysége iskolánkban

A diákönkormányzat iskolánk egyik legaktívabb csoportjának mondhatja magát. A szerda délutánonként összeülő kis csoport (10-12 fő) igazi közösséggé kovácsolódott össze. Minden osztály képviselteti magát 1-2 fővel, s akik esetleg nem tudnak eljönni, azokhoz is eljutnak a futótűzként terjedő hírek.

Akiket csak lehet, próbálunk bevonni tevékenységeinkbe, ennek köszönhetően a különböző városi vetélkedőkön és diákjogi versenyeken iskolánk tagjaival együtt ők is tagjai az iskolának, diákönkormányzati társaink is kimagasló helyezést érnek el. (Salgótarján történeti verseny: 3. hely)

Természetesen a diákönkormányzatnak vannak különböző jogai, amelyekkel élünk is. Egyetértési és javaslatvételi jogunk van a házirenddel kapcsolatban, aminek köszönhetően fontos döntések meghozatalában segítünk a tantestületnek.

A múlt évben rendeztük meg először iskolánkban a diákközgyűlést. Ezen szép számmal jelentünk meg. Már egy héttel előtte "gyűjtögető életmódra" tértek át az osztálytitkárok, s gyűjtögették a kérdéseket és ötleteket a "konferenciára". Kérdéseinket és javaslatainkat igazgatónőnkön kívül Batki Arnold tanár úr (diákönkormányzat segítő tanár) is elbírált. Igazgatónőnk megértésével és segítőkészségével számtalan kérésünknek eleget tett (pl.: lett biciklitárolónk, megjavították a fűtést, sportszereink száma is nőtt, stb.).

Most pedig néhány szó éves munkánkról. A diákrendezvényeken befolyt pénzüsszeget (bál, diszkó) diáktársaink tevékenységének segítésére használjuk fel. Például vettünk egy korszerű magnót, amelynek negyedikesek nagy hasznát veszik a szalagavatói táncra való felkészüléskor. Az iskolarádió is fejlődésnek

indult; hétfőn, szerdán és pénteken kívánságműsort tartunk, melyben szöveges üzenetek is elhangzanak. Az évszakknak megfelelően szignált is változtattunk, s itt igazán nagy szükség volt szavazásra, nehéz volt dönteni.

Reméljük, hogy a jövőben egyre több és színesebb program kerül ki a diákönkormányzat keze alól.

Gebhardt Zsuzsanna
DÖK-titkárhelyettes

Együttműködés vagy ellentét az osztályban - Rajtunk múlik!

"Minden diáknak szüksége volna legalább egy tanárra, akivel meg tudja beszélni a problémáit. Nem azt mondom, hogy mindenkinek az osztályfőnökére van szüksége, én azt mondom, hogy kell egy ilyen tanár..."

Mi mégis azt gondoljuk, hogy az a legjobb, ha ez a tanár az osztályfőnök. Hiszen a tanárok közül ő az a személy, akivel a legtöbb időt tölti el az osztály, akár az iskolán belüli, akár az iskolán kívüli programokat nézzük (lásd osztálykirándulás). Ezért fontos az, hogy az osztályfőnök olyan személy legyen, aki nemcsak a tanulót, hanem az embert is látja a diákban. Egyaránt figyeljen oda a diák tanulással kapcsolatos és személyes dolgaira, valamint ha kell, megfelelő segítséget tudjon nyújtani.

"Sok embernek éppen az a baja, hogy nem tud beszélgetni xy tanárral, mert vagy zavarban van, vagy nincs rá lehetősége. És talán úgy vélik, nem jó tanár, azért is, mert nem tudnak vele jó kapcsolatot elérni."

Hiszen minden kapcsolat kétoldalú, ezért nem biztos, hogy csak a tanár a felelős az előbb említett rossz kapcsolat kialakulásáért. Ez pedig kihat mind a tanulásra, mind a tanár-diák órai együttműködésére. És ha ez a tanár pont az osztályfőnök, akkor nemcsak az előbb említett tanár és osztályfőnök kapcsolata romlik meg, hanem az kihat az osztályközösség hangulatára is. Az osztályfőnök egy egész közösségért tartozik felelősséggel, ezért ő más, mint a többi "átlagos" tanár, legalábbis másnak kell lennie ahhoz, hogy ő is az osztályközösség szerves tagjává válhasson. Ez viszont egymaga erejéből nem megy, ha az osztály nem képes őt befogadni és együttműködni vele. A jó kapcsolat kiépítését nagyban elősegíti, ha a tanár jó fej (van humorérzéke, közvetlen). De mindezek a kapcsolat meg-

teremtéséhez csak a kezdő lökést adják meg. Azonban ahhoz, hogy ez a kapcsolat valóban tartóssá váljon, fontos, hogy az osztályfőnök nyitott legyen a diákok felé, értsen azok nyelvén, és érdeklődjön mindennapi életük alakulásáról. Mindezeknek pedig csak akkor van értelme, ha a diák kellő bizalommal tud fordulni az osztályfőnökhöz.

Tegyük fel a kérdést: Milyen az ideális osztályközösség? Egy osztály, ahol a diákok összetartanak és számíthatnak egymás segítségére, elfogadják egymást olyannak, amilyenek, odafigyelnek egymásra, lelkesedéssel vesznek részt a közös munkában, és az osztályfőnökkel jó viszonyt alakítanak ki. Ez mind szép és jó, de nem a valóság. Nem hisszük, hogy létezik tökéletes osztály, de mindenesetre rajtunk múlik, hogy milyen az a közösség, amit kialakítunk.

Írtunk az ideális osztályról, de meg kell említenünk a rossz osztályközösséget is, hiszen ilyen esettel is találkozunk a mindennapokban.

Sokan azt hiszik, hogy az ő osztályuk "halálra van ítéelve", és ezt már nem lehet jobbra tenni. Ezért ők ott rosszul érzik magukat, és rossz az osztálylégtér is. Így már nem is reménykednek abban, hogy az osztályközösségük még jobbra válhat. Pedig minden helyzetből van kiút:

"Be vagy zárva olyan emberek közé, akiket utálsz, minden oldalról rács véd. Eleinte rohángalsz a ketrecben, de végül feladod, leülsz. Még egyszer körülnézel és látod a rácsot, jobbra, balra, feletted, előtted és mögötted. Nem tudsz mit tenni, be vagy zárva, és akkor észreveszed, hogy alul nincs rács."

A gimnáziumi évek fontos állomást jelentenek életünkben, sok szempontból meghatározó jelentőséggel bírnak. Ezeket az éveket senki sem felejtje el, ezért fontos az, hogyan gondolunk vissza életünknek erre a szakaszára. És hogy hogyan alakul ez az időszak, az csak rajtunk múlik.

Az idézetek az "Osztályfőnöki beszélgetések" c. könyvből származnak.

Langa Boglárka, Prokai Réka, Bolla Karolina

10.b

Egységben az erő!

Amikor zöldfülüen megérkeztünk az új iskolánkba, első gondolatunk az volt, hogy milyen lesz az új osztály. Lesznek-e jó fejek, esetleg a tanár tetszését különösen elnyerő alanyok. A fiúk valószínűleg azt várták, hogy lesz egy pár "jó nő" az osztályban, akivel az év elején egy ideig el lehet szórakoztatni. A lányok persze a szép fiúk részvételi arányának nagyságában bíztak.

De az osztály osztályfőnök nélkül nem létezik. Ha az osztályfőnök nem megfelelő, bizony nem sok jó süllhet ki a dologból. Persze ezt mi nem tudhatjuk, hiszen a mi osztályfőnökünkkel nincs gond.

Szóval elég fontos, hogy ez a közösség tagjai összhangban legyenek egymással, mert bizony négy éven keresztül el kell viselni egymás képét, hacsak valaki nem úgy látja jónak, hogy inkább odébbáll. Akkor most komolyra fordítva a szót: megpróbáljuk Nektek felvázolni, szerintünk milyen is egy jó osztály, s mik ennek a feltételei.

I. Az osztályfőnök

1. Fontos, hogy megértsen minket és gondoljon arra is, hogy egyszer ő is volt diák.
2. Ha az osztály életében vannak bizonyos hullámvölgyek, próbálja azt a legésszerűbben és ugyanakkor nem "kínzó" módszerekkel megoldani.
3. Az iskolai programokról és egyéb információkról időben tájékoztasson minket.
4. Tudja diszkréten kezelni az osztály tanulóinak személyes problémáit és abban esetleg segítséget nyújtani, nem pedig rögtön a szülőkhöz fordulni.
5. Az osztály életében az egyik legfontosabb

eseményt az osztálykirándulást kötelezettségek nélkül, saját és tanítványai jókedvét is előnyben részesítve élje meg.

II. Osztály (Most pedig a tanulókhoz szólunk.)

1. Próbáljatok együttműködni és az osztály problémáit közösen megoldani!
2. Ne külsőre ítélezzetek társaitokról, hanem ismerjétek meg őket, és azután vélekedjétek róluk!
3. Vegyétek figyelembe és tartsátok is be az osztályfőnök szabályait, hiszen ő mindig a legjobbat akarja Nektek, még akkor is, ha olykor ezt nehéz belátni!
4. Próbáljátok elérni, hogy az osztályfőnök a lehető legbüszkébb legyen rátok!

A fentiek szerint gondoljátok át, hogy valóban jó osztályközösség vagytok-e! Ha nem, akkor talán érdemes lenne erről elbeszélgetni az osztályfőnökötökkel és megoldást találni.

Sok sikert!

Juhász Zsófia
Miklós Rea
10. b

Minőségfejlesztés a Bolyai János Gimnáziumban

Iskolánk 2000 márciusában megpályázta az Oktatási Minisztérium által kiírt COMENIUS 2000 közoktatási minőségfejlesztési programot azzal a szándékkal, hogy a megye legeredményesebb középiskolájaként továbbra is megfeleljen a társadalmi igényeknek. Szeretnénk továbbra is minőségközpontú iskola maradni, hiszen az eltelt közel 35 év alatt iskolánk elkötelezte magát a minőség iránt. Ennek szellemében alkotta meg 1997-ben pedagógiai programját is.

Napjainkban, amikor az oktatás szolgáltatássá válik, meg kell felelni a kimondott vagy kimondatlan felhasználói igényeknek, s ez a megfelelni akarás a minőségbiztosítás lényeges eleme. Hiszen a minőségbiztosítás lényegében a minőség megőrzésének stratégiája. Olyan önértékelésen alapuló folyamatos és tudatos tevékenység, amely az intézmény kitűzött céljainak és tényleges munkájának a közelítését szolgálja. A minőségbiztosítási rendszer teljes kiépítése hosszú évekig tartó folyamatos, közös munkát jelent majd, amelynek segítségével jobban meg tudunk felelni a fogyasztói igényeknek.

A nevelőtestület - felismerve az új kihívások kényszerítő erejét - úgy határozott, hogy a Comenius 2000 minőségfejlesztési program I. intézményi modelljé-

nek, a "Partnerközpontú működésnek" a bevezetésével kapcsolódik be a minőségbiztosításba.

Pályázatunk sikeres volt, így már áprilisban hozzákezdhetünk a munkához Bratinkáné Magyar Éva tanácsadó segítségével. A minisztérium háromoldalú szerződést kötött velünk (Oktatási Minisztérium - szakértő /tanácsadó/ - Bolyai János Gimnázium).

Megalakult a hét fős minőségfejlesztési csoport, az ún. támogató szervezet, amely a munkát összefogja és végzi. Természetesen az intézmény vezetése és a tantestület is elkötelezte magát a minőségbiztosítás iránt, hiszen csak közös akarattal és munkával lehet a programot megvalósítani.

A minőségfejlesztési csoport kidolgozta a 2002 márciusáig szóló, hat szakaszból álló munkatervét, amelynek szigorú betartásával eleget tudunk tenni a pályázatban és a szerződésben vállalt feltételeknek és kötelezettségeknek.

Bízunk benne, hogy ez a vállalt nagy munka és a befektetett energia meghozza gyümölcsét a következő évben.

Bulyovszkyné Borók Edit

a minőségfejlesztési csoport vezetője

A "Segédanyag a magyar történelem tanításához" c. forrásanyag ismertetése

A Nógrád Megyei Levéltár, a Nógrádi Történeli Múzeum és iskolánk történelmi munkaközösségének közös vállalkozásában készült 1999-ben a Segédanyag a magyar történelem tanításához c. forráskiadvány. Kiadását a Soros Alapítvány által kiírt pályázat, illetve az itt elnyert anyagi támogatás tette lehetővé. Az alábbiakban a kiadvány bevezetőjéből közlünk részleteket.

I. Célok

Az összeállítás elkészítésénél többféle cél vezetett minket:

A levéltárakban - így a Nógrád megyeiben is - felfügylemlett történelmi értékeket, forrásokat, a múlt és jelen jobb megértését szolgáló tényszerű adatokat, illetve ezek részét közkinccsé kell tenni. A századok során a levéltárakban összegyűjtött dokumentumok akkor lesznek élő anyagok, ha eljutnak a nagyközönséghez, elsősorban és főleg a növekvő nemzedékekhez, a tanuló ifjúsághoz. Kiadványunkat tehát mindezek előtt iskolai felhasználásra, a magyar történelem egyes korszakai tanításához szántuk.

Összeállításunkkal szeretnénk hozzájárulni a tanu-

lók történelmi ismereteinek - amelyek gyakran nagyon elvont, általános jellegűek - konkretizálásához, hogy egy adott időszak eseményeit, problémáit, kérdéseit konkrét helyi források, adatok alapján jobban megértsék. Ez azt is jelenti, hogy a dokumentumok elemzése, értelmezése növeli, bővíti a tanulók ismereteit is.

Az olvasókönyv dokumentumai elősegíthetik azt a nevelési célt, hogy a tanulók kialakuló történelemszemléletét árnyalják. A tankönyvekben tárgyalt történelmi eseményeket, folyamatokat, kérdésköröket (török hódoltság, Rákóczi szabadságharc, jobbágykérdés a XVIII. században, stb.) helytörténelmi források prizmáján keresztül differenciáltabban érzékeljék, mint egy "felfedezve" a történelmi valóság bonyolultabb, ellentmondásos jellegét.

A jelzett célokon túl rendkívül fontosnak tartjuk a helytörténelmi ismereteket azért is, mert a régió, lakóhely, szűkebb értelemben vett "haza" történetének jobb megértése mellett hozzájárulhatnak az egészséges lokálpatriotizmus kialakulásához is.

II. Hol javasoljuk forrásgyűjteményünk, vagy egyes anyagrészeinek feldolgozását, felhasználását?

Pályázatok éve a számítástechnikában

Mindig nagy problémát jelent, hogy az iskolák nem, vagy a szükségesnél kevesebb megfelelő színvonalú számítógéppel rendelkeznek. További probléma, hogy a meglévő gépek igen hamar elavulnak, újak beszerzésére, vagy a meglévők felújítására pedig nincs elegendő pénz.

Az 1999/2000. tanévben a Nógrád Megyei Közoktatási Közalapítvány pályázatot írt ki a gimnáziumok informatikaoktatásának fejlesztéséért. Mi a pályázatunkban már meglévő gépek felújításához, és a szaktantermek számítógéppel való felszereléséhez kértünk támogatást.

Mivel a 2000/2001-es tanévben emelt óraszámú informatika csoport indítását terveztük, ehhez - illetve a számítástechnika alkalmazásához a többi tantárgy oktatása során - minél jobb technikai feltételeket szerettünk volna teremteni. Szerettük volna az egyik számítástechnika termet a kor színvonalának megfelelő, az Internet elérésére alkalmas számítógépekkel felszerelni, és néhány szaktanteremben egy-egy hasonló számítógépet elhelyezni, amelyet a tanár az adott tantárgy oktatása során használhat.

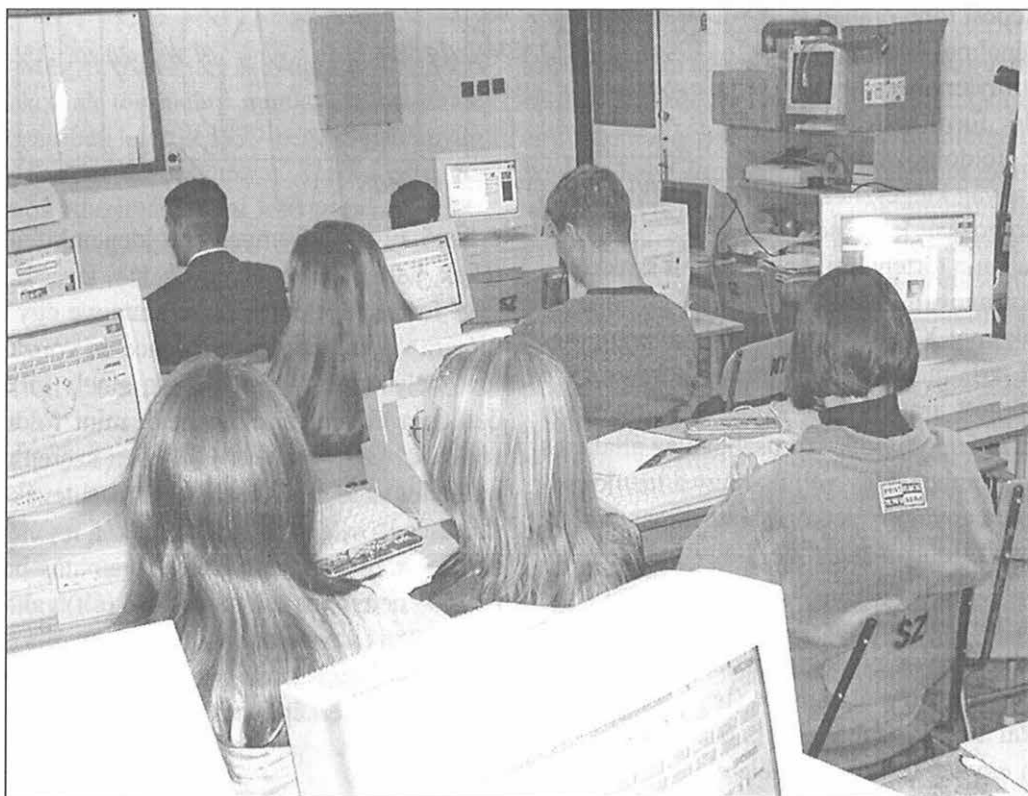
A megpályázott összegnél jóval kevesebbet kaptunk, így a terveinket csak részben sikerült megvalósítani. Minden tanteremben megteremtettük az Internethez való csatlakozás lehetőségét. A számítástechnika teremben az Internet elérésére alkalmassá tet-

tünk 10 db számítógépet, és két szaktantermet felszereltünk egy-egy az Internet elérésére is alkalmas multimédiás számítógéppel. A számítógépekhez hozzacsatlakoztattunk egy tv készüléket is, amelyen látható a monitoron megjelenő kép. Így a távolabb ülő tanulók is jól láthatják.

Ebben a tanévben lehetőségünk nyílt még egy pályázat beadására. Ezt a Nógrád Megyei Munkaügyi Központ írta ki a szakképzés támogatására. Iskolánkban a 2000/2001-es tanévtől az Idegenvezető- és hostess szakképzés mellett beindult az Idegenforgalmi ügyintéző szak is. Ezért szükség volt új audiovizuális eszközökre, másoló, nyomtató, fax berendezésekre, és a szaktanteremben elhelyezhető további számítógépekre. Az itt elnyert támogatást a fenti eszközök beszerzésére használtuk fel.

Mindkét pályázatot sikerként könyvelhetjük el, hiszen ez volt az első eset, hogy számítástechnikai eszközök beszerzésére ily módon pénzt kaptunk. A jövőben is élünk minden pályázati lehetőséggel, mivel a számítástechnikai eszközök színvonalának megtartása a magas árak miatt csak így oldható meg.

Reszoly Gusztávné
számítástechnika tanár

Európai Nyelvi Portfólió

Rolf Schärer látogatása iskolánkban

Előző évkönyvünkben már beszámoltunk arról, hogy Magyarország 1998 januárjában 12 európai országgal együtt határozta el, hogy kísérletet indít az Európa Tanács által elfogadott Európai Nyelvi Portfólió bevezetésére. A kísérlet az **Európa Tanács "A többnyelvű és multikulturális Európáért"** elnevezésű nyelvpolitikai programja keretében arra irányult, hogyan ajánlja azt a 2001-es nyelvek éve alkalmából valamennyi európai országban bevezetésre.

Gimnáziumunk kezdettől fogva - 2 éve - vesz részt az Európai Nyelvi Portfólió magyarországi kísérletében. 1998 szeptemberében az akkori 7., 8. és 10. évfolyamon vezettük be az iskoláskori (7-12. osztály) Nyelvekkel Európában portfóliót francia nyelvből. Az újabb tanévekben a mindenkori 7. évfolyam lépett be, 1999-től kezdődően a német nyelv is bekapcsolódott. Jelenleg öt évfolyamon (7., 8., 9., 10., 12.) 9 nyelvi csoportban (2 német, 7 francia) használjuk a nyelvi portfóliót. Általában havi rendszerességgel tartunk portfóliós foglalkozásokat. Fogadtatása mind a tanulók, mind szülei részéről rendkívül pozitív volt, hiszen jobban motiválja a tanulókat, látják nyelvtudásuk fejlődését, az Európa Tanács Ajánlásában megjelölt nyelvi szintek világossá teszik, hogy az egyes nyelvi kompetenciákban mit kell tudni. A Portfólió segítségével a tanulók megtanulják helyesen értékelni tudásukat, dokumentálják fejlődésüket, nyelvi tapasztalataikat, valamennyi nyelvi kompetencia tervezhetővé válik. A tervezésbe időnként a tanulók is "beleszólhatnak" megjelölve önértékelő lapjukon, hogy mi az, amit még az adott szinten belül nem tudnak, de mihamarabb tudni szeretnének. Így került előbb sor például a levélírás, képeslapírás formai és tartalmi elemeinek megismerésére.

Legpozitívabb fogadtatása a Nyelvi életrajz és a Dosszié résznek volt, ezen belül is az önértékelő lapokat emelték ki a tanulók. Diákcsereinkben résztvevő tanulóink levelezésüket, a kinti iskolalátogatást, családi tapasztalatokat is beleírhatják. Az interkulturális ismeretek éppúgy megjelennek e dokumentumgyűjteményben, mint maga a naprakész nyelvtudás.

1999. október 6-9. között került sor a portfóliós kísérletben résztvevő európai országok képviselőinek soros tanácskozására Budapesten. Ezt megelőzően, **1999. október 5-én** iskolánkba látogatott az **Európai Tanács szakértője**, az Európai Nyelvi Portfólió "atyja", **Rolf Schärer** úr, **Darabos Zsuzsanna**, az OKSZI francia nyelvi főmunkatársa, a magyarországi kísérlet koordinátora kíséretében. Rolf Schärer úr kérése az volt, hogy találkozhasson egy a kísérletben résztvevő osztállyal és

megtekinthessen egy portfóliós foglalkozást. Így esett a választás az akkor 8.c) (jelenlegi 9.c) osztályra.

Néhány szó az osztályról:

A hatosztályos képzésben résztvevő osztály a kísérlet indulásakor a 7. évfolyamon kapcsolódott be a portfóliós programba, 1998 szeptemberében. Az egész osztály - 27 fő - első idegen nyelvként angol nyelvet tanul eltérő (1-6 év) előképzettséggel, második idegen nyelvként mindenki kezdő szintről tanulja a francia nyelvet. Néhányan általános iskolában tanultak német nyelvet is. Mindkét nyelvet csoportbontásban, az angol nyelvet szintek szerint tanulják. A Portfóliót francia nyelvből vezették, de természetesen helyet kapott az angol nyelv is. Egy év elteltével, 1999 júniusában az A1 szintet teljesítették zömükben francia nyelvből, angoltól a többség A2 szinten volt.

Én magam a francia nyelvet és a történelmet tanítom az egész osztálynak és osztályfőnökük is vagyok.

Ez az osztály a 11. évfolyamon részt vehet majd a franciaországi Pontarlier Xavier Marmier Gimnáziumának diákjaival szervezett cserében.

A portfóliós foglalkozásról:

Egy év franciatanulás után elkezdtük egy képzeletbeli diákcsere előkészítését. Titkos célunk volt, hogy egy - a Portfóliós kísérletben résztvevő - európai ország hasonló korú diákjaival, egy osztállyal felvesszük a kapcsolatot.

A diákok - mint egy csere pedagógiai programjában - a nyelv segítségével bemutatják saját országukat, történelmüket, kultúrájukat, hagyományait, kérdéseket tesznek fel társaiknak a másik nép szokásainak, civilizációjának jobb megismerése céljából. Valahol ebben is rejlik a Portfólió célja.

Az osztály mindkét francia csoportjában 4 téma közül választhattak a tanulók. *(Lásd táblázat.)*

Természetesen egy-egy témakör kidolgozása után a csoportok témát váltanak, így mindegyik csoport mind a 4 témát kidolgozza. A MI csoport folyamatosan bővíti a meglévő anyagot mind mélységében, mind témagazdagságában. A nyelvtudás gyarapodásával többet és jobban tudnak a tanulók bemutatni. Az elkészített - saját ötletek alapján kialakított - dokumentumok a Portfólió dosszié részében kapnak helyet, ha ezt méretük lehetővé teszi.

Sok apró, lexikai gyakorlat előzte meg a csoportok önálló munkáját. Ez egyben lehetővé tette az ismétlést is. Nézzük egyenként az egyes csoportok munkáját, amit a tanulók portfóliójukkal be is mutattak Rolf Schärer úrnak.

ÉN (7 fő)

bemutakozás
kérdőív készítése
személyi igazolvány
kedvtelések
ízlésvilág
tervek
kedvencek
barátok
szobám

CSALÁD (6 fő)

családtagok
lakóhelyünk
- városnegyed
- utca
- ház
- lakás
- kert
étkezési szokásaink
családi ünnepek

MI (7 fő)

szűkebb környezet, tágabb osztályunk
- története
- tagjai
- kedvteléseink
- osztálytermünk
iskolánk
városunk
- városközpont
- nevezetességek
megyénk
országunk

HOBBI (7 fő)

olvasás
zene
sportok
számítástechnika
gyűjtemények
kirándulás
mozi, színház
TV, rádió
művészetek, múzeumok

ÉN csoport

A bemutatkozás többféleképpen történik a tanulók ötletei alapján:

- családi fénykép alapján
- személyi igazolvány készítése
- személyi adatok
- kedvtelések
- levelezőtársat kereső kérdőív
- bemutatkozó levél írása
- saját szoba, kedvencek bemutatása
- milyen vagyok, mit szeretek és mit szeretnék
- kérdések a leendő cserosztályhoz

MI csoport

A bemutatkozás a szűkebb környezetből kiindulva halad, s folyamatosan tágul a világ.

- Az **osztály** bemutatkozása, bemutatása
- osztálykép készítése (szülő vállalta)
- milyenek vagyunk, mit szeretünk, mit csinálunk együtt, milyen terveink vannak
- közös pontok az osztályban - ki, miben tehetséges
- az osztály története fényképregény formájában
- igéssel: mit tanulunk, mit ismerünk, mink van
- órarendünk, szünidőink
- osztálytermünk (ugyanaz a szülő fényképet is készített)

- internetes honlap az osztályról
- **Iskolánk** bemutatása (fényképpel, saját rajzzal)
- Ki volt Bolyai János
- hol található a városban (hely kifejezése)
- épülete, osztályai, oktatás, sport, művészetek
- **Városunk**
- térképen jelölve a megyében, országban
- a városközpont nevezetességei
- mit mutatnánk meg testvérosztályunknak (tabló)
- **Megyénk**
- térkép Magyarországon belül
- főbb városok és nevezetességek
- népművészetünk
- **Országunk**
- helyünk Európában (térképpel illusztrálva)
- szomszédaink
- nemzeti trikolor
- milyen nyelvet/nyelveket beszélünk
- milyen Magyarország
- főbb látnivalók a turista szemével
- ünnepeink, hagyományaink
- tudásaink, művészeink, olimpikeink
- Kérdések a leendő cserosztályhoz e témában

CSALÁD csoport

Érdekes, hogy ezt a csoportot főleg azok a tanulók választották elsőnek, akik nagycsaládban élnek (pl. 10 gyerekes, 4 gyerekes, 3 gyerekes).

- A család bemutatása többféleképpen
- családfával (rajz, birtokos szerkezet)
- személyi adatlapokkal
- fényképregény formájában
- fogalmazásban
- ízléseink (mit szeretünk és mit nem)
- hétköznapiak, hétvége, családi ünnepek
- miért jó a nagycsalád
- A lakóhely bemutatása
- fényképpel, leírással, rajzzal
- elhelyezés a térképen
- kertünk, utcánk, városnegyedünk
- Étkezések, kedvenc ételek

HOBBI csoport

- **Olvasás**
- kedvenc könyvem, regényhősöm, íróm, költőm
- **Zene**
- milyen zenét hallgatok
- kedvenc zeneszerzőm, együttesem, énekeseim
- hangszerek
- **Sport**
- milyen sportokat szeretek (üzeni, nézni)
- kedvenc sportjaim
- úszás
- kerékpár
- futball, kosárlabda, (kedvenc csapatok)
- karate
- **Számítástechnika**
- mire jó a számítógép, az Internet
- **Gyűjtemények**
- mit gyűjtök és miért
- modellezés
- Kérdések a leendő csereosztályhoz

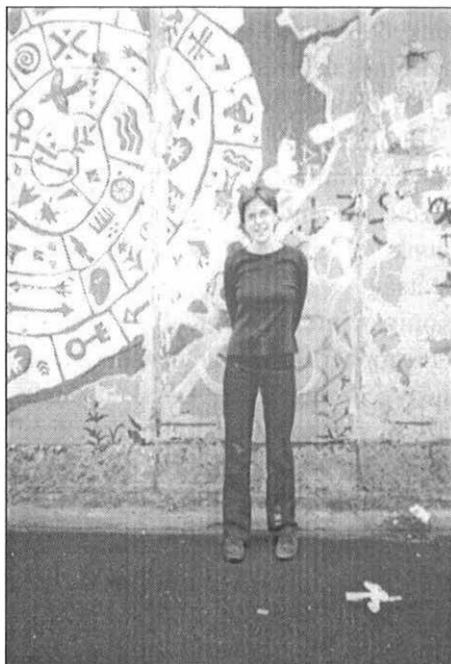
A csoportmunka a portfóliós foglalkozásokon folyt. A négy csoport együttesen is tudott dolgozni egy-egy osztályfőnöki óra keretében.

Az elkészült anyagok egy részét Darabos Zsuzsanna eljuttatta Svájcba. A munka tovább folytatódik. Reméljük, hogy egy megvalósuló diákcsera programjának alapjait fektettük le. Az igazi cél - úgy érzem - megvalósult: igény Európa más országainak megismerésére, saját országunk kis és nagy közösségünk megismertetése másokkal és mindez a nyelv (nyelvek) segítségével "a többnyelvű és multikulturnális Európáért".

Dembrowszky Zsuzsanna
franciatanár

PAD-ösztöndíj

2000 nyara különösen emlékezetes számomra. Megnyerve a PAD négyhetes ösztöndíját én lehettem ugyanis az első iskolánkból, akinek megadott, hogy egy egész hónapot Németországban töltsön. Ami még értékesebbé teszi ezt az az, hogy Magyaror-

szágról mindösszesen évente nyolcan vehetnek részt ezen az utazáson, melynek jellege is különbözik a három hetestől.

Az én "utazásom" már májusban elkezdődött, amikor is Ráckeven megismerkedtem a másik hét magyar ösztöndíjossal, illetve a tavalyiakkal. Az együtt töltött hétvége alkalmas volt tapasztalatszerzésre (a tavalyiak elbeszélései, fotói, beszámolóí, tanácsai alapján), készülhettünk a kint tartandó nemzetközi estek magyar előadásaival, s a nyolcfős csapat is jól összeszokott.

Így, együtt izgultunk július 28-a reggelén. Ferihegy II-es termináljában találkoztunk, s vártuk a gépünk indulását (mindannyian ekkor repültünk először). S hogy érvényesüljön a "minden kezdet nehéz" elv, a tervezett 8 órás indulás helyett 13 órakor szálltunk fel, s nem is Kölnbe, ahogy ezt eredetileg tervezték, hanem Düsseldorfba érkezünk. A hosszas és fárasztó várakozást azonban kompenzálta a repülés élménye (számomra legalábbis az volt), illetve, hogy alkalmunk volt bepillantást nyerni a pilótafülkébe. Itt szeretném még megjegyezni, hogy ezután minden utazás, szállásfoglalás, étkezés és kirándulás igen szervezeten, fennakadás nélkül folyt.

A düsseldorfi reptérről a PAD különbusza vitt minket Bonnba, majd a magyar csapat szét is vált, ugyanis mindenki egy nemzetközi csoportba került, ezzel is ösztönözve, hogy a csoporton belül is német nyelvtudását csiszolja, gyakorolja. Én egy mezőkovácsházi és székesfehérvári lánnyal a 9-es csoportba kerültem, ahol többek között egyiptomiak, bolíviaiak, argentinok, el salvadoriak, hollandok és lengyelek is voltak

(összesen 17-en). A csoportvezetőnk Carmen Radfeld, s két segítőtje Ivonne és Edda gondoskodott rólunk a 4 hét alatt. Tehát ezzel a fantasztikus csapattal barangoltunk be számos német várost, s közben alkalmunk nyílt más nemzetközi csoportokkal (pl. ausztrálokkal, amerikaiakkal, lettekkel, stb.) is kapcsolatot teremteni.

Bonn és Köln volt tehát az első állomás. Ezekon a helyeken mindössze egy hétvégét töltöttünk, de a szervezett idegenvezetés révén minden fontosat alkalmunk volt megcsodálni (Kölni dóm, sörkert, a bonni apátság, egyetem, parkok, hajókáztunk Königswinterbe, s Kölnben éppen akkor volt a Christopher Street Parade is, mondhatom hatalmas élmény). A bonni ***-os szállodánkat elhagyva egy hosszú vonatozás előtt álltunk. Úti célja Nürnberg. Itt mindenki családokhoz került (én nem közvetlenül Nürnbergben, hanem a közeli kisvárosban, Hersbruckban laktam, így egyszerre két várost is megismertem), s a fogadó testvérével két hétig iskolába járt. Persze nem volt ez olyan szigorú az óralátogatások és irodalomórák (melyek olykor igen fárasztóak voltak) mellett, volt alkalmunk ugyanis ellátogatni Würzburgba és Regensburgba is. A családdal hétvégén még egy bayreuth-i kirándulást is megejtettünk. Illetve az osztállyal a söréről híres Weltenburgba is elhajókáztunk. S természetesen az ösztöndíjasok és fogadó testvéreik jól összerázódott csapatot alkottak: többször voltunk együtt moziban, színházban vagy csak róttuk Nürnberg utcáit és beszélgettünk. Érthető hát, hogy két ilyen hét után milyen nehéz volt a búcsú a nürnbergi állomáson, de a "vonat nem várt", s "repített" minket tovább Münchenbe.

München csodálatos város. Az, hogy az ott töltött öt nap alatt mennyi sok és érdekes dolgot volt alkalmam látni, szinte leírhatatlan (Bavaria Filmstúdió: itt van az RTL II székháza, itt forgatták az Asterix és a Das Boot c. filmek fontos jeleneteit; Olimpiai város: ahol korszolyázn, vacsorázni és a tornyot megmászni is nyílt alkalmunk; Deutsches Museum: a világ legnagyobb technikai múzeuma, stb.) Egy nap pedig a Zuppitzét "gyűrtük le" a maga 2964 méterével. Fantasztikus volt! Utána mintegy nyáriás kikapcsolódás volt az 1000 m magasan fekvő Eibsee-n megejtett vízibiciklizés. A müncheni szállodát is ott kellett hagynunk, de nem csüggedtünk, mert "röpke" 6-7 órás vonatozás után megérkeztünk Berlinbe. Az itt eltöltött egy hét alatt is rengeteg múzeumot, kiállítást (Pergamon Museum, BMW Museum) és nevezetességet (Brandenburger Tor, Reichstag, berlini fal, hogy csak néhányat említsek) volt alkalmunk megcsodálni. Július 27-e pedig még különlegesebb nap volt, mint a többi. A programban ugyanis ez állt erre a napra: Hanno-

ver EXPO 2000. Egy nap rettenetesen kevés egy ilyen hatalmas és sokrétű kiállítás alapos megismeréséhez, de máig pontosan emlékszem erre a napra. Amikor egyszerre nyílt alkalmam egy arab várban megizlelni a Kelet varázsát, a kínai pavilonban a modern XXI. századi technikát szemügyre venni, sétálni Barbados szigetének esőerdejében, részese lenni egy panamai fiesztának, ellátogatni Portugáliába; Írországba, a lengyelországi sóbányákba, s folytathatnám még a szinte végelelhetetlen sort. Berlinből még egy rövid kiruccanást tettünk Potsdamba, de ekkor már mindenki lehangolt, s szomorú volt, mert tudtuk, kis csapatunk holnap, e hosszú és csodálatos 4 hét után "szétrepül" a világban, s ki tudja, mikor látjuk egymást viszont.

Itthon már nagyon vártak minket, s örömmel fogadták, hogy kellemesen telt németországi utunk. Ami a barátokat illeti, a mai napig kapcsolatban vagyunk egymással (e-mail, levél, telefon), s a remény, hogy újból lássuk egymást, nem is olyan távoli.

Az ösztöndíj eszmei értéke tehát felbecsülhetetlen: a sok barátság, a különböző kultúrákba való betekintés lehetősége, az ismerkedés Németország történelmével, gasztronómiájával, kulturális életével, mind-mind hatalmas és felejthetetlen élményt jelentenek nekem.

Racs Mariann

11. d

"Das Beste zwischen Himmel und Eder..."

Három hét Frankenbergben

Ezen a nyáron a PAD ösztöndíjával kijutottam Németországba és lehetőségem nyílt, hogy három felejthetetlen hetet töltssek el egy hangulatos folyóparti kisvárosban, Frankenbergben.

Ez idő alatt egy nagyon kedves és jóságos családnál laktam egy Osterfeld nevű kis faluban. A családba gyorsan sikerült beilleszkednem, ami részben talán annak is köszönhető, hogy ők egyik nyáron a Balatonnál nyaraltak, így sem Magyarország, sem a magyar emberek nem voltak közböbök számukra. 16 éves lányukkal, Dorotheával nagyon jól összebarátkoztunk a három hét során, és még mindig tartjuk a kapcsolatot.

A család hétvégeként érdekes és szórakoztató programokat szervezett: voltunk biciklitúrán, kirándulást tettünk a környék legmagasabb hegycsúcsára, a Kahler Astenre, meglátogattunk egy közeli vármúzeumot Bickenkopfbán, s a különleges hallenbergi sza-

badszínpad önkéntes színészeinek színvonalas előadását is megtekinthettem. Dorotheával a szomszédos fa-lu református templomában egy csodálatos koncertet hallgattunk meg egy kanadai leánykórus előadásában. Persze a szórakozás kevésbé kulturált, de tipikusan németes formája sem maradt titok előttem. A sörfesztiválok hangulata semmihez sem hasonlítható: a máskor oly konzervatív és pedáns emberek önfeledten, korszokkal a kezükben, a padok tetején táncolnak és énekelnek.

Természetesen a hétköznapiakban mi is iskolába járunk, ahol kizárólag a magyar csoportnak tartott órákon, illetve az ottani diákok óráin vehettünk részt. Egyik nap városnéző körúton voltunk, ahol egy idegenvezető megmutatta Frankenberg minden nevezettségét: a tíztornyú városházát, a gótikus templomot, a boszorkánybástyát és a város legidősebb épületét, a Steinhaust. Ezen a napon a polgármester is fogadott minket és a helyi lap is készített velünk interjút.

A három hét számomra legsodálatosabb élményeit az iskola által szervezett kirándulások jelentették.

Az első héten egy gyönyörű egyetemi városba, Marburgba utaztunk, melynek gótikus temploma a magyar II. András leányáról, Erzsébetről kapta a nevét (Elisabethkirche).

A második héten a Kölni Dómot látogattuk meg. Szinte hihetetlen, hogy ezen hatalmas méretekkel bíró, mégis minden porcikájában tökéletes épület ember műve és földi alkotás lehet.

Kétségtelenül a hannoveri világkiállítás gyakorolta rám a legnagyobb hatást. Egy egész nap úgy repült itt el, akár egy perc, s mikor a látottaktól lenyűgözve kiszédültem az Expo kapuján, még mindig különböző futurisztikus, bámulatos képek kavargtak a szemem előtt, és kissé úgy éreztem, mintha egy világkörüli utat tettem volna meg a XXI. század országaiban. Bár az idő szorított, a magyar pavilonba kétszer is bementem, hiszen egyre csillapíthatatlanabb honvágyam ellenállhatatlan erővel húzott "haza".

A világkiállítás során bizonyosodtam meg arról, hogy ha az ember idegen nyelveket beszél, a világ bármely pontján megtalálhatja a helyét és kellemes fogadtatásra lelhet, igazi otthona azonban csak egy létezik, s ez a szülőföldje.

Mindenkinek azt kívánom, ha van rá lehetősége, ragadja meg az alkalmat, birkózzon meg a pályázat feladataival és sikerüljön elnyernie a PAD-ösztöndíjat, hiszen ez a három hét nemcsak nyelvtanulásának, de egész életének mérőköve lehet.

László Szilvia

12. a

Három ország határán

2000. augusztus 11-én a Budai vár parkolójában gyűlt össze a Németországba induló három csoport. Itt tudtam meg, hogy egy másik lánnyal leszek egy családnál. Kezdetben nem nagyon örültem ennek az új helyzetnek, de utólag kiderült, hogy életem egyik legjobb barátjával hozott össze a sors.

Utunk igen hosszú volt, mivel a legtávolabbi városba - Merzigbe - utazó csoport tagja lettem, s így 12 órával többet utaztunk a többieknél. A fáradtságos odaút azonban megérte. Merzig a luxemburgi-francia-német határon fekszik, mely város több kisebb településből áll. A hármas határon számos fesztivált tartanak, melyeket nagy örömmel mi is megtekinthettünk. A befogadó család nagyon kedves volt, s kezdettől fogva családtagnak tekintettek bennünket. Nagy meglepetésünkre egy magyar lány várt minket a német családdal. Ő két éve volt kint szintén a PAD-ösztöndíjjal, s most másfél hétre újra ellátogatott hozzájuk. A családról kiderült, hogy sportszeretők, így minden nap úszhattunk, toubozhattunk (fitness karate), illetve biciklizhattunk. Emellett azonban számos városba is ellátogattunk: Luxemburgba, Strasbourgba - ahol meglátogattuk a megnyitás előtt álló új Európa Parlamentet -, a római kori épületekben gazdag Triert, Orscholzot és Saarbrüchent. Megnéztük a híres merzigi farkas parkot és a Saar folyó kanyarulatát.

A második napon pedig már egy egyiptomi estre is ellátogattunk, ahol arab zenére mulathattunk. Felejthetetlen élmény volt. Másik alkalommal egy vidámparkba mentünk, ahol az összes rémisztő eszközt kipróbálva könnyen legyőztem - mi mást is tehettem volna! - tériszonyomat. Persze tanultunk is, s betekintést nyertünk a német iskola-rendszerbe.

Ennyi élmény után nehéz volt búcsút venni a várostól, a családtól és persze új barátainktól. Mintha évek óta ismerjük volna egymást. Azóta is tartjuk a kapcsolatot, s tervezgetjük az újra találkozást.

Horváth Eszter

12. d

How To Be Successful? Have Fun and Learn!

Supposedly, there is no one who would not like to live a joyful, prosperous and successful life. To achieve this, we definitely need some friends to support us. Certain skills and knowledge are also inevitable.

Living without friends is like living in a dark cave without entrance and exit. Finding some, on the other hand, is the route to light: the more friends we have, the nearer we are to the source of light, to the world outside - regardless of the fact that not all of them are the same: we only have a few real friends.

As to skills and knowledge, in order to reach any of our goals, we have to be communicative, open-minded, flexible, young and well educated. We have to know as much about world politics as possible and we have to speak at least one foreign language, preferably English, at the level of a native speaker.

How to become such a super(woman)? The required education is given by your high school, so there is no need to worry about it. What about the others? They depend largely on you: your areas of interest, your family background, your experiences, and so on. Nevertheless, they can be improved. Everyone can be improved.

For those who are communicative who are interested in politics and who speak English quite well, there is a possibility to further improve these three and to acquire all the others: an international conference with the mission of making hundreds of today's girls and boys capable of meeting the requirements of future's politics. What is more, this opportunity provides them with the biggest opportunity of their lives to find friends and to have fun. And not to forget where the conference takes place, either: Washington, D.C., New York City and Philadelphia. The acronym, GYLC, remains sacred for all those who have had the possibility to participate in this great event.

For those who are interested in the possibility I am always here to help. I am ready to answer all kinds of questions. Whether one is interested in my experiences, needs some help with the filling of the scholarship application form, or would simply like to know more about the conference, do not hesitate to contact me. You can always write e-mail to either mrmouse@blsz.sulinet.hu or to mrmouse@mora.u-szeged.hu.

Vernyik Zénó

GYLC participant between
July 30 and August 10, 2000
Official GYLC Representative of Alumni

Hogyan legyünk sikeresek? Szórakozz és tanulj!

Valószínűleg nincs olyan ember, aki ne szeretne vidám, előnyös és sikeres életet élni. Ahhoz, hogy ezt elérjük, feltétlenül szükségünk van barátokra, hogy támogatassanak minket. Bizonyos képességek és tudás is elkerülhetetlen.

Barátok nélkül élni olyan, mintha valaki egy sötét barlangban élne, amelynek nincs se bejárata, se kijárata. Másrészt a barátok megtalálása az utat jelenti a fényhez, minél több barátunk van, annál közelebb vagyunk a fény forrásához, a külső világhoz - tekintet nélkül arra, hogy nem mindegyikük egyforma; csak egy néhány igaz barátunk van.

Ami a képességeket és a tudást illeti, ahhoz hogy elérjük bármelyik célunkat, kommunikatívoknak, nyitottaknak, rugalmasaknak, fiataloknak és művelteknek kell lennünk. Minél többet kell tudnunk a világpolitikáról, legalább egy idegen nyelvet kell beszélnünk, lehetőleg anyanyelvi szinten.

Hogyan válhatunk ilyen szuperemberekké? A szükséges műveltséget a középiskolátok biztosítja, így emiatt nem kell aggódnunk. Mi a helyzet a többivel? Nagyrészt tőled függ: érdeklődési köreidről, családi háttéredről, tapasztalataidról, stb. Mindazonáltal ezek fejleszthetőek. Mindenkié fejleszthető.

Azok számára, akik kommunikatívok, akiket érdekel a politika és akik elég jól beszélnek angolul, van egy lehetőség továbbfejleszteni ezt a három dolgot és elsajátítani az összes többit: egy nemzetközi konferencia, melynek az a küldetése, hogy a mai lányok és fiúk százait képessé tegyék arra, hogy a jövő politikai igényeinek megfeleljenek. Sőt mi több, ez az alkalom biztosítja számukra életük legnagyobb lehetőségét, hogy barátokat találjanak, és jól érezzék magukat. És, hogy azt se felejtsem el, hogy hol zajlik le ez a konferencia: Washington D.C, New York és Philadelphia. A GYLC betűszó szent marad mindazok számára, akiknek már megadatott a lehetőség, hogy részt vegyenek ezen a nagyszerű rendezvényen.

Azok számára, akiket érdekel a lehetőség, mindig itt vagyok segíteni. Kész vagyok válaszolni mindenféle kérdésre. Ha valakit érdekelnek az élményeim, szüksége van segítségre az ösztöndíj kérvény kitöltésében, vagy egyszerűen csak többet akar tudni a konferenciáról, habozás nélkül lépjen kapcsolatba velem. Bármikor írhattok a következő címre: mrmouse@blsz.sulinet.hu vagy mrmouse@mora.u-szeged.hu

Vernyik Zénó

GYLC résztvevő, 2000. júl.30-aug.10.

Német cserekapcsolat

Iskolánk 14 éve áll kapcsolatban a bajor königsbrunni gimnáziummal, az évek során már sok száz diákunk jutott el Németországba, illetve ugyanannyi német fiatal látogatott el hozzánk. A magyaroknak ez a cserekapcsolat jó nyelvyakorlási lehetőséget jelent, és mindkét nemzetbeliek megismerkedhetnek egy, az általuk megszokottól eltérő kultúrával, életvitellel. Tanulóink közül a hátrányosabb szociális helyzetben lévők is be tudnak kapcsolódni a programba, hiszen iskolánk alapítványa is segíti őket, és pályázatokkal is próbálunk támogatást szerezni.

Az 1999/2000-es tanévben 12 diákunk vett részt a cserében főleg a 10., 11. évfolyamról, de két kilencedikes, emelt szintű német csoportban tanuló gyerek is velünk utazott. Az előkészítést már idejében elkezdtük Juhász Zsuzsanna tanárnővel, aki idén a csoport kísérőtanára volt. A német diákok írtak először bemutatkozó levelet, ezek alapján választottak partnert a magyar gyerekek. Természetesen egy levél alapján nem lehet megismerni senkit, főleg ha olyan szűkszavúan ír, mint a németek tették. Az esetek többségében azonban jól sikerült a választás, a gyerekek megtalálták egymással a hangot, s jól beilleszkedtek a vendéglátó családokba. Ezt mutatja az is, hogy már nyáron, a kinti program után néhány német fiatal meglátogatta cserepartnerét Magyarországon.

Csoportunk 2000. július 3-án indult a kb. 14 órás útra. Az osztrák-német határon már érezhető volt az európai egységesülési folyamat, hiszen alig vettük észre, hogy átléptünk egyik országból a másikba. Hosszabb-rövidebb pihenők után este 7 óra körül szerencsésen megérkeztünk Königsbrunnba, az Augsburg melletti bajor városba. Ezekhez a nevekhez nem éppen szerencsés történelmi emlékek fűznek minket, hiszen 955-ben itt szenvedtek döntő vereséget a kalandozó magyar csapatok. Mára azonban ezek az ellentétek természetesen eltűntek, vendéglátóink kedvesen fogadtak minket. Én már harmadszor jártam ott, így sok kollégát régi ismerősként üdvözölhettem. A gyerekek is hamar megtalálták partnereiket, és rövid ismerkedés után a szülők haza is vitték őket.

Másnap elkezdődött a gazdag program. Megismerkedtünk az iskolarendszerrel, magával a gimnáziummal, órákat is látogattunk. Az iskola jól felszerelt, a gyerekek igényeinek megfelelően kialakított épületben található, ahová 5. osztálytól 13-ig járhatnak a diákok. A magyarok irigykedve állapították meg, hogy az órák sokkal "lazábbak", kevesebb az órai tananyag és a házi feladat.

Az elkövetkező napokat főleg kirándulásokkal töl-

töttük. Ellátogattunk Augsburgba, ahol a Fuggereit, a város szociális negyedét, a dómot és a tanácsházát tekintettük meg. Fogadtak minket a környék közigazgatási központjában is, délután pedig sétálhattunk a város hangulatos, néhol Velencére emlékeztető utcáiban.

Egy másik utunk az Alpok lábához vezetett. Itt II. Bajor Lajos két kastélyát láthattuk, a várhoz hasonlós Neuschwanhsteint és a hegyek között megbúvó Linderhofot. Utóbbiban a tárlatvezetés alatt hallhattunk a királyról is, akinek a személyét sok titok övezi, s akit a bajorok mesebeli királyfiként emlegetnek.

Egy napot töltöttünk a bajor fővárosban, Münchenben is. A város főterén, a Marienplatzon sok száz turistával együtt láthattuk a Tanácsháza tornyában a harangjátékot, majd sétáltunk az óriási forgatagban, amely azonban egyáltalán nem nyomasztó, az emberek békésen sétálgatnak egymás mellett a sétálóutcákban, vagy éppen sietnek a dolguk után. Délután az 1972-es olimpia színhelyét néztük meg, az olimpiai uszodát és a stadiont. A bátrabbak felmehettek lifttel a tévétorony tetejére is, ahonnan az egész várost és a környéket is látni lehetett.

A fiatalok persze esténként sem pihentek, szinte az egész csoport együtt töltötte a szabad órákat és a hétvégét is. A nyolcnapnyi megerőltető, de színes program után elégedetten, élményekben gazdagon tértünk haza.

A magyarországi program kissé későre tolódott, hiszen vendégeink november 20-án érkeztek. Szerencsére azonban jó időt fogtak ki, így ők is zavartalanul élvezhették az ország nyújtotta látnivalókat. Az óralátogatások mellett a városunk, a Dunakanyar, Eger és Budapest nevezetességeivel ismerkedtek meg. Bár mindig akadnak kisebb-nagyobb összezördülések a gyerekek között, a német diákok jól érezték itt magukat. Elmondásuk szerint különösen a magyar családok vendégszeretete tetszett nekik, az, hogy a magyar szü-

lők néha jobban gondoskodtak róluk, mint otthon sajátjaik.

Tapasztalataim szerint ez a cserekapcsolat nemcsak a diákok nyelvtanulását segíti elő, hanem hozzájárul ahhoz is, hogy a két nemzet fiataljai jobban megismerjék egymást, megtanulják értékelni egymás erényeit, elviselni a másik hibáit. Remélhetőleg még sok éven keresztül folytatódik ez a program, hiszen mindkét iskola ezen fáradozik.

Bajnóczi Éva

némethanár, a csoport vezetője

Skóciai barangolások

Tavaly nyáron az iskolánk szervezésében skóciai tanulmányúton vehettem részt. 25 diáktársammal és két tanárommal látogattam el Edinburgh-ba, Skócia fővárosába, melyet a helybeliek "Észak-Athen"-jának és a világ egyik legszebb városának tartanak.

Mint minden turista, mi is az Óváros szépségeivel kezdtük az ismerkedést. Végigsétáltunk a mintegy 1,6 km hosszúságú Royal Mile-on, amely a vártól a Holyroodhouse palotáig vezet. Az Edinburgh várban nagy hatást gyakoroltak ránk a vár komor, impozáns falai, épületei, a Mons Meg nevű hatalmas ágyú és büszkeséggel töltött el bennünket, hogy az erődítmény legmagasabb pontján álló kápolnát Szent Margitról, Szent István

királyunk unokahúgáról nevezték el. Másnap izgalmas kirándulás várt ránk: a Loch Ness-hez vezetett utunk. Sajnos az eredeti szörnyet nem tudtuk megpillantani, de a festői panoráma és az ajándéktárgyak kárpótoltak bennünket. Autóbuszos túránk folytatásaként

gyönyörködhettünk a híres Skót-felföld (Highlands) vadregényes, kopár szikláiban. A hegyeken átvezető út mentén a hatalmas, hófehér kastély Blair Athol is csodálatos látványt nyújtott. A sok varázslatos látnivaló (Stuart Mária szülőhelye, a Wallace Monument és a Stirling Castle) mellett értékes tapasztalatokat szerezhattunk egy eredeti skót whisky lepárlóban, ahol mindent megmutattak, csak az évszázadok óta titkos receptet nem árulták el.

A Nagy-Britanniában eltöltött hetünk során sok páratlan kulturális élménnyel gazdagodtunk (London, Stradford-upon-Anon, Cambridge, Hadrianus fal). Utazásunk során kiemelkedő európai nevezetességekkel is megismerkedtünk: Brüsszelben és Párizsban, ám valamennyiünk nevében mondhatom, hogy a szívünk visszahúz bennünket a titokzatos skót felföldre.

Barrak Szauszán

12. a

ODK-túra 2000

Mint az utóbbi években annyiszor, tavaly is elindultunk az ODK-túrával felfedezni a világot, mely most számunkra Monaco, Spanyolország és Portugália izgalmas világát jelentette. Már nyár eleje óta buzgón számoltuk a napokat, hogy végre mikor jön el augusztus 5-e, indulásunk napja. Buszunk megjelenésekor és társaink hatalmas csomagjait látva, szinte hihetetlennek tűnt számunkra, hogy ez a sok minden hogy férhet el egy helyen. Ám minden elrendeződött, és búcsút véve szeretteinktől útnak indultunk, hogy felfedezzük a számunkra még ismeretlen országokat. Kísérő tanáraink: Székely Miklós és Paróczai Csaba tanár urak voltak.

Első éjszakánk gondtalanul és gyorsan telt el. Másnap első megállónk Monaco volt. A magasból vagy a városon kívülről tekintve, nehéz felismerni az ország határait, annál könnyebb viszont a négy városrészt megkülönböztetni egymástól. A legrégebbi, a névadó Monaco egy sziklanyúlványon épült; a palotasziklára vezető úton találhatjuk a következő városrészt, melyet négyemeletes, cserepes házairól könnyű felismerni; a harmadik Monte Carlo kaszinóival és buszmegállóival telezsúfolt terület; és végül a legújabb városrész következik, mely a kastélysziklától nyugatra, a tengertől elvett és feltöltött területen helyezkedik el. A városban megcsodálhattuk a hercegi palotát, a botanikus kertet és az Óceanográfiai Múzeumot, melynek 64 medencé-

jében megtalálható a Földközi-tenger flórája és faunája. És természetesen a felsorolásból ki nem hagyható a Monte Carlo-i kaszinó, ahol nagyon sajnáltuk, hogy még kiskorúak vagyunk. Ám ezért kárpótolt minket a délutáni fürdőzés a meleg Földközi-tengerben. A rövidke pihenés után egyből tovább is indultunk Spanyolországba, mely egyszerre jelenti a hosszan elnyúló tengerpartokat, a változatos hegyi tájakat, a nyüzsgő nagyvárosokat és az ország belsejének csaknem lakatlan térségeit. A következő napon meg is érkeztünk, de a sok buszozástól elnyűtten kicsit lassacskán sikerült a sátrakat felvernünk, ám hamar felfrissültünk a kempingi medencétől, melynek vizét leánytársainkkal jócskán kiittuk a fiúk jóvoltából. Augusztus 8-án megkezdtük Madrid bebarangolását, mely európai viszonylatban nézve nem túl régi város, római műemléke sincs, az arab műveltségéből pedig keveset őrzött meg és a gótikának is csak szerény nyomait találjuk. A látványosságok közül Cervantes szobrát, a királyi palotát, a főteret és több kisebb emlékművet láthattunk. Számunkra mégis a legérdekesebb és legélvezetesebb a Prado képtár volt, ahol olyan festők képeiben gyönyörködhattunk, mint pl.: El Greco, Goya, Velazquez és még sorolhatnám a híresebbnél híresebb neveket. Azért, hogy a fiúknak is kedveskedjünk, ellátogattunk a Real Madrid Stadionjába, melyet belülről is szemügyre vehettünk.

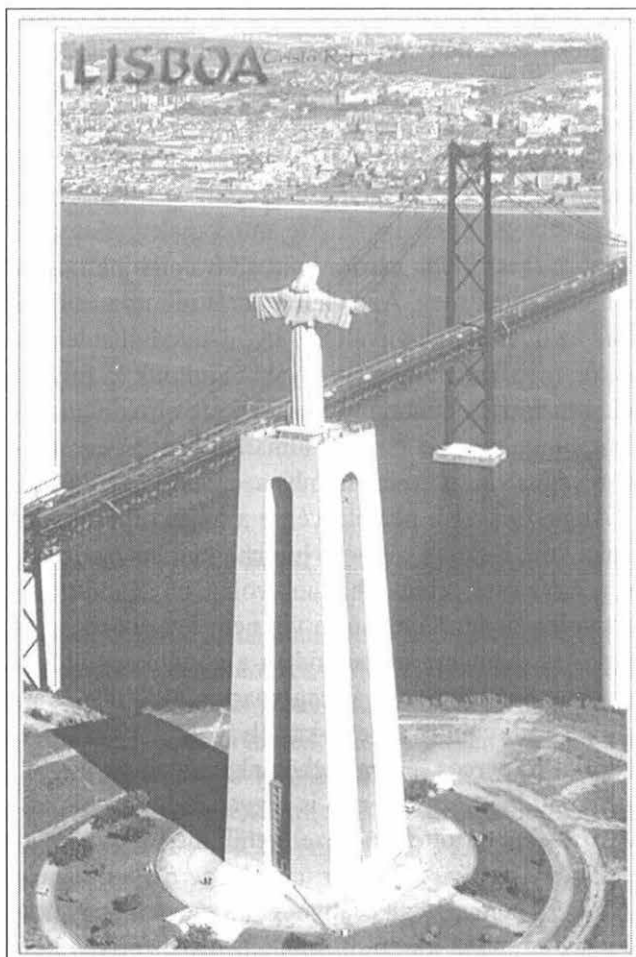
A reggeli sátorbontás után útra keltünk és kb. déltájban meg is érkeztünk a Tajo fölé nyúló nagy sziklákon emelkedő Toledo városába. Ez az első érseki székhely nemcsak arról híres, hogy a keresztény élet központja, hanem kézműipara: toledói pengéi, 24 karátos arany füstjével aranyozott ékszer- és ötvösmunkái szintén világhírűek. A tikkasztó hőség ellenére nekiindultunk, hogy felfedezzük a város szépségeit. Először egy kézműves műhelybe látogattunk el, ahol nemcsak megtekinthettük, hogyan készülnek a különböző remekművek, hanem megcsodálhattuk pl.: Don Quijote és Ro-

bin Hood kardjának másolatát is. A híres Katedrális megtekintése után fakultatív programként pedig bejártuk a Zocodoverre főteret, ahol nem kis erőfeszítésünkbe került a tájékozódás, hisz Toledóban köztudottan sok a sétálóutca, melyek között elég nehéz eligazodni.

Következő állomásunk Alejanto egyik gyöngye, a fallal övezett Elvos városa volt, ahova a hajnali órákban érkeztünk meg. Azonban a korai idő miatt sajnos csak az óváros fő látnivalóját, a volt katedrálisat tekinthettük meg. Innen gyorsan továbbindultunk és folytattuk utunkat Lisszabon felé, hogy itt elfoglalhassuk kempingünket és a hosszú, álmatlan buszos éjszakák után végre vízszintesen álomba szenderülhessünk.

Augusztus 11-e péntek, végre a teljes pihenés időszaka volt, hiszen egész nap lubickolhattunk az óceánban. Azaz csak lubickolhattunk volna, ha délelőtt nem lett volna olyan hűvös, és a víz nem lett volna jéghideg. Ám délutánra megoldódtak a gondok, kisütött a nap és a hátralévő időt a tengerparton töltöttük. Másnap első úti célunk a Pena-kastély volt. A közeli parkolóból 10 perces sétával juthatunk el falaihoz, ám mi, hogy egy kis testgyakorlás is legyen, a hosszabb, kocsinak fenntartott úton közelítettük meg. Végül is az eredmény ugyanaz lett, bár nem 10 perc alatt, hanem kb. 60-70 perc alatt sikerült megmásznunk a hegyet. A látvány azonban kárpótolt minket. Az egzotikus környezetben emelkedő, meseszerűen kusza, tán kissé giccses palotacsoda álmvilágát így fogalmazta meg Richard Strauss: "Ez életem legboldogabb napja. Ismerem Itáliát, Szicíliát, Görögországot, Egyiptomot és mégsem láttam a Penához hasonlót. Itt van Klingsor kertje és ott fent a Szent Grál kastélya." A másik nevezetesség, amit még ezen a napon láthattunk a Roca-fok volt, mely Európa legnyugatibb pontja. Ezen kívül ezen a ponton, és az egész világon egyedül itt található meg a különös, szép, fehér virágú növény, az *Armeria pseudoarmeria*.

Délután megérkeztünk Portugália fővárosába, Lisszabonba. Úgy tartják, Lisszabonban élni mindig szerencse volt. Éghajlata, életritmusa természetes, kedves várossá varázsolja, amely felett mindig fűszerillat lebeg, és amelyet felüdít a tengeri szél. A megannyi nevezetesség közül számunkra legemlékezetesebb a Felfedezések emlékműve volt, mely az 1330-ban elindult genovai és firenzei hajósoknak, az első felfedezőknak állít emléket. Másnap ellátogattunk a híres zarándokhelyre, Fatimába. Éppen ekkor volt a búcsú, és őszintén szólva akkora embertömeg volt, hogy nemhogy szétnézni, de még megmozdulni is alig tudtunk. Mikor azonban a búcsúnak vége lett, végre elénk tárult a templom. Másik híres város Bathala, ahol a gyönyörű

Sta.Cruz-templom kerengőjéhez látogattunk el.

A következő nap ismét pihenéssel telt: fakultatívan szétnéztünk a városban, elbandukoltunk a közeli kilátóhoz, úsztunk, strandfociztunk és természetesen a fiúk gondoskodtak arról is, hogy a lányok nehogy kima-

radjanak abból az élvezetből, hogy megkóstolják az óceán vizét is.

Augusztus 15-én a reggeli sátorbontás után indultunk következő táborhelyünk, Santander felé. Mielőtt azonban elértük volna kempingünket, ellátogattunk az Altamira-barlanghoz, amit sajnálatunkra nem láthattunk belülről, csak a múzeumát tekinthettük meg. Santandert, ami nagyon messze helyezkedett el a szálláshelyünkötől, fakultatívan jártuk be és természetesen az elengedhetetlen strandolás sem maradt ki, habár a víz eléggé piszkos volt.

A reggeli sátorbontás után utolsó úti célunk, Verona felé indultunk. Ebben a gyönyörű városban rengeteg szebbnél szebb emlékművet csodálhattunk meg: az Arénát, mely a római amfiteátrum a város középpontjában; Júlia házát, melynek gótikus stílusú erkélyéről hallgatta Júlia Rómeó híres valomását...

Végül augusztus 19-e hazaérkezésünk napja. Hát igen! "Világfelfedező utunk" végére érteztünk. Elmondhatjuk: rengeteg új élménnyel gazdagodtunk és nem utolsó sorban új barátokkal is, hiszen a kis csapat összeszokott és idegen országbeli új barátokat is sikerült szereznünk. Ez a nyár mindig emlékezetes lesz számunkra és abban mindannyian egyetértünk, hogy a legközelebbi túrán szívesen veszünk részt.

*Kocsis Anita
Reszel Kata Veronika
10. c*

A Beke Manó Emlékdíjasunk

A Bolyai János Matematikai Társulat (BJMT) 1950-ben a matematika oktatásában és népszerűsítésében kiváló pedagógusok jutalmazására emlékdíjat alapított, melyet Beke Manóról (1862-1946), a kiváló tudósról és a magyar matematikaoktatás egyik mesteréről nevezett el.

A "Beke Manó Emlékdíj" elsősorban hosszabb időn át végzett kiváló és eredményes matematikai nevelő-oktató munkáért és annak elterjedését segítő tevékenységért adható ki. A díj egy I., illetve II. fokozatát évente összesen legfeljebb hét személy kaphatja meg. A díj odaítélésére a BJMT Elnöksége évente bizottságot hoz létre. A díjat a matematikatanárok hagyományos évi vándorgyűlésén, a Rátz László Vándorgyűlésen adják át a díjazottaknak. Dr. Peák Istvánné 2000. július 4-én, Szegeden a Beke Manó Emlékdíj II. fokozatát kapta.

A tanárnőt, aki 1972-től tanít a Bolyai János Gimnáziumban, mindannyian ismerjük. Tudjuk, hogy eddigi életét a matematikának, a tanításnak és a tanítvá-

nyainak szentelte. Csendben, lelkiismeretesen és fáradhatatlanul végezte napról napra hosszú évek során a munkáját. A szakmai felkészültsége rendkívül magas színvonalú. A matematikát 1972 óta folyamatosan emelt szinten tanította. Sok tanítványával külön-külön is foglalkozott. Mindig tudott segíteni, és mindig szívesen segített. Egy-két mondata, tanácsa a tanítványai későbbi munkáját nagyban befolyásolta.

Tanítványai eredményesen szerepeltek a megyei matematikai versenyeken. Többször volt a matematika OKTV-n, illetve az Arany Dániel-versenyen döntős tanítványa. Diákjait a matematika szeretetén, a matematikai problémákban való elmélyedésen kívül szerénységre, becsületességre és segítőkészségre nevelte.

Munkáját pontosan a határidők betartásával és nagy igényességgel végezte. A gimnáziumban sok-sok évig irányította a matematikai munkaközösséget. Szívesen fogadott matematikatanár szakos hallgatókat matematikai gyakorlatra és tapasztalatait nagy empátiával és alaposággal adta át. Tanítványai közül sokan matematikusként, vagy matematikatanárként tevékenykednek.

Munkája az élethivatása. Kollégái és a diákjai nemcsak a tudását, hanem emberi magatartását is elismerik, becsülik. A legbüszkébb arra, hogy több volt tanítványa már a kollégája. Reméli, hogy a matematika iránti szeretetét tanítványai tovább viszik.

Ezúton is gratulálunk.

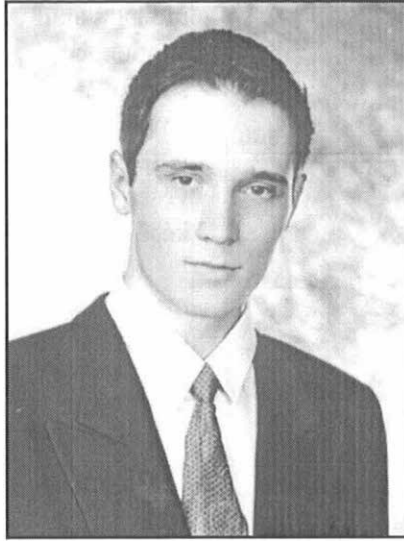
Marosszéky Gábor
BJMT titkár
(volt tanítvány)

BOLYAI NAPOK 2000

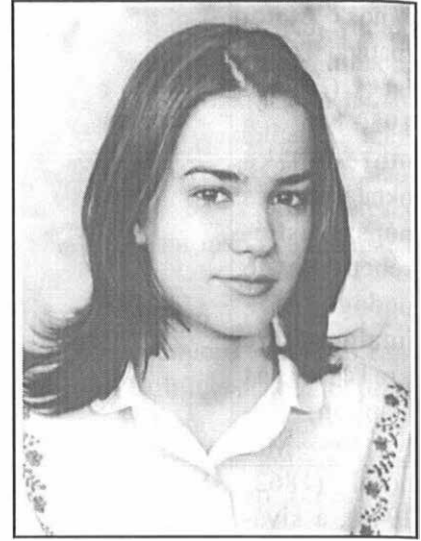
Zeke Józsefné

Bolyai Emlékplakett és Díszokirat

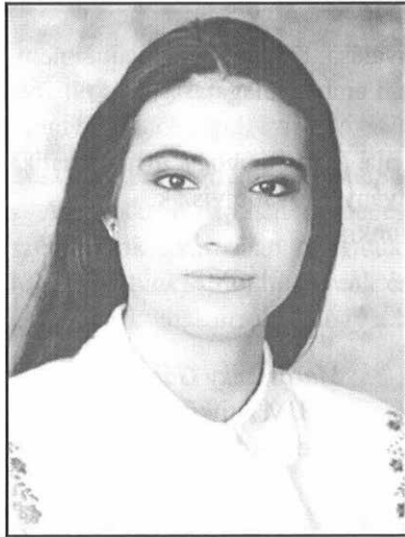
Bakos Gergő

12. a
Elismerő Oklevél
és Bolyai Emlékplakett

Rozgonyi Eszter

12. a
Elismerő Oklevél
és Bolyai Emlékplakett

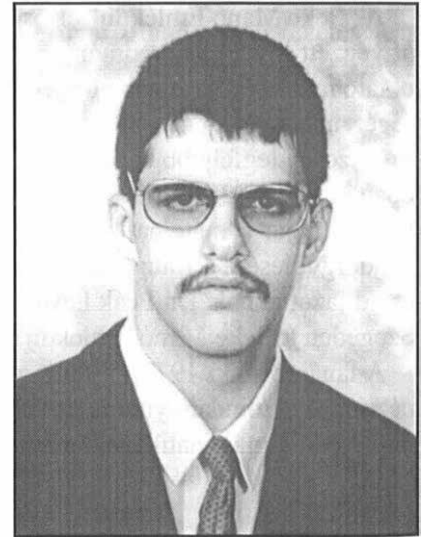
Agócs Kitti

12. b
Elismerő Oklevél
és Bolyai Emlékplakett

Balázs Éva

12. d
Elismerő Oklevél
és Bolyai Emlékplakett

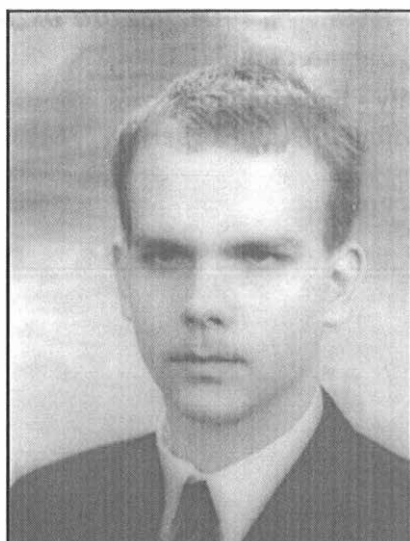

Racs András

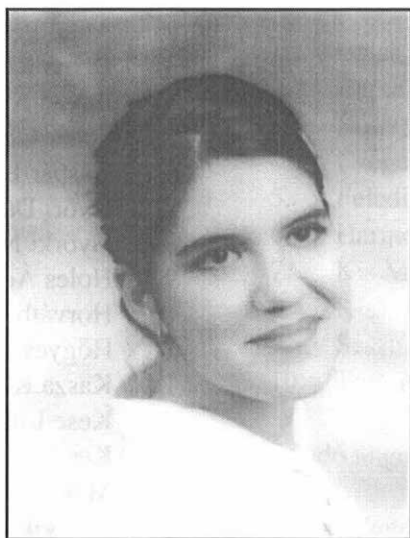
Elismerő Oklevél

Máté György
12. c
BÖDE-díj

Balogh Zoltán
12. d
BÖDE-díj

András Éva
12. d Diákönkormányzattól

A Diákönkormányzat által 1999/2000. tanévben alapított díjat minden évben a Bolyai Napokon adjuk át, azon végzős tanulóinknak, akik a 4-6 év során kiemelkedő diákönkormányzati munkát végeztek.

Az iskola osztályai (1999/2000)

7. D osztály - hatosztályos képzés
osztályfőnök: Deák Norbert

létszám: 35
fiú: 19
lány: 16

1. Bada Klaudia
2. Bakos Anita
3. Bakos Zsófia
4. Bábolnai Péter
5. Csank László
6. Csemer Ibolya
7. Deme Sára
8. Décsey Emese
9. Dormán Péter
10. Földi Norbert
11. Gacsályi Ádám
12. Gembiczki Attila
13. Győri Ákos
14. Holes Annamária
15. Horváth Valentin
16. Imre Dávid
17. Ipolyi Máté
18. Juhász Brigitta
19. Kelemen Tímea
20. Kiss Eszter
21. Kovács László
22. Kovács Vilmos
23. Maczkó Ádám
24. Miheller Tibor
25. Mrakics Nikoletta
26. Oravecz Bertold
27. Pásztor Veronika
28. Petrovics Zsuzsanna
29. Pintér Gergő
30. Sándor Gina
31. Sóregi Bettina
32. Szederjesi Tímea
33. Újvári Áron
34. Vass Péter
35. Verebélyi Gábor

8. C osztály - hatosztályos képzés
osztályfőnök: Dembrovszky Zsuzsanna

létszám: 27
fiú: 10
lány: 17

1. Antal Gergő
2. Antal Péter
3. Deme Ruth
4. Egyed Andrea
5. Fehér Olga
6. Gáspár Bálint
7. Győri Dániel
8. Györki Nikoletta
9. Holes Ádám
10. Horváth Eszter
11. Hőgyes Kaludia
12. Kasza Krisztián
13. Kese Lilla
14. Keszi-Petik Anna
15. Makula Edina
16. Pap Viktor
17. Pásztor Judit
18. Rozgonyi
Katalin
19. Sojnóczki Judit
20. Szabó Boglárka
21. Tács Miklós
22. Tóth Bálint
23. Tóth Katalin
24. Tóth Szilvia
25. Varga Edina
26. Varga Renáta
27. Zéti Gábor

8. D osztály - hatosztályos képzés
osztályfőnök: Zsiveráné Fekete Borbála

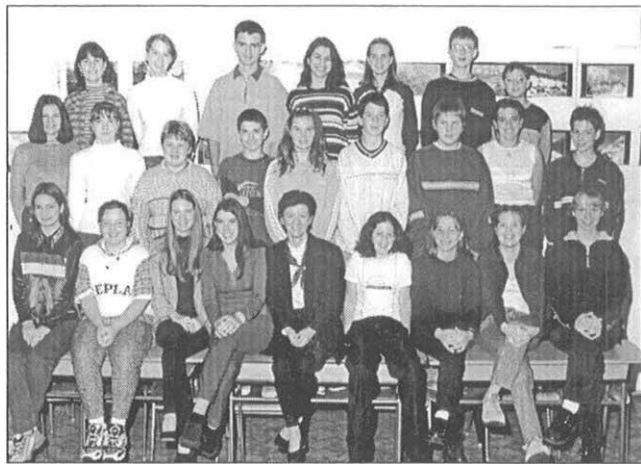
létszám: 29

fiú: 13

lány: 16

1. Angyal Eszter
2. Bagyinszki Gyula
3. Borbás Gyöngyi
4. Dudás Szabolcs
5. Gubán Dorottya
6. Harmos Andrea
7. Horváth Gábor
8. Horváth Zoltán
9. Kaszala Rita
10. Kocsis Katalin
11. Körmendy Adrienn
12. Laczkó Sándor János
13. Leskó Georgina
14. Máté Zsuzsanna
15. Miklós Péter
16. Németh László
17. Pádár Zsófia
18. Palkonyay Szilvia
19. Petróczy Attila
20. Petrucsik Géza
21. Racs Csaba
22. Regős Zsanett
23. Serfőző Georgina
24. Szigedi Tamás
25. Szincsák István
26. Tóth Krisztina
27. Utasi Barbara
28. Varga Vivien
29. Zumkó Tamás

9. A osztály - négyosztályos képzés
osztályfőnök: Zatykó Margit

létszám: 25

fiú: 6

lány: 19

emelt humán

1. Balás Boglárka
2. Barna Judit
3. Bolla Szilvia
4. Czégény Sándor
5. Feledi Gábor
6. Harmos Melinda
7. Kis Melinda
8. Kiss Ildikó
9. Seszták Zsanett
10. Tóth Andrea

haladó angol

1. Fekete Dávid
2. Gácsi Anett
3. Gyürki Beatrix
4. Holló Anna
5. Homoga Máté
6. Ispán Zsolt
7. Nemes Anita
8. Pálfalvai Eszter
9. Pazonyi Boglárka
10. Somoskői Nóra
11. Sóvári Katalin
12. Szabó Olivér
13. Tóth Nóra
14. Tari Mária
15. Zagyi Renáta

9. B osztály - négyosztályos képzés
osztályfőnök: Tóth Géza

létszám: 25

fiú: 13

lány: 12

emelt német

1. Bolla Karolina
2. Juhász Szilvia
3. Juhász Zsófia
4. Kőnig Helga
5. Langa Boglárka
6. Lécz Izabella
7. Miklós Rea
8. Ozsvárt János
9. Prokai Réka
10. Simon Tamás
11. Szoó Nikolett
12. Ullmann Eszter

emelt matematika

1. Bányai Helga
2. Bótvári József
3. Dávid Richárd
4. Godó Gábor
5. Hegedűs Erika
6. Jakus István
7. Kelemen Csaba
8. Kemencei Péter
9. Kovács Imre Gergely
10. Kovács Péter
11. Ruzsinszki Gergő
12. Tóth Bence Ákos
13. Tőzsér Zoltán

9. C osztály - hatosztályos képzés
osztályfőnök.: Gyarmati Attila

létszám: 28

fiú: 8

lány: 20

1. Balázs Beáta
2. Barta Orsolya
3. Darancó Éva
4. Fejes Melinda
5. Gacsályi Péter
6. Gubán Miklós
7. Kaszás Klaudia
8. Képes Gyula
9. Kocsis Anita
10. Kovács Sándor
11. Ladóczki András
12. Lantos Ágnes
13. Molnár Máté
14. Müller Orsolya
15. Nagy Kinga
16. Nagy Tímea
17. Patakfalvi Márta
18. Póka Andrea
19. Pusztai Petra
20. Rádi Marianna
21. Reszel Kata Veronika
22. Salamon Katalin
23. Susán Szilvia
24. Szabó Miklós
25. Szederjesi Attila
26. Ujj Eszter
27. Usák Barbara
28. Varga Katalin

9. D osztály - hatosztályos képzés
osztályfőnök: Bagyinszki Boglárka

létszám: 31
fiú: 12
lány: 19

1. Bakos Gergely
2. Balga Anita
3. Balog Ádám
4. Bódi Csaba
5. Csonka Martina
6. Csonka Tamás
7. Dániel Ádám
8. Filkor Kata Veronika
9. Fodor Marianna
10. Gebhardt Zsuzsa
11. Gyöngyösi Eszter
12. Győri Andrea
13. Ivádi Alexandra
14. Janusek Anita
15. Kacsák Tamás
16. Kovács Enikő
17. Lengyel Eszter
18. Lőrincz László
19. Molnár András
20. Molnár Laura
21. Nagy Balázs
22. Németh Márta
23. Ondrék Zsanett
24. Romhányi Péter
25. Romhányi Natália
26. Rozgonyi Zsóka
27. Szűcs Attila
28. Tolmácsi Fanni
29. Tóth Balázs
30. Tóth Petra
31. Zolnai Ibolya

10. A osztály- négyosztályos képzés
osztályfőnök: Rozgonyi István

létszám: 34
fiú: 15
lány: 19

haladó angol

1. Andó Viktória
2. Bolyki Anna Gréta
3. Balog Beáta
4. Bánkúti Brigitta
5. Braun Dávid
6. Csatlós Krisztina
7. Deme Anna
8. Gazsi Eszter
9. Kaszás Máté
10. Kiss Gábor
11. Kiss Nikoletta
12. Kobolák Bence
13. Mariányi Bianka
14. Miklós Adrienn
15. Molnár Péter
16. Pilinyi Attila
17. Romsics Máté
18. Varga Zsófia
19. Vojtek Szonja

emelt matematika

1. Árvai Balázs
2. Barna Sándor
3. Godó Mónika
4. Gyányi Andrea
5. Hajas Hedvig
6. Kaszás Zoltán
7. Kovács Bodor Máté
8. Mármárosi Ivett
9. Menczel Dániel
10. Molnár Károly
11. Németh Eszter
12. Nyilas Zsuzsanna
13. Petróczy Gergely
14. Sánta Anikó
15. Varga Márió Imre

10. B osztály - négyosztályos képzés
osztályfőnök: Paróczai Csaba

létszám: 34
fiú: 10
lány: 24

haladó német

1. Fekete György
2. Füzesi Szabolcs
3. Győri Gabriella
4. Herczeg Renáta
5. Kaszás László
6. Licskó Hajnalka
7. Márta Alíz
8. Molnár Dénes
9. Nágel Annamária
10. Nyakas Zsuzsanna
11. Róth Zsanett
12. Sáfár Sándor
13. Szabó Attila
14. Tóth Katalin
15. Tóth Zsuzsanna
16. Vanó Réka

emelt humán

1. Ádám Rita
2. Balog Orsolya
3. Bartha Veronika
4. Csernák Andrea
5. Dallosi Ágnes
6. Deák Júlia
7. Fekete István
8. Hajdú Linda
9. Kovács Miriam
10. Kovács Viktória
11. Michna Gabriella
12. Molnár Tamara
13. Sebján Beáta
14. Széplaki László
15. Szivák Tünde
16. Tózsér Evelin
17. Varga Tamás
18. Zuckermann Albertó

10. D osztály - hatosztályos képzés
osztályfőnök: Szabóné Básti Csilla

létszám: 31
fiú: 14
lány: 17

1. Baksa Anna Márta
2. Balya Ágnes Viktória
3. Bodnár Péter
4. Bostai Gabriella
5. Csonka Ádám
6. Csörge Rita
7. Deák Viktor
8. Gaál Tamás
9. Galanits Orsolya
10. Gordos Helga Judit
11. Győri Csaba
12. Gyurkó Adrienn
13. Híves Zsolt
14. Horváth Angelika
15. Keszi-Petik János
16. Kiss Alexa
17. Kovács Erzsébet
18. Kovács Eszter
19. Laczkó Éva
20. Lakatos Katalin
21. Lenkó Péter
22. Maász Viktor
23. Nagy Balázs
24. Nagy Judit
25. Póczos Kitty
26. Racs Marianna
27. Rusz Dániel
28. Sári Csaba
29. Szöllős Zsolt
30. Varga Rita
31. Zeke Vilmos

11. A osztály - négyosztályos képzés
osztályfőnök: Konti Csilla

létszám: 29

fiú: 18

lány: 11

1. Agócs Gergely
2. Áfra Miklós
3. Barrak Szauszán Natália
4. Bartus Gábor
5. Boros István
6. Bózvári Eszter
7. Cseh Gabriella
8. Deák István
9. Deme János
10. Fodor Gábor
11. Fűrjész Ádám
12. Homoga István
13. Ispán Ádám
14. Kerényi Judit
15. Kirisics András
16. Kovács Krisztián
17. Lakatos Ágnes
18. László Szilvia
19. Nagy Anita
20. Nagy Csilla
21. Rábaközi Dóra
22. Sirkó Gábor
23. Soltész Anna
24. Sulcz Gábor
25. Szabolcsi István
26. Szalkai-Szabó Zoltán
27. Sziva László
28. Szőke Dóra
29. Takaró Tamás

11. B osztály - négyosztályos képzés
osztályfőnök: Gedőcziné Berger Mária

létszám: 32

fiú: 8

lány: 24

1. Ale Veronika
2. Balogh Beáta
3. Blázi Ágnes
4. Budai Péter
5. Chmell Péter
6. Csécesei Márta
7. Csonka Nikoletta
8. Dénes Judit
9. Fodor Viktória
10. Geregai Marietta
11. Gracza Zsuzsanna
12. Halama Veronika
13. Horváth Gábor
14. Huczka Péter
15. Medve Éva
16. Molnár Gábor
17. Nagy Annamária
18. Nagy Lejla
19. Pál István
20. Pető Borbála
21. Prezenszki Beáta
22. Puskás János
23. Ríz Adrienn
24. Romhányi Veronika
25. Sály Veronika
26. Simon Erzsébet
27. Skrabák Ildikó
28. Szerencsi Adrienn
29. Szlávik Attila
30. Tavaszi Éva
31. Valecsik Zsófia
32. Vánics Bernadett

11.D osztály - hatosztályos képzés
osztályfőnök: Széky Miklós

létszám: 29

fiú: 13

lány: 16

1. Barta Judit
2. Bocsi Enikő
3. Bujtár Gábor
4. Csank Csaba
5. Fodor Judit
6. Gál Tímea
7. Hegedűs Gergely
8. Horváth Eszter
9. Ivák Eszter
10. Járosi Eszter
11. Kajtor Beáta
12. Kaszás Veronika Réka
13. Katona Liliána
14. Kis Norbert
15. Kiss Gergely
16. Nagy Andrea
17. Niedermüller Vanda
18. Pintér Dániel
19. Plachi Petra
20. Richweisz Ádám
21. Szőke Andrea
22. Tajti Róbert
23. Talon Gábor
24. Tóth Ádám
25. Tóth Eszter
26. Varga András
27. Végh Szabolcs
28. Virág Gyula
29. Vojtek Szandra

1/13. évfolyam - Idegenvezető és hostess képzés
osztályfőnök: Bajnóczi Éva

létszám: 18

fiú: 3

lány: 15

1. Angyalné Pakodi Petronella
2. Béres Zsuzsanna
3. Borók Andrea
4. Bóna Gyula
5. Farkas Krisztina
6. Gordos Csilla
7. Horváth Anna
8. Kovács Beatrix
9. Lengyel Margit
10. Malina Noémi
11. Mariányi Márton
12. Mlinkó Szilvia
13. Pintér Annamária
14. Sata Beáta
15. Somogyi Anikó
16. Sándor Nikoletta
17. Tózsér Károly
18. Verbói Edina

Országos versenyeken kiemelkedő eredmények

BAKOS GERGŐ 12. a
ROZGONYI ESZTER 12. a
AGÓCS KITTI 12. b
BALÁZS ÉVA 12. d
Bolyai János Alapítványtól

RACS ANDRÁS 12. a
Bolyai János Gimnáziumtól

MÁTÉ GYÖRGY 12. c
BALOGH ZOLTÁN 12. d
Bolyais Öregdiákok Egyesületétől

ANDRÁS ÉVA 12. d
Diákönkormányzattól

Tanulmányi eredmények

Biológia OKTV döntő:

BALÁZS ÉVA 12. d 8. helyezett
tanárai: *Bagyinszki Boglárka, Gyarmati Attila*

Földrajz OKTV döntőbe jutott:

KISS GERGELY 11. d 9. helyezett
tanára: *Széky Miklós*

Francia nyelvű OKTV

II. kategóriában az országos döntőben:

MIKLÓS ESZTER 12. d 11. helyezett
NAGY ORSOLYA 12. a 13. helyezett
SCHOTTNER ÁGNES 12. d 21. helyezett
tanáruk: *Dembrovsky Zsuzsanna*

Szilárd Leo országos fizika verseny

BALOGH ZOLTÁN 12. D 3. helyezett
tanára: *Deák Norbert*

A Kazinczyról elnevezett

Szép Magyar Beszéd versenyen

DEÁK ISTVÁN 11. a Kazinczy-érmeket
kapott
tanára: *Lékóné Lantos Zsuzsanna*

A "Nyelvünkben élünk" verseny országos döntőjébe jutott

HORVÁTH ESZTER 8. c 1. helyezett

tanára: *Lékóné Lantos Zsuzsanna*

Utazunk együtt Spanyolországba

országos verseny 2. helyezett csapat
MICHNA GABRIELLA 10. b
RACS MARIANN 10. d
LÁSZLÓ SZILVIA 11. a
tanáruk: *Széky Miklós*

Ki tud többet az Internetről? verseny

országos fordulójában 8. helyezett
TÓTH CSABA 12. c
LENGYEL GÁBOR 12. d
tanáruk: *Deák Norbert*

Országos Környezet- és egészségvédelmi Verseny országos döntőjébe jutott:

KASZÁS KLAUDIA 9. c 14. helyezett
tanára: *Gyarmati Attila*

Less Nándor Verseny

országos döntőben:

KISS GERGELY 11. d 15. helyezett
tanára: *Széky Miklós*

Sporteredmények

BAKOS GERGŐ 12. a
edzője: *Pócsföldi Ottó*
- Mountain Bike (Hegyikerékpár)
- Magyar Kupagyőztes-
- Magyar Nemzeti Bajnok
- Világkupán 4. hely-
- Világ bajnokságon 2. hely

PAP VIKTOR 8. c
edzője: *Kovács Dénes*
- Úszás Országos Bajnokságon
50 m-es pillangóúszásban 1. helyezett
50 m-es gyorsúszásban 2. helyezett
100 m-es gyorsúszásban 2. helyezett
100 m-es pillangóúszásban 2. helyezett
Nemzetközi Úszóversenyen
50 m pillangóúszás 2. helyezett

NÁGEL ANNAMÁRIA 10. b
edzője: *Szilágyi Tibor*
Atlétika Országos Bajnokságon
1500 m-es síkfutásban 2. helyezett
800 m-es síkfutásban 4. helyezett

Országos Mezei Bajnokságon 4. helyezett
Országos Mezei diákolimpia 6. helyezett

RUSZ DÁNIEL 10. d

edzője: *Máté Csaba*

Atlétika Országos Bajnokságon

1500 m-es síkfutásban 4. helyezett

Atlétika Diákolimpián

1500 m-es síkfutásban 5. helyezett

4 x 400 m váltó tagjaként 5. helyezett

SÁFÁR SÁNDOR 10. b

edzője: *Pálfalvai Zoltán*

Atlétika Országos Bajnokságon

110 m-es gátfutásban 3. helyezett

4 x 400 m-es váltó tagjaként 5. helyezett

BAKOS PÉTER 12. c

edzője: *Pálfalvai Zoltán*

Atlétika Országos Diákolimpián

4 x 400 m-es váltó tagjaként 5. helyezett

Diszkoszvető csapat

edzőjük: *Gedőczy Zoltán*

FODOR PÉTER 12. d

TÓTH SZABOLCS 12. d

BAKOS PÉTER 12. c

TALON GÁBOR 11. d

FÜRJÉSZ ÁDÁM 11. a

Országos döntőbe jutottak

Tanulmányi eredmények

A Kazinczyról elnevezett

Szép Magyar Beszéd versenyen

TÓTH NÓRA 9. a

"Édes anyanyelvünk" verseny

országos döntőjébe jutott

AGÓCS KITTI 12. b

"Anyám Fekete Rózsa" nemzetközi

vers- és prózamondó versenyen

a Magyar Írószövetség különdíját kapta

HORVÁTH ESZTER 8. c

Diák- és Ifjúsági Újságírók

Országos Egyesülete pályázatán

BOROS ISTVÁN 11. a 1. helyezett

Matematika OKTV

döntőbe jutott:

MÁTÉ GYÖRGY 12. c

Varga Tamás Matematikaverseny

országos döntőjébe jutott:

PINTÉR GERGŐ 7. d

Talentum Oktatási Stúdió által szervezett

Biológia verseny

országos döntőjébe jutott:

BAKOS VERONIKA 12. d

BARRAK SZAUSZÁN NATÁLIA 11. a

Kitaibel Pál Országos Biológiai

és Környezetvédelmi Verseny

döntőbe jutott:

KOCSIS ANITA 9. c 31. helyezett

Irinyi János Középiskolai Kémiai Verseny

országos döntőbe jutott:

JAKUS ISTVÁN 9. b

GODÓ MÓNIKA 10. a

Tildy Zoltán emlékverseny

3. fordulójába jutott:

KAJTOR TAMÁS 12. d 9. helyezett

A "Vasút - utazás - turizmus" c.

országos rajzpályázaton

a 9. c és a 10. b osztály az Oktatási Minisztérium
Államtitkárságának és a MÁV Vezérigazgatóságának
különdíját nyerte.

Fuvolisták versenyének országos döntőjében

dicséretet kapott:

ÓZSVÁRTH VIVIEN 12. a

Orgonaszakos növendékek országos találkozásán

nívódíjat kapott:

ROZGONYI ESZTER 12. a

Négykezeszt játszó zongoristák országos versenyén

dicséretet kapott:

ROZGONYI KATALIN 8. c

Az országos népdaléneklő verseny

területi fordulóján

arany minősítést kapott:

TÓTH NÓRA 9. a

Sporteredmények

Sakk csapat: (általános iskolások versenyén)

18. helyezett	
TÓTH KRISZTINA	8. d
TÓTH SZILVIA	8. c
KESZI PETIK ANNA	8. c

Sakk csapat: (középiskolásokiskolások versenyén)

14. helyezett	
TÓTH KRISZTINA	8. d
TÓTH SZILVIA	8. c
KESZI PETIK ANNA	8. c
PÓKA ANDREA	9. c

Karate Területi Bajnokságon:

FEJES MELINDA	9. c	1. helyezett
---------------	------	--------------

Ritmikus Gimnasztika:

- buzogány csapat:

megyei I.

területi I.

PÓKA ANDREA	9. c
KISS NIKOLETTA	10. a
BARNA JUDIT	9. a
BALYA ÁGNES VIKTÓRIA	10. d

- karika csapat:

megyei III.

területi III.

VARGA VIVIEN	8. d
PÁDÁR ZSÓFIA	8. d
KÖRMENDY ADRIENN	8. d
GUBÁN DOROTTYA	8. d

Tantárgyankénti eredmények

a) Magyar nyelv és irodalom

OKTV II. fordulójába jutott magyar irodalomból

ROZGONYI ESZTER	12. a
-----------------	-------

József Attila megyei vers- és prózamondó verseny

DEÁK ISTVÁN	11. a	1. helyezett
-------------	-------	--------------

Városi vers- és prózamondó verseny

DEÁK ISTVÁN	11. a	1. helyezett
HORVÁTH ESZTER	8. c	1. helyezett

Városi retorika verseny

PETROVICS ZSUZSANNA	7. d	1. helyezett
---------------------	------	--------------

"Eddük helyesírásunkat!" városi verseny

UJVÁRY ÁRON	7. d	1. helyezett
-------------	------	--------------

Háziverseny:

1. helyezettek

9. évfolyam:	ZAGYI RENÁTA	9. a
10. évfolyam:	KISS ALEXA	10. d
11. évfolyam:	KISS GERGELY	11. d

b) Történelem

Európa Unióról szóló verseny

regionális döntőbe jutott:

a 11. d osztály csapata

BOCSI ENIKŐ

HORVÁTH ESZTER

JÁROSI ESZTER

Matthias Rex országos történelmi verseny

3. fordulójába jutott

a 10. d osztály csapata:

VARGA RITA

GYURKÓ ADRIENN

KISS ALEXANDRA

GORDOS HELGA

Nagy Iván megyei honismereti pályázat

1. helyezett

BOCSI ENIKŐ	11. d
-------------	-------

Táncsics Mihály Közgazdasági Szakközépiskola

által kiírt verseny

1. helyezett csapat

CSANK CSABA	11. d
-------------	-------

TÓTH ÁDÁM	11. d
-----------	-------

TALON GÁBOR	11. d
-------------	-------

c) Matematika

Arany Dániel Matematikaverseny

II. fordulójába jutott:

BARNA SÁNDOR	10. a
--------------	-------

PETRÓCZY GERGELY	10. a
------------------	-------

KESZI PETIK JÁNOS	10. d
-------------------	-------

Peák István Matematikaverseny (megyei)

PÓKA ANDREA	9. c	1. helyezett
-------------	------	--------------

CSANK CSABA	11. d	1. helyezett
-------------	-------	--------------

BALOG ZOLTÁN	12. d	1. helyezett
--------------	-------	--------------

Gordius Matematikaverseny (megyei)

PETRÓCZY GERGELY 10. a 1. helyezett

d) Fizika

**Mikola fizika verseny
megyei fordulóban**

KOVÁCS IMRE GERGELY 9. b 1. helyezett
RACS MARIANNA 10. d 1. helyezett

e) Biológia

OKTV II. fordulóba jutott:

BAKOS VERONIKA 12. d
RACS ANDRÁS 12. a
AGÓCS GERGELY 11. a

**Herman Ottó biológaverseny
területi fordulójába jutott:**

DEME RUTH 8. c
TÁCS MIKLÓS 8. c

Háziverseny:

8. osztály:
SZIGEDI TAMÁS 8. d 1. helyezett
7. osztály:
UJVÁRY ÁRON 7. d 1. helyezett

f) Kémia

OKTV II. fordulójába jutott:

AGÓCS GRERGELY 11. a
CSANK CSABA 11. d
GÁL TÍMEA 11. d
BALÁZS ÉVA 12. d
BAKOS VERA 12. d
BALOGH ZOLTÁN 12. d

g) Angol nyelv

OKTV területi fordulójába jutott:

LENGYEL GÁBORO 12. d
SCHOTTNER ÁGNES 12. d
VERNYIK ZÉNÓ 12. d

OÁTV területi fordulójába jutott:

HORVÁTH ESZTER 8. c

Angol versfordító pályázat legjobbjai:

GYÓRI ADRIENN 9. d
MOLNÁR KÁROLY 10. a
NYILAS ZSUZSANNA 10. a

h) Német nyelv

PAD ösztöndíjat nyert (pályázati úton)

4 hetes németországi ösztöndíj:

RACS MARIANNA 10. d

3 hetes németországi ösztöndíj:

HORVÁTH ESZTER 11. d
LÁSZLÓ SZILVIA 11. a

Háziversenyek

7. évfolyam:

MRAKICS NIKOLETT 7. d 1. helyezett

8. évfolyam:

ANGYAL ESZTER 8. d 1. helyezett

9. évfolyam:

FODOR MARIANN 9. d 1. helyezett

10. évfolyam:

RACS MARIANNA 10. d 1. helyezett

i) Francia nyelv

OKTV

I. kategóriában a 2. területi fordulóba jutott:

CSEH GABRIELLA 11. a

j) Számítástechnika

Nemes Tihamér Országos

Számítástechnikai verseny

KESZI-PETIK JÁNOS 10. d 1. helyezett

k) Rajz

IX. Nógrád Megyei Középiskolai Rajzverseny

NAGY NIKOLETT 12. d I. díj

l) Ének-zene

**Az "Édesanyám rózsafája" elnevezésű nemzetközi
népdaléneklő versenyen**

TÓTH NÓRA 9. a 1. helyezett
DEÁK JÚLIA 10. b 3. helyezett
MLINKÓ SZILVIA 5. évf. 2. helyezett

m) Testnevelés

Megyei versenyeken

1. helyezettek

Atlétikai diákolimpián:

1500 m síkfutás
NÁGEL ANNAMÁRI 10. b

100 m síkfutás		Mezei futóbajnokságon:	
BAKOS PÉTER	12. c	NÁGEL ANNAMÁRIA	10. b
800 m síkfutás		BAKOS GERGŐ	12. a
RUSZ DÁNIEL	10. d	V. korcsoportos fiú csapat:	
800 m síkfutás		BAKOS GERGŐ	12. a
BAKOS GERGŐ	12. a	KIRISICS ANDRÁS	11. a
200 m síkfutás		HOMOGA ISTVÁN	11. a
UMEH LEVENTE	12. c	VARTIK CSABA	12. c
Diszkoszvetés		KISS GERGELY	11. d
FODOR PÉTER	12. d		
400 m síkfutás		Úszás Diákolimpián:	
ONDRÉK ZSANETT	9. d	PALKONYAI SZILVIA	8. d
400 m síkfutás			
ZEKE VILMOS	10. d	Röplabda: IV. korcsoport:	
110 m gátfutás		megyei I. helyezett csapat	
távolugrás		KOVÁCS ESZTER	10. d
magasugrás		LAKATOS KATALIN	10. d
SÁFÁR SÁNDOR	10. b	NAGY JUDIT	10. d
		CSÖRGE RITA	10. d
4 x 100 m váltófutás:		SZOÓ NIKOLETT	9. b
UMEH LEVENTE	12. c	DARANCÓ ÉVA	9. c
PINTÉR DÁNIEL	11. d	PÓKA ANDREA	9. c
SÁFÁR SÁNDOR	10. b	KASZÁS KLAUDIA	9. c
BAKOS PÉTER	12. c	GEBHARDT ZSUZSA	9. d
		NÉMETH MÁRTA	9. d
4 x 400 m váltófutás:		JANUSEK ANITA	9. d
BAKOS GERGŐ	12. a		
SÁFÁR SÁNDOR	10. b	V. korcsoport	
BAKOS PÉTER	12. c	megyei I. helyezett csapat	
RUSZ DÁNIEL	10. d	KOVÁCS ESZTER	10. d
		LAKATOS KATALIN	10. d
fiú magasugró csapat:		NAGY JUDIT	10. d
PINTÉR DÁNIEL	11. d	CSÖRGE RITA	10. d
SÁFÁR SÁNDOR	10. b	SZOÓ NIKOLETT	9. b
FODOR GÁBOR	11. a	DARANCÓ ÉVA	9. c
HOMOGA ISTVÁN	11. a	PÓKA ANDREA	9. c

Nyelvvizsga eredmények 1999/2000.

	összesen		négyosztályos		hatosztályos	
	szám	fő	szám	fő	szám	fő
érettségizett		200		72		28
Potenciális nyelvvizsga	200		114		56	
Felsőfokú 'C' típusú nyelvvizsga	2	2			2	2
Ebből:						
angol nyelvből	1	1			1	1
német nyelvből	1	1			1	1
Középfokú 'C' típusú nyelvvizsga	66	43	44	34	22	17
Ebből:						
angol nyelvből	44	28	28	28	16	16
német nyelvből	16	16	12	12	4	4
francia nyelvből	5	5	3	3	2	2
szlovák nyelvből	1	1	1	1		
Két nyelvvizsgával rendelkezik		13		10		3

12. A osztály

**Középfokú "C" típusú nyelvvizsgát szereztek
Angol nyelvből:**

Viszoczy Gabriella tanítványai:

Holló Mátyás
Jakab Andrea
Nyerges Viktória
Pécsi Martina
Pósch Laura
Szabó Nikolett
Szvircsek Ádám
Virág Kornél
Zsédely Balázs

Zsiveráné Fekete Borbála tanítványai:

Bakos Gergely
Bakos Gergő
Balogh Renáta
Bencze Csilla
Bulyovszky Dániel
Gajdár Zsuzsanna
Hracskó Zsuzsanna
Kecskés Nóra
Ózsvárth Vivien
Racs András
Rozgonyi Eszter
Susán Péter
Varga Anna Boglárka

Német nyelvből:

Turcsányi Marianna tanítványai:

Bulyovszky Dániel
Hracskó Zsuzsanna
Nagy Orsolya
Ózsvárth Vivien
Racs András

Francia nyelvből:

Dembrovsky Zsuzsanna tanítványai:

Nagy Orsolya
Nyerges Viktória
Rozgonyi Eszter

12. B osztály

Középfokú "C" típusú nyelvvizsgát szereztek

Angol nyelvből:
Holesné Csige Ilona tanítványai:
Agócs Kitti
Handó Éva
Szilágyi Ágnes

Német nyelvből:

Bulyovszkyné Borók Edit tanítványai:

Agócs Kitti
Handó Éva
Kovács Lea
Ludvai Beáta
Nagy Edina
Papp Gábor
Tózsér Richárd

12. C osztály

Középfokú "C" típusú nyelvvizsgát szereztek

Angol nyelvből:

Gedőcziné Berger Mária tanítványai:

Balatoni Szabolcs

Máté György

Umeh Levente

Szlovák nyelvből:

Gracza Tünde (magán úton)

12. D osztály

Felsőfokú "C" típusú nyelvvizsgát szereztek

Angol nyelvből:

Sánta Judit (magán úton)

Német nyelvből:

Szászné Molnár Zsuzsanna tanítványa:

Zeke Andrea

Középfokú "C" típusú nyelvvizsgát szereztek

Angol nyelvből:

Batki Arnold tanítványai:

András Éva

Bakos Veronika

Balázs Éva

Balogh Zoltán

Fehér Anikó

Horváth Anikó

Lengyel Gábor

Márta Melinda

Miklós Eszter

Zsiveráné Fekete Borbála tanítványai:

Göntér Zsuzsanna

Kajtor Tamás

Patakfalvi Tamás

Rozgonyi Judit

Schottner Ágnes

Szalai Anita

Zeke Andrea

Német nyelvből:

Szászné Molnár Zsuzsanna tanítványai:

Szalai Anita

Varga Ildikó

Balázs Éva

Bakos Veronika

Francia nyelvből:

Dembrovsky Zsuzsanna tanítványai:

Miklós Eszter

Schottner Ágnes

ÉRETTSÉGI EREDMÉNYEK

1999/2000.

A osztály

Osztályfőnök: *Viszoczky Zsuzsanna*

Érettségi elnök: *Kóhalmi Gyula*

Létszám: 26 fő

Szóbeli feleletek száma: 70

Nyelvvizsga: 30 db

Kitűnők:

Bulyovszky Dániel,

Racs András,

Rozgonyi Eszter,

Susán Péter

Jeles eredmény:

Gajdár Zsuzsanna,

Hracskó Zsuzsanna,

Varga Anna Boglárka

B osztály

Osztályfőnök: *Holesné Csige Ilona*

Érettségi elnök: *Básti Istvánné*

Létszám: 24 fő

Szóbeli feleletek száma: 82

Nyelvvizsga: 10 db

Kitűnők:

Agócs Kitti,

Ludvai Beáta

Jeles eredmény:

Bánkúti Zsuzsanna

C osztály

Osztályfőnök: *Pálfalvai Zoltán*

Elnök: *Gaálné Versényi Judit*

Létszám: 22 fő

Szóbeli feleletek száma: 80

Nyelvvizsga: 4 db

Kitűnő:

Máté György

Jeles eredmény:

Nagy Anita

D osztály

Osztályfőnök: *Siklósi Zoltán*
Elnök: *Plenczner György*
Létszám: 28 fő
Szóbeli feleletek száma: 84
Nyelvvizsga: 25 db
Kitűnők:
Balázs Éva,
Göntér Zsuzsanna,
Lengyel Gábor,
Miklós Eszter,
Schottner Ágnes,
Szalai Anita,
Zeke Andrea

Jeles eredmény:
Bakos Veronika,
Balogh Zoltán,
Fodor Péter,
Márta Melinda,
Tóth Szabolcs

Felvételi eredmények

Érettségizők száma:	100 fő
Továbbtanulásra jelentkezők száma:	98 fő
Felsőoktatási intézményekbe felvettek száma:	82 fő
Felvettek aránya:	83%

12. A osztály - négyosztályos képzés
osztályfőnök: Viszoczy Zsuzsanna

létszám: 26

fiú: 9

lány: 17

1. Bakos Gergely
2. Bakos Gergő
3. Balogh Renáta
4. Bencze Csilla
5. Bulyovszky Dániel
6. Gajdár Zsuzsanna
7. Holló Mátyás
8. Hracskó Zsuzsanna
9. Jakab Andrea
10. Kaszás Diana
11. Kecskés Nóra
12. Nagy Orsolya
13. Nyerges Viktória
14. Ózsvárth Vivien
15. Pécsi Martina
16. Pósch Laura
17. Racs András
18. Rozgonyi Eszter
19. Susán Péter
20. Szabó Nikolett
21. Szvircsek Ádám
22. Telek Orsolya
23. Varga Anna Boglárka
24. Veres Linda
25. Virág Kornél
26. Zsédely Balázs

12. B osztály - négyosztályos képzés
osztályfőnök: Holesné Csige Ilona

létszám: 24

fiú: 8

lány: 16

1. Agócs Kitti
2. Bánkúti Zsuzsanna
3. Bulik Ildikó
4. Csigai Szandra
5. Deutsch Vanda
6. Debreceni Tamás
7. Hadik Balázs
8. Hadik Márta
9. Handó Éva
10. Józsa Viktória
11. Kovács Lea
12. Kovács Zsófia
13. Laczka Szilvia
14. László Csilla
15. Ludvai Beáta
16. Nagy Edina
17. Noszky Zsolt
18. Papp Gábor
19. Radics Vilmos
20. Szilágyi Ágnes
21. Szklenár András
22. Tóbiás Eszter
23. Tőkés Tamás
24. Tózsér Richárd

12. C osztály - négyosztályos képzés
osztályfőnök: Pálfalvai Zoltán

létszám: 22

fiú: 12

lány: 10

1. Bakos Péter
2. Bakos Szása
3. Balatoni Szabolcs
4. Bandúr Laura
5. Bányai-Szabó Ingrid
6. Csonka Balázs
7. Csörge Gábor
8. Deák Adrienn
9. Gracza Tünde
10. Hegedűs Angelika
11. Kojnok Gergely
12. Korponai Nikoletta
13. Máté György
14. Nagy Anita
15. Puskás Beatrix
16. Sáfár Zsolt
17. Seregi Albert
18. Susán Éva
19. Tóth Csaba
20. Urbányi Noémi
21. Umeh Levente
22. Vartik Csaba

12. D osztály - hatosztályos képzés
osztályfőnök: Siklósi Zoltán

létszám: 28

fiú: 10

lány: 18

1. András Éva
2. Bakos Veronika
3. Balázs Éva
4. Balogh Zoltán
5. Bata Ákos
6. Fehér Anikó
7. Fodor Péter
8. Göntér Zsuzsanna
9. Hegedűs Julianna
10. Horváth Anikó
11. István Kornél
12. Kajtor Tamás
13. Lengyel Gábor
14. Márta Melinda
15. Miklós Eszter
16. Nagy Nikoletta
17. Patakfalvi Tamás
18. Rozgonyi Judit
19. Sánta Judit
20. Schottner Ágnes
21. Szabó Rita Adrienn
22. Szalai Anita
23. Szlávik Barbara
24. Szűcs Attila
25. Tóth Szabolcs
26. Varga Ildikó
27. Vernyik Zénó
28. Zeke Andrea

Szalagavatói táncok

12. a osztály

12. b osztály

12. c osztály

12. d osztály

